

ONS SPAARGELD

HOOFDSTUKKEN UIT
DE GESCHIEDENIS VAN
DE STICHTING PENSIOENFONDS
VOOR FYSIOTHERAPEUTEN

**ONS
SPAARGELD**

ONS SPAARGELD

HOOFDSTUKKEN UIT
DE GESCHIEDENIS VAN
DE STICHTING PENSIOENFONDS
VOOR FYSIOTHERAPEUTEN

INHOUD

VOORWOORD

PENSIOENFONDS VOOR FYSIOTHERAPEUTEN: EEN MODERN VOORBEELD	8
---	---

HOOFDSTUK 1

VAN IDEE NAAR PRESENTATIE	13
---------------------------	----

OMGEVINGSSCHETS	15
-----------------	----

MEI 1967	18
----------	----

'GENOOTSCHAP TER BEVORDERING VAN EENHEID EN GOEDE VERSTANDHOUDING'	21
--	----

HOOFDSTUK 2

DE EERSTE PENSIOENCOMMISSIE	25
-----------------------------	----

DE TWEEDE PENSIOENCOMMISSIE	28
-----------------------------	----

DE DERDE COMMISSIE	39
--------------------	----

VAN CENTRAAL BEHEER NAAR VAN SPAENDONCK	42
---	----

HOOFDSTUK 3

VOORLOPIG BEHEER	45
------------------	----

DE BEZWAARDEN	50
INTERVIEW	
JAN DREWES, PIONIER EN ROTS IN DE BRANDING	52
HOOFDSTUK 4	
DE GEORGANISEERDE OPPOSITIE	57
LIJMPOGING MISLUKT	60
HERNIEUWDE VOORLICHTING	64
HET COMPROMIS	68
DE NIEUWE VERPLICHTSTELLING PER 1-4-'78	70
DE FISCALE BEGELEIDING	72
HERSTEL VAN DE EENHEID	74
HOOFDSTUK 5	
VERTEGENWOORDIGERS VAN DE UITVOERINGSORGANISATIE	77
INTERVIEW	
MARIE-LOUISE HENZEN: RUIM 33 JAAR KLANTGERICHT	78
DE ADVISEURS	83
HOOFDSTUK 6	
DE GEVOERDE PROCEDURES	84
JURIDISCHE TWIST OVER ARTIKEL 23A	86

VNZ IN HOGER BEROEP	87
OVER HET GESCHIL STAAT IN DE JAARVERSLAGEN	88
TEGEN VRIJSTELLING VAN DE VERPLICHTSTELLING	90
HOOFDSTUK 7	
BESTUURSPERIODE 1978 - 1998	93
BESLUITEN VAN HET BESTUUR EERSTE PERIODE	94
INTERVIEW	
HENNIE SPIT: 'BELANGENBEHARTIGING IS MENSEN-VOOR-MENSEN-WERK'	95
VOOR SPF BELANGRIJKE BESLUITEN VAN DE OVERHEID	100
DE WET VERPLICHTE DEELNAME IN EEN BEROEPSPENSIOENREGELING	101
HOOFDSTUK 8	
DE TWEEDE BESTUURSPERIODE 1998 – 2013	105
BESLUITEN VAN HET BESTUUR IN DE PERIODE 1998 - 2013	107
VERSCHILLENDE BESLUITEN NADER BEZIEN	108
INTERVIEW	
BERT VAN KUIJCK: HET GEZICHT VAN SPF	117
HOOFDSTUK 9	
VRAAG NAAR HOGERE OPBOUW	125
DEELNEMERSVERENIGING PENSIOENFONDS FYSIOTHERAPEUTEN	127

DE DEELNEMERS BESTUREN HET FONDS	129
BEPALING VAN HET DRAAGVLAK	130
VERANTWOORDINGSORGAAN	131
HOOFDSTUK 10	
DE COMMISSIES	135
DE BELEGGINGSCOMMISSIE	136
DE COMMUNICATIECOMMISSIE	144
HOOFDSTUK 11	
SAMENWERKING	150
HOOFDSTUK 12	
ONDERHANDEN WERK	153
BIJLAGEN	155

VOORWOORD

PENSIOENFONDS VOOR FYSIOTHERAPEUTEN: EEN MODERN VOORBEELD

Het beroepspensioenfonds voor de fysiotherapeuten bestaat vijfendertig jaar. Dit boek schetst een mooi beeld van de rijke geschiedenis van het fonds. Deze historie wijst tevens de weg naar de toekomst. Niet alleen voor fysiotherapeuten, maar ook voor alle andere zelfstandigen in ons land.

De beroepsbevolking kent steeds meer zelfstandigen. Hun lot lijkt sprekend op dat van de fysiotherapeuten in de tijd dat hun fonds nog niet bestond: grote druk op de tarieven en geen ruimte om vrijwillig voor een pensioen te sparen. De kleine minderheid die daar toen wel voor spaarde, ging bovendien gebukt onder ongunstige verzekeringspremies, zonder enige bescherming tegen inflatie.

Sparen voor de oude dag komt op vrijwillige basis onvoldoende van de grond. Zodra men daarover gaat nadenken, is het dikwijls te laat. Een goed pensioen dient van het begin af aan te worden opgebouwd en dat kan niet zonder een verplichtstelling. Wil je daarbij de kosten van administratie en beleggingen laag houden, dan kan dit niet zon-

der collectiviteit. Dat hebben de fysiotherapeuten tijdig ingezien, waardoor ze met hun verplichte collectiviteit een mooi pensioenresultaat hebben bereikt.

Ondertussen ondervinden een kleine miljoen ZZP'ers dagelijks hoe nadelig het is om alles op eigen houtje te moeten regelen. Verplichte collectiviteit lijkt tegen de tijdgeest. Terwijl mijn fysiotherapeut mijn tennisarm behandelt, praat ik met haar over pensioen. Ze is aanvankelijk fel tegen de verplichte bijdrage. Ze kan de premie nu zo goed gebruiken en als ze later oud is, moet ze nog maar afwachten of ze haar inleg terugkrijgt. Toen toch maar even samen gerekend. Ze zal gemiddeld ruim twintig jaar pensioen ontvangen en dat is ongeveer de helft van het aantal gewerkte jaren. Het totale pensioen bedraagt die twintig jaar tussen de drie en vier maal de ingelegde premie. Zeker is dus dat er een goed pensioen voor haar is. Onzeker is alleen met welk exact getal de ingelegde premie vermenigvuldigd mag worden: ligt dit dicht bij de vier of wordt het iets lager?

Het grootste deel van het pensioen wordt via de collectieve beleggingen bij elkaar verdiend. Niemand kan voorzien of er na de magere jaren ook weer vette zullen aanbreken. Zeker weten we wel dat samen beleggen altijd meer oplevert dan alleen sparen.

Dit boek laat zien dat een goed fonds niet kan zonder goede bestuurders die waken over het wel en wee van het fonds. Daarom wordt in deze geschiedenis terecht ook aan hen ruim aandacht besteed. Hopelijk inspireert dit jonge fysiotherapeuten ook bestuurlijk actief te worden. Ik wens iedereen veel leesplezier!

Kick van der Pol
Voorzitter Pensioenfederatie

STICHTING VOORLOPIG BEHEER VAN PENSIOENGELDEN VOOR FYSIOTHERAPEUTEN
VAN HOGENORP/LAATZ 8 AMERSFOORT POSTBUS 248 TELEFOON 03490-11540

**EERSTE
CONCEPT REGLEMENT
1968**

② Cashover

Concept Reglement.

Shelling. ~~Whitby~~ Boies von ~~Whitby~~ ^{Whitby}
von Fingert-Hess gedenkt

Artikel: Ruzij. Bealige.

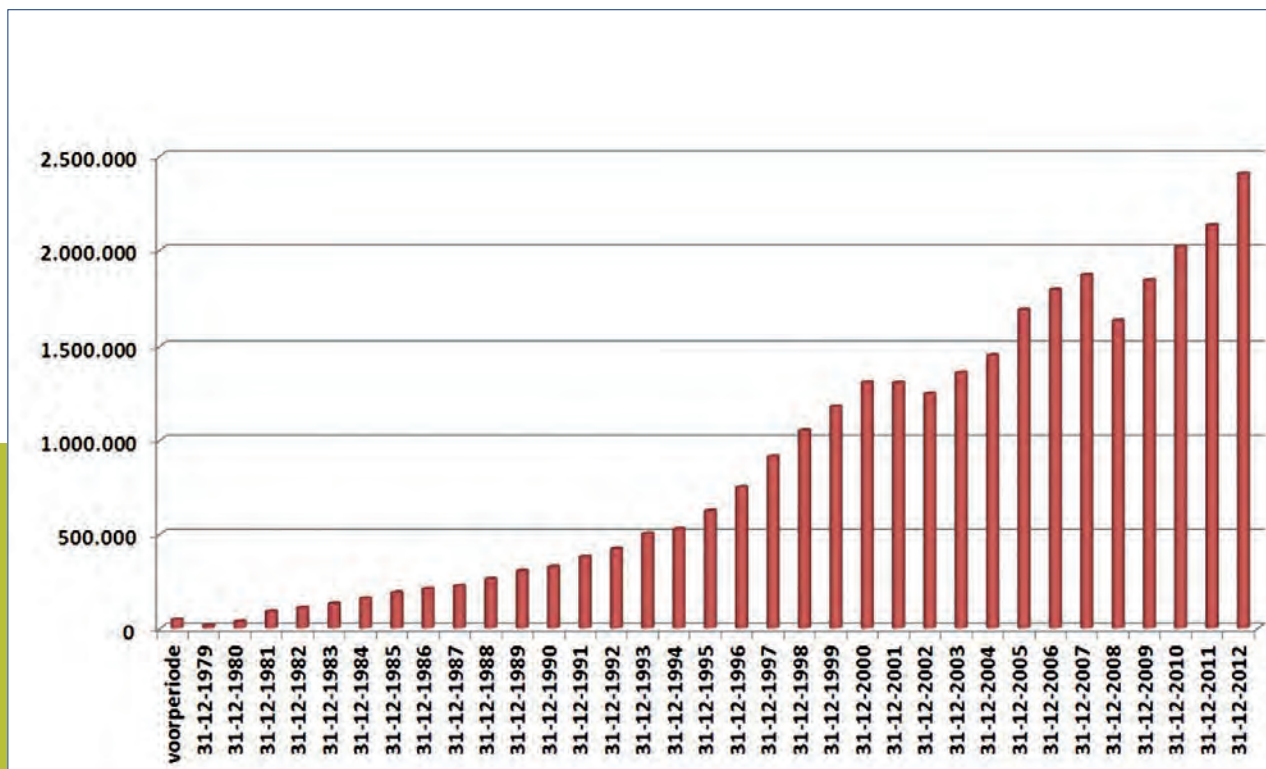
These blue paint signs, also called Green Blazing
of highwayman, were generally used in the
the beginning of the 18th century, and at
present, and a great high road in the present

2. *Beekman* *Phil. Beekman van de L. Helling*
Hulpj. Bakker van gemengde gaten van
Eggen Helling

1. K. K. 2. Sachin Kumar Singh

3. Hasenauer in einem in volles Land gesetzte
Tyrisktheapent, die hier zu Lande zu gesetzte
mittefand

TOTAAL BELEGD VERMOGEN

*Bedragen x € 1000,-

De initiatiefnemers

HOOFDSTUK 1

VAN IDEE NAAR PRESENTATIE

Bij zijn afscheid als voorzitter van de beleggingscommissie van de Stichting Pensioenfonds Fysiotherapie gaf Pieter Jan van Iersel een voordracht. Hierin presenteerde hij een overzicht van de ontwikkeling van de portefeuille. De titel van zijn voordracht luidde 'Resultaten uit het verleden bieden geen garantie voor de toekomst'. Aan de realisatie van dit overzicht was het nodige speurwerk voorafgegaan. Tijdens dit proces had bij hem het idee postgevat dat het waardevol zou zijn de geschiedenis van het fonds te documenteren.

Zo benaderde Pieter Jan van Iersel in mei 2009 Jan Drewes, Bert van Kuijck en Hennie Spit over zijn idee, daarbij aangevend dat de grondleggers Hennie en Jan al rond de 75 waren en de tijd nu eenmaal geen vriend van het geheugen is. De eerste reacties op het idee waren niet bepaald enthousiast. Het bestuur stelde vanwege de crisis vooralsnog geen budget beschikbaar. Door het project tot een particulier initiatief te verklaren, werden uiteindelijk declaraties van deze amateurgeschiedkundigen voorkomen. Als richtdatum voor het publiceren hielden de scribenten 1 april 2013 aan - de dag waarop het zevende lustrum van de Verplichtstelling werd bereikt.

De samenstelling van de projectgroep was voor de hand liggend: Pieter Jan van Iersel, Jan Drewes, Bert van Kuijck en Hennie Spit ontmoeten elkaar immers sinds jaar en dag minstens eens per jaar met hun partners voor een gezellig samenzijn. De leden hebben in de loop der jaren een hechte vriendschap ontwikkeld op basis van de erkenning van elkaars kwaliteiten en van hun verdiensten voor het fonds. Bert, Jan en Pieter Jan zijn behalve bestuurslid ook lid dan wel voorzitter van de Beleggingscommissie geweest, terwijl Hennie vanaf de eerste minuut betrokken was bij de voorbereiding, het tot stand komen en het besturen van SPF en VB (Voorlopig Beheer).

Met betrekking tot de werkzaamheden en taken werd afgesproken dat eenieder zou kijken welke ar-

chiefstukken nog boven tafel te krijgen zouden zijn. Marie Louise kreeg de vraag voorgelegd om het nog beschikbare papieren archief te scannen. Het was verder aan Bert om vooral de lijn naar bestuur en uitvoeringsorganisatie te bewaken. Hij zou de aangewezen persoon zijn om de periode van voorbereiding en het tot stand komen van de nieuwe regeling voor zijn rekening te nemen. Hennie maakte op zijn beurt een aanvang met schrijven over de voorgeschiedenis, terwijl Jan de nodige documentatie over zijn ervaringen met de NVVF zou verzorgen. Pieter Jan nam de uitdaging ter hand om de jaarverslagen uit te pluizen.

Begin 2010 werd een oud journalist en voorlichter gevraagd het feitelijke schrijven op zich te nemen. Jammer voor hem en voor ons moest hij na zo'n tien maanden de opdracht teruggeven. Toen kwam begin 2012 zijn opvolger in beeld. Het eerste gesprek vindt in mei plaats, nadat hij het archiefmateriaal en al wat door ons op papier is gezet had bestudeerd. Zijn opzet was een tijdlijn te maken waarop drie te onderscheiden tijdvakken worden aangegeven en daarnaast enkele interviews te houden die details en achtergronden van feiten en ontwikkelingen aan het licht zouden brengen.

Periode 1 omvat de voorbereiding, die begint in 1967 en loopt tot de tweede verplichtstelling op 1-4-1978. Hierin valt ook het ontstaan en optreden van de NVVF. Dit is feitelijk vooral geschiedenis van het Nederlands Genootschap voor Heilgymnastiek, Massage en Fysische therapie i.e.z.

Periode 2 gaat over de Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Fysiotherapeuten. Van de oprichting in 1968 tot haar liquidatie in 1990 en over haar taken bij de verdeling en het op naam stellen van de gereserveerde gelden en bij het schonen van de lijst van bezwaarden.

Periode 3 loopt van 1-4-1978 tot heden, waarin de eerste regeling beschreven wordt die loopt tot 1-1-2007. Daarna geldt tot vandaag de tweede regeling. In 2009 wordt hiervan de verhoging vastgesteld die in 2011 werd ingevoerd.

Los van deze periode gaat de aandacht uit naar de Wettelijke kaders, de Deelnemersvereniging, de Samenwerking en het Onderhanden werk.

HOOFDSTUK 1

OMGEVINGSSCHETS

We schrijven april 1967. In het bovenzaaltje van Café-bar Kobus aan de Poort in Amersfoort - op de hoek van de Utrechtsestraat en de Rondweg (later Stadsring), schuin tegenover het gerenommeerde Hotel De Witte- werd opnieuw koortsachtig vergaderd. Tweemaal per jaar maakte het Nederlands Genootschap voor Heilgymnastiek, Massage en Fysioteknik van deze accommodatie gebruik om haar Algemene Ledenvergadering te houden. De gemoederen liepen ook nu weer hoog op. De oppositie tegen het hoofdbestuur in het bijzonder tegen voorzitter Piet Bannenberg, was groot. Hij hanteerde al zeventien jaar de voorzittershamer, was een goed bestuurder en een slim onderhandelaar. Desondanks leverden de gevolgen van het vertrek van penningmeester Leo Kappinga de uitbreiding van het aantal zetels in het bestuur en dus de komst van vele nieuwe hoofdbestuursleden hem de nodige complicaties op. Hij was bezig te verdrinken in een zee van problemen.

De oppositie was gaandeweg dusdanig gegroeid, dat in een eerder stadium al een Commissie van Goede Diensten was benoemd. Deze presenteerde tijdens de Bijkop (Bijeenkomst Opinieonderzoek) in maart 1967 haar rapport, dat tevens was opgenomen in de 'beschrijvingsbrief' voor deze vergadering. De agenda van de Algemene Ledenvergadering werd toegelicht en van commentaar voorzien in de Bijkop, die altijd aan de ALV vooraf ging. Het hoofdbestuur had al in de beschrijvingsbrief haar positie bepaald met de aankondiging af te treden indien dit rapport en de aanbevelingen werden overgenomen.

Toch gebeurde dit, waarop voorzitter Hans Boudri van de commissie, tevens voorzitter van de grootste Kring (Amsterdam), een nieuw hoofdbestuur vormde. Hij had zich goed voorbereid en stelde naast zichzelf Mary Meurs, Wim Berrens, Wim Tielrooij, Hans Wolff en Hennie Spit als nieuwe kandidaten voor het nieuwe hoofdbestuur voor. Gerard Haars bleef als enige van het vorige HB zijn taken als secretaris voortzetten.

Veel tijd om aan elkaar en de nieuwe samenstelling te wennen was er niet voor dit nieuwe hoofdbestuur. Het had in zeer korte tijd vele harde noten te kraken. Zo zou in 1970 het Wereldcongres van de WCPT (World Confederation for Fysiotherapy) naar Nederland komen, en dienden alle zeilen te worden bijgezet om de organisatie hiervan in goede banen te leiden. Aangezien de verhuizing van dit congres van Den Haag naar Amsterdam een van de aanbevelingen van de commissie was, zou dit de nodige extra uitdagingen met zich meebrengen. En misschien wel een deel van de Haagse oppositie verklaren.

Een ander speerpunt was verandering te brengen in de grote ontevredenheid die onder de beroepsgroep bestond over de maatschappelijke waardering voor het beroep. In die jaren werd Heilgymnastiek en Massage door velen gezien als een vak zonder toekomst.

Ook de ontevredenheid over de economische omstandigheden waaronder de Heilgymnast Masseur zijn praktijk uitoefende, stond hoog op de agenda. Een praktijk werd vaak beschouwd als een bescheiden bron van neveninkomsten voor mensen met een akte MO lichamelijke opvoeding of voor dames met een goedverdienende echtgenoot.

Het hoofdbestuur van het Nederlands Genootschap voor Heilgymnastiek, Massage en Fysiotechniek vertegenwoordigde ruim tweeduizend leden. Het Genootschap was gehuisvest in een eigen pand aan de Van Hoogendorpstraat 8 in Amersfoort. De familie Evers bewoonde de bovenverdieping van dit pand en fungeerde als huisbewaarder. Aan het hoofd van dit Bureau voor Heilgymnastiek en Massage (Burhema) stond de gepensioneerde groot majoor van het KNIL. Jan Muring. Hij liet zich in zijn werkzaamheden bijstaan door Patty Aronstein en Guusje Rovers.

Twee maal per jaar stond ook de organisatie van een wetenschappelijke bijeenkomst op de agenda van Hoofdbestuur en Cowetar (Commissie Wetenschappelijke Arbeid). Het beroep stond, sinds het in 1960 was opgenomen in het verstrekkingenpakket van de Ziekenfondsen, aan het begin van een grote ontwikkeling als hulpverlener in de gezondheidszorg. Het aantal 'verrichtingen' en de vergoeding ervan groeide jaarlijks met meerdere procenten. Door de sterk gestegen vraag ontstond een schreeuwend tekort aan bevoegde behandelaars. Om dit tekort te compenseren, werden links en rechts lapmiddelen gezocht en gevonden, die moesten worden bestreden. Van een eigen domein was geen sprake. Sterker nog: meerdere artsen en artsenorganisaties probeerden vooral te voorkomen dat dit er zou komen.

De organisatie was onvoldoende toegerust om de onstuimige groei van het aantal collega's het hoofd te bieden. De problemen die met deze snelle groei samenhangen waren complex en niet op korte termijn op te lossen. Daarom kreeg de reorganisatie al snel een plek op de agenda. Daar het hoofdbestuur nog vooral uitvoerend bezig was liet het zich raden dat zitting nemen in het HB veel tijd en energie vroeg en het niet eenvoudig was het overzicht te bewaren.

Het gebouw zoals het er momenteel uitziet

HOOFDSTUK 1

MEI 1967

In de eerste formele vergadering van het nieuwe HB, mei 1967, kwam het resultaat van de onderhandelingen met de ziekenfondsen van dat jaar op tafel. De afspraken werden ieder jaar neergelegd in een brief aan de Ziekenfondsraad. De voorzitter moest deze brief ondertekenen en de Raad had hierna de taak de afspraken te bekrachtigen. De bekrachtiging ervan door de Raad maakten ze bindend voor alle declaranten en ziekenfondsen. De onderhandelingen werden gevoerd tussen de vier Ziekenfondsorganisaties verenigd in het (GOZ) Gezamenlijk Overleg Ziekenfondsorganisaties en de vertegenwoordigers van de verschillende beroepsgroepen. Voor de Heilgymnasten-Masseurs was dat de Cosobel (Commissie Sociale Belangen).

Als onderdeel van de afspraken over de honorering stond de zinsnede:

‘Om te starten met de reservering in afwachting van het tot stand komen van een verplicht gestelde pensioenregeling voor alle beroepsbeoefenaren’.

De reservering waarover het ging, werd berekend als 10 procent toeslag op het netto honorarium-deel voor dat jaar. Dit kwam neer op 50 cent per behandeling omdat naast de inhouding van 25 cent per behandeling ook een tweede kwartje per behandeling in het tarief verrekend werd. Deze berekening werd toegepast in combinatie met de trendmatige aanpassingen. De brief werd ondertekend, verzonden en gepubliceerd.

Vrijwel direct na de bekendmaking van de uitkomsten van de onderhandelingen tussen de vier Ziekenfondsorganisaties en de Cosobel volgde het verzet tegen het onderdeel dat ging over de reservering. Dit verzet werd aangevoerd door Frans Veldman uit Nijmegen, die in zijn grieven vooral gesteund werd door voorzitter Peter Rijnvis van Kring 's-Gravenhage.

In de wederopbouwfase na de Tweede Wereldoorlog kende Nederland tot het begin jaren 60 een periode van 'Geleide Loonpolitiek'. Na het loslaten hiervan volgden de looneisen elkaar in snel tempo op.

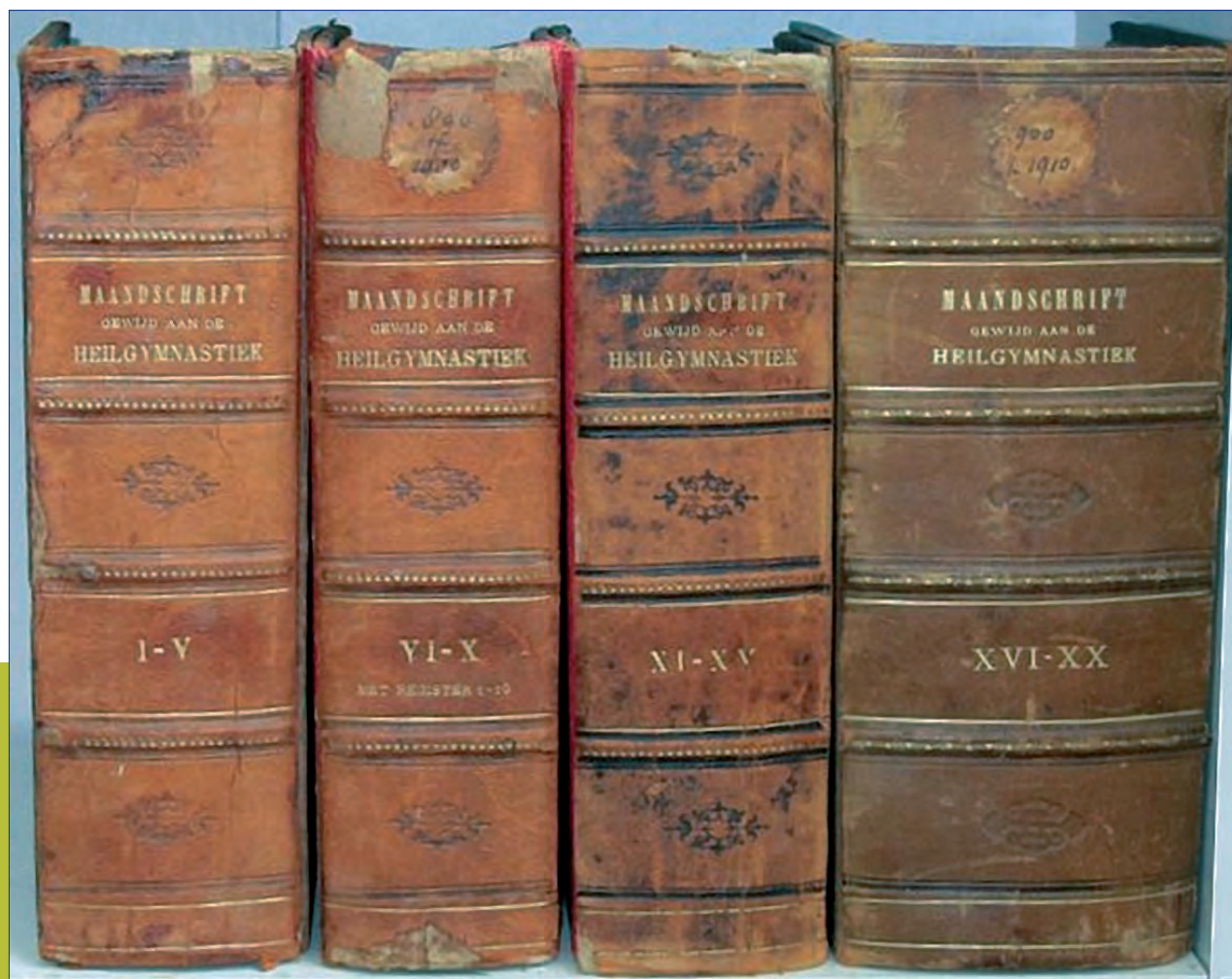
Als compensatie voor de opgelopen achterstanden werd onder andere in 1968 een algemene loonronde toegekend. Deze algemene loonronde van vierhonderd gulden was ook van toepassing op de vrije beroepsbeoefenaren in de gezondheidszorg en werd dus in hun tarieven verwerkt.

De artsenorganisaties eisten in de daaraan voorafgaande periode echter een verdubbeling van hun norminkomen. Een eis die als onhaalbaar werd afgewezen maar wel op tafel bleef. De Staatscommissie Van der Ven deed naar aanleiding van deze kwestie een aantal aanbevelingen om uit deze impasse te geraken. Een daarvan was naast een forse tariefsverhoging de mogelijkheid te creëren om tot een pensioenregeling voor deze beroepsgroep te komen.

Dit leidde tot de voorbereiding van de wet Bpr, (Wet Verplichte Deelname in een Beroeps Pensioenregeling), zoals die uiteindelijk in september 1972 in de Staatscourant werd gepubliceerd.

In een schriftelijke reactie tekenden deze partijen bezwaar aan tegen het feit dat de reservering gestart werd zonder dat de beroepsgroep zich had uitgesproken over de wenselijkheid van een verplichte pensioenregeling. Door het besluit van de Algemene ledenvergadering van 19 november 1967 waarin het hoofdbestuur de opdracht kreeg de mogelijkheden voor een pensioenregeling te onderzoeken, werd uiteindelijk aan dit bezwaar tegemoet gekomen.

Het hoofdbestuur van het Nederlands Genootschap voor Heilgymnastiek, Massage en Fysiotherapie ging na ingewonnen advies op zoek naar een actuaire en kwam terecht bij drs. H. Bunschoten. Zijn expertise bestond uit het formuleren van oplossingen die passend waren voor onze beroepsgroep. Eind 1967 werd hij gevraagd en na zijn instemming startte hij snel met de werkzaamheden om tot de realisatie van een pensioenregeling te komen. Hij liet zich hierin assisteren door dhr. E. Cashoek.

Maandschriften gewijd aan de Heilgymnastiek

HOOFDSTUK 1

'GENOOTSCHAP TER BEVORDERING VAN EENHEID EN GOEDE VERSTANDHOUDING'

In 1989 ontving het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie het predicaat Koninklijk. Precies honderd jaar eerder richtten twee gymnastiekleraren in een café in Utrecht het Genootschap ter beoefening van de Heilgymnastiek in Nederland op met als doel 'Eenheid brengen in de behandelwijzen en het bevorderen van een goede verstandhouding tussen medici en heilgymnasten.'

Gymnastiekleraren en heilgymnasten van de verschillende belangenverenigingen op het terrein van de lichamelijke opvoeding en de geneeskunde hadden in die jaren veel te winnen. De kritiek van de zijde van de medici op deze vaak zelfstandig optredende beroepsgroep was groot. De afwezigheid van een gedegen opleiding op het gebied van de heilgymnastiek, het ontbreken van een podium om tot uitwisseling van kennis en ervaring te komen en de toename van het aantal ongekwalificeerde behandelaars deed de reputatie van de vakbekwame heilgymnasten geen goed. Redenen in overvloed om het heft voor de belangenbehartiging van deze groep in eigen hand te nemen.

De leden van het Genootschap zouden vanaf dat moment hun aandacht richten op het verhogen van de kennis en kunde van de heilgymnast en het verbeteren van de relatie met medici. Zolang het volgen van een academische opleiding nog niet in zicht was, zou het Genootschap zelf de opleiding en het examineren van heilgymnasten gaan faciliteren. In het kader van het verbeteren van de relatie met medici, werden de leden gehouden aan de bepaling: "Uitsluitend na goedkeuring van de medicus patiënten te behandelen." Mede door de toevloed van de in hun ogen 'ongeschikte' heilgymnas-

ten, pleitten de leden van het Genootschap voor wettelijke erkenning van hun kennis, vaardigheden en activiteiten op het gebied van de heilgymnastiek, inclusief een staatsexamen met staatsdiploma.

Als eerste wapenfeiten van het Genootschap kunnen de uitgave van het 'Maandschrift gewijd aan de Heilgymnastiek', het afnemen van examens heilgymnastiek vanaf 1895 en het mede opzetten van meerdere opleidingsscholen voor heilgymnasten worden genoemd. Zo startte in 1912 in Amsterdam de eerste Vakschool voor Heilgymnastiek en Massage. Kort daarna volgde in Den Haag de opening van de *Kweekschool* tot opleiding voor *gymnastiek en heilgymnastiek*.

Ofschoon heilgymnastiek de kern van de beroepsactiviteiten was hielden heilgymnasten zich gaandeweg de eerste helft van de twintigste eeuw steeds vaker bezig met andere vormen van fysieke therapie. Zo ging het Genootschap vanaf 1947 examens afnemen in de 'physiotechniek'. Hieronder vielen onder andere warmte- en koudetherapie, licht / luchttherapie, hydrotherapie en elektrotherapie.

In 1942 - met het 'Basisbesluit voor de paramedische bedrijven' en het 'Eerste Uitvoeringsbesluit' - was pas echt sprake van een regeling voor de heilgymnastiek. Deze erkenning werd in 1963 vernieuwd met de 'Wet op de paramedische beroepen' en het Fysiotherapeutenbesluit, dat in 1965 als algemene maatregel van bestuur bij deze wet van kracht werd. Met dit besluit werd praktisch het gehele gebied van de fysieke therapie tot het beroepsdomein van de fysiotherapeut verklaard. De uitzondering was het gebied van de radioactieve stralingen. Deze uitzondering verklaart de toevoeging in officiële stukken i.e.z. = in engere zin.

Vanaf de jaren zestig was de fysiotherapie dankzij het KNGF tot in alle geledingen van de gezondheidszorg doorgedrongen. Het aantal methoden en technieken nam in die jaren gestaag toe, net als het aantal opleidingen. Het domein fysiotherapie groeide zelfs zo sterk dat de overheid eind jaren zeventig een halt toe riep aan de daarmee samenhangende snelle stijging van deze kostenpost binnen de gezondheidszorg. Dit gebeurde begin jaren tachtig door middel het beperken van het aantal fysiotechnische applicaties, dat tijdens één zitting vergoed werd.

Als het gezicht van de Nederlandse fysiotherapie behartigt het Genootschap voortdurend op de best haalbare manier de belangen van de (in 2013 ca. 27.500) fysiotherapeuten op het gebied van vakinhoud, kwaliteit, bedrijfsvoering, contracten en wat dies meer zij. Het bewaakt samen met de beroepsgroep, door het stellen van de nodige randvoorwaarden, de kwaliteit en inhoud van het vak en stelt wettelijke kaders voor een professionele beroepsuitoefening.

(Vrij bewerkt naar; Beroepsprofiel fysiotherapeut, Karin Linden, 1998 KNGF)

Zie ook bijlage 6 over Ine van Helfteren

HOOFDSTUK 2

DE EERSTE PENSIOENCOMMISSIE

De ALV van 1968 stelde de eerste Pensioencommissie in. Het was aan Peter Rijnvis, Hennie Spit en Frans Veldman, die als haar leden werden benoemd om te voldoen aan de opdracht:
De wenselijkheid van een pensioenregeling voor de vrijgevestigde Heilgymnast Masseurs en hun medewerkers aantonen, en daarbij tevens de contouren van een mogelijke pensioenregeling te schetsen.

Uit een enquête en nader onderzoek van deze commissie bleek dat slechts een relatief klein aandeel (ca. tachtig) van de toekomstige deelnemers zelf voor een oudedagvoorziening hadden gezorgd. Dat was doorgaans in de vorm van een of meer kapitaalverzekeringen. Deze contracten waren in hun omvang echter zelden toereikend en werden bovendien door de inflatie sterk uitgehold. In de peri-

Een lijfrentepolis afgesloten in 1935 ter hoogte van het jaarsalaris van een hoogleraar (fl. 5000,-) was door de inflatie tot 1968 minder dan een vijfde van het norminkomen van de Heilgymnast Masseur waard geworden

ode van '63 tot '78 vormde deze inflatie, omdat ze varieerde van 5 tot 13 procent per jaar, de grootste bedreiging voor al deze polissen met nominale bedragen, Gezien de sterke inflatie en de pogingen het honoreringsniveau naar een hoger plan te tillen, zou het model moeten voorzien in een zo groot mogelijke waarde- en welvaartsvastheidsbescherming. De fiscus zou naar verwachting de koopsom aanmerken als 'Beroepskosten' en het geldende recht op aftrek van premies voor lijfrenteverzekeringen onverlet laten.

De beroepsgroep kon zich bovendien door een pensioenregeling vrijwaren van een voor haar status onaanvaardbaar risico, namelijk dat veel beroepsgenoten na hun praktijkbeëindiging in armoede zouden vervallen. Het Genootschap zelf had tot dusverre geen enkele kans gezien om op basis van het geldende honoreringsniveau en de daarvan afgeleide contributie fondsen te vormen om dit risico voor haar leden op te vangen.

Belangrijk uitgangspunt bij de ontwikkeling van een oudedagvoorziening was een brede toegankelijkheid. Zo zou de te ontwerpen pensioenregeling moeten passen bij de uitoefening van het vrije beroep en tevens bij de bijdrage, die gekoppeld was aan de gelijke tarieven voor iedere beroepsbeoefenaar - ongeacht geslacht, leeftijd of ervaring. De hoogte van de koopsom zou bovendien niet veel hoger mogen zijn dan het bedrag van de voorlopige reservering. Ook zou het ontwerp voldoende ruimte moeten laten om bestaande voorzieningen onderdeel uit te laten maken van de totale voorzieningen (speciaal ook voor de groep van 80) om zo de eigen verantwoordelijkheid tot haar recht te laten komen.

Verder zou deelname aan het pensioenfonds verplicht moeten worden gesteld voor alle beroepsbeoefenaren, ongeacht de manier waarop zij het beroep uitoefenen. Dit laatste gold enerzijds als voorwaarde van de Ziekenfondsen voor het meebetalen en anderzijds van de fiscus, omdat wat hen betreft anders de koopsom onder de voor iedereen geldende vrijstelling zou komen te vallen.

Dit plan kreeg na presentatie op hoofdlijnen de instemming van de Ziekenfondsorganisatie en van een meerderheid van de afgevaardigden in de Algemene Ledenvergadering. Het meest principiële argument van een aantal tegenstanders was dat zij het verplichte karakter van de regeling niet verenigbaar achtten met de uitoefening van het vrije beroep.

Gedenkpenning vervaardigd door Ria Franc bij het 20-jarig bestaan van het Fonds dat samenviel met het afscheid van Hennie Spit als voorzitter

HOOFDSTUK 2

DE TWEEDE PENSIOENCOMMISSIE

et opzetten van de pensioenregeling werd naar aanleiding van de conclusies uit de gehouden enquête voortvarend aangepakt. Toen andermaal bleek dat de verplichte regeling om meerdere redenen noodzakelijk was, ging de commissie onmiddellijk verder met haar opdracht:

Het vaststellen van een contourenschets van een verplicht gestelde pensioenregeling en het omzetten daarvan in een feitelijk reglement.

Na het indienen van haar verslag aan de Algemene Ledenvergadering van eind 1969 trok Frans Veldman zich terug uit de commissie. Hij maakte plaats voor Nel van Hulten-van Os en Wim Laumans, die het team versterkten. Later zou Nico Kat het stokje van Wim Laumans overnemen.

De omvangrijke en intensieve werkzaamheden vorderden gestaag en werden afgerond met een rapport voor de Algemene Ledenvergadering van 1972, waarin ten aanzien van de te kiezen uitvoering een minderheidsstandpunt, was opgenomen.

Nel en Peter verzetten zich tegen de uitvoering in eigen beheer, waarvoor Centraal Beheer genoemd werd en kozen op niet verduidelijkte gronden feitelijk voor een uitbesteding aan Nationale Nederlanden. Deze grote verzekeringsmaatschappij was ook de motor en belangrijkste deelnemer van de Stichting Dienstverlening Pensioenfondsen (SDP) die als uitvoerder de markt had betreden.

BELANGRIJKE KENMERKEN VAN DE REGELING

- a. Basisregeling in aanvulling op de AOW
- b. Elke deelnemer is persoonlijk verantwoordelijk voor de eigen premiebetaling.
- c. Ouderdomspensioen is afhankelijk van aantal maanden deelnemerschap en de (voor iedereen gelijke) opbouw per maand
- d. Weduwenpensioen bestaat uit 70% van het Ouderdomspensioen (OP) en het wezenpensioen uit 20% OP (voor maximaal 5 kinderen)

- e. De welvaartsvastheid en waardevastheid zijn - ook na de pensioendatum - over c. en d. ingebouwd.
- f. Aparte regeling voor vrouwen met OP vanaf 60 jaar echter zonder nabestaandenpensioen
- g. Variabele pensioendatum. Voor mannen 65 + of – 5 jaar. Voor vrouwen 60 + 5 jaar
- h. Beperking overdracht tussen groepen deelnemers, onder meer door de keuzemogelijkheid tussen aparte regelingen voor mannen of voor vrouwen.
- i. Premievrije opbouw in geval van beroepsinvaliditeit.
- j. Backservice met beperkte omvang voor een beperkte groep deelnemers.
- k. Geen inbouw eigen voorzieningen.

UITWERKING / TOELICHTING

Ad a.

Omdat de koopsom gemaximeerd moest worden, werd gekozen voor een basis regeling met beperkte opbouw. De koopsom per jaar werd afgeleid van het geldende norminkomen, zoals dat ten grondslag lag aan de berekening van de ziekenfondstarieven. Dit was toen ongeveer 26.500 gulden (in 1968 was dit waarschijnlijk zelfs een lager bedrag) per jaar. De in de brief aan de Ziekenfondsraad vastgelegde reservering kwam neer op twee maal FL. 0,25 per behandeling. Dit beantwoordde weer ongeveer aan de 10 procent die men acceptabel vond om aan de opbouw van deze oudedagsvoorziening te besteden. Voor dit op zich kleine bedrag zou de deelnemer na 40 jaar een opbouw in de tweede pijler kunnen bereiken, die samen met de AOW zou uitkomen op zo'n 50 procent van de totale pensioenbehoefte. Hiermee werd ook recht gedaan aan de particuliere vrijheid en verantwoordelijkheid en was het mogelijk om desgewenst persoonlijke contracten onderdeel van de opbouw te laten uitmaken.

Ad b.

De opbouw zou per deelnemersmaand worden vastgelegd omdat door onderbrekingen in de beroepsuitoefening bij een grote groep deelnemers -ca. 50 procent was vrouw- veel mutaties plaatsvonden.

Bovendien groeide het aantal beroepsbeoefenaars in dienstverband zowel in de eerste, tweede als derde lijn en was het aantal mensen dat overging van de ene vorm van beroepsuitoefening naar een andere erg groot.

In het voorstel werd uitgegaan van een opbouw per deelnemersmaand van 10 gulden. Bij de verplichtstelling werd dit eerst genoemde bedrag in verband met de opgelopen achterstand in de tussenliggende jaren verhoogd naar 12,50 gulden.

Het nominale pensioen liet zich berekenen door het aantal deelnemersmaanden te vermenigvuldigen met de opbouw per maand.

XII. DE AANPASSINGSCOËFFICIËNT

In het vorige hoofdstuk werd uiteengezet wat de "aanpassingscoëfficiënt" betekent voor de ontwikkeling van de koopsom. De opgebouwde pensioenrechten in het verleden worden jaarlijks middels de aanpassingscoëfficiënt verhoogd tot het laatste pensioen- en koopsompeil. Zij houden min of meer dus gelijke tred met de salarisontwikkeling. Populair gezegd, zij behouden hun koopkracht, zijn dus **waardevast**. Onderstaand overzicht probeert dit weer te geven, waarbij dezelfde ontwikkeling wordt gevolgd als in het vorige hoofdstuk.

		ouderdomspensioen per jaar						
		'79	'80	'81/'82	'83	'88	'93	'98
		stijging						
AANP. COEFF.								
1978	1.00	150.						315
1979	1.04	156.						315
1980	1.07		161.					315
1981	1.13			170.				315
1982	1.13			170.				315
1983	1.20				180.			315
1988	1.45					218.		315
1993	1.75						263.	315
1998	2.10							315
21 jaar á fl. 315,- is								fl. 6615

Ad c.

Het nabestaandenpensioen werd in de gebruikelijke verhouding voorgesteld en zou alleen worden opgebouwd in de 'mannenregeling'.

Ad d.

De koopkrachtbescherming was een prominent en kostbaar onderdeel van het voorstel. Bij gebrek aan externe sponsors diende een methode gevonden te worden om de gevolgen van verlies aan koopkracht in de loop van het deelnemerschap op te vangen. Dit kon worden bereikt door een belangrijk deel van de koopsom niet voor opbouw van de nominale pensioenen te gebruiken, maar juist voor de bescherming van deze pensioenen tegen de gevolgen van de inflatie en de stijging van het beroepsinkomen - invloeden waardoor het nominale pensioen te kort zou schieten. De deelnemer kreeg de toezegging, dat het nominale pensioen met 3,75 % per jaar zou stijgen zolang het fonds 4 % of meer rendement zou realiseren. Bij een rendement boven 4 procent kwam het meerdere in aanmerking om toegedeeld te worden aan allen, dus actieven, slapers en inactieven. De nominale pensioenen, uitkeringen en de koopsommen werden jaarlijks aangepast met de aanpassingscoëfficiënt. (a.c.) Dit getal was op de datum van verplichtstelling 1 en zou onder invloed van geldontwaarding en stijging van het beroepsinkomen groeien. Voor het fonds betekende dit dat jaarlijks de a.c. berekend moest worden. Daarnaast moest beoordeeld worden of het rendement de toegezegde stijging en een eventuele extra toedeling toeliet. Deze onvoorspelbare ontwikkelingen maakten het voor de deelnemer erg moeilijk de uitkering te berekenen.

Ad e.

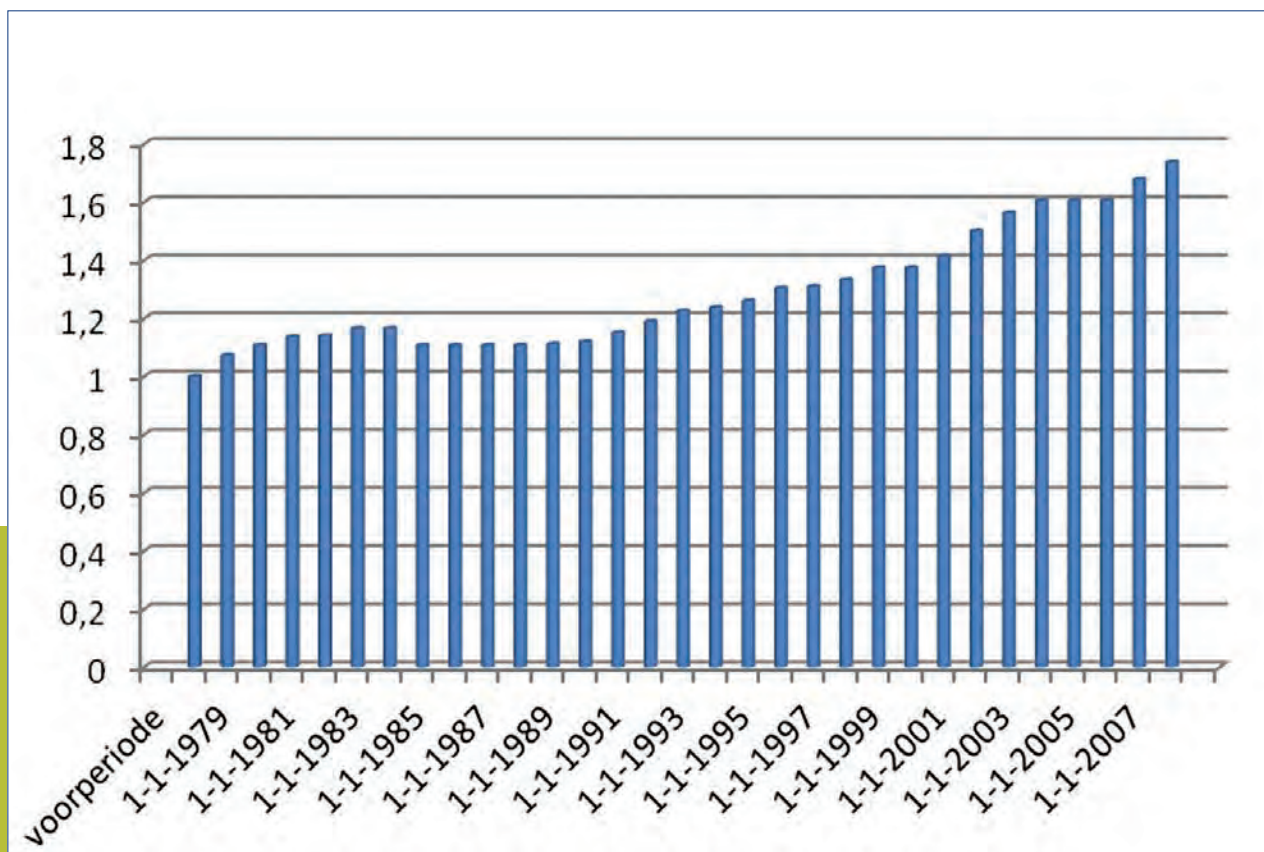
Omdat ook de tarieven voor iedereen gelijk waren, was het streven om voor alle deelnemers een gelijke koopsom te hanteren. Dit zou ook administratief eenvoudiger zijn. Dit kon voor de leeftijdsonafhankelijkheid bijna bereikt worden. Voor jongeren was een hogere risicopremie nodig. Voor deze groep was echter de periode van toevoeging van het rendement lang. Bij ouderen waren deze factoren tegengesteld. Tijdens de voorbereiding is lange tijd gedacht aan jaargroepen van vijf jaar. Uiteindelijk werd echter een tabel geïntroduceerd met de koopsom per leeftijdjaar. Om de actuariële tegenwaarde van de premie voor mannen en vrouwen in evenwicht te brengen, werd gekozen voor de verschillen in opbouw van rechten. Bovendien werd de mogelijkheid geboden aan ongehuwde mannelijke deelnemers om te kiezen voor de vrouwenregeling.

Gehuwde vrouwen, vooral als deze ook kinderen verzorgden, konden opteren voor de mannenregeling, dus een ouderdomspensioen met ingang van 65 jaar, plus nabestaandenpensioen.

Ad f.

De AOW was in de voorbereidingsperiode nog maar relatief kort van kracht en de discussie over de meest wenselijke pensioenleeftijd was ook toen volop aan de gang. De leeftijd van 60 jaar als alge-

AANPASSINGSCOËFFICIËNT

Grafiek Ontwikkeling Aanpassingscoëfficiënt

mene pensioendatum kende veel voorstanders. Deze optie was echter onbetaalbaar, omdat dit een verdubbeling van de premie tot gevolg zou hebben. Aan de andere kant werd op de sterke stijging van de gemiddelde levensverwachting gewezen. Omdat niet bekend was welke kant het kwartje op zou vallen en om de keuzevrijheid van de deelnemer te bevorderen werd de mogelijkheid ingebouwd om de pensioendatum vijf jaar eerder of vijf jaar later te laten vallen. Invoering hiervan in de vrouwenregeling was niet toegestaan zodat daar alleen het uitstel mogelijk was.

Ad g.

De vrije beroepsbeoefenaar werd geacht (en was gewend) om voor zichzelf te zorgen. Een aanspraak maken op de onderlinge solidariteit was niet gebruikelijk en was feitelijk ook nooit mogelijk geweest. Er bestond dan ook geen fonds waaruit armlastige (oud)collega's of hun nabestaanden geholpen werden.

Dit gevoegd bij de -soms op naijver gebaseerde geluiden van de tegenstanders- bepaalde de keuze om waar mogelijk de onderlinge overdrachten te beperken. De fiscale aftrek en de (schaal)voordelen van de gezamenlijke opbouw van rechten dienden het verlies aan individuele vrijheid te rechtvaardigen.

Ad h.

Het was duidelijk dat met de beperkte middelen en de grote verschillen in individuele belangen van de deelnemers geen mogelijkheid bestond om een daggeldverzekering in te bouwen. Om te voorkomen, dat arbeidsongeschikt geworden collega's ook na de pensioendatum opnieuw financieel getroffen zouden worden, werd de 'premienvrije opbouw in geval van algehele en blijvende beroepsinvaliditeit' in de regeling opgenomen. Bij de voorgestelde variant werd alleen de pensioenopbouw veiliggesteld.

Ad i.

De tarieven voor 1968 werden berekend op basis van een werkweek van 48 uur in zes werkdagen per week en met acht vakantiedagen per jaar. Naast de weekenden en algemene feestdagen kwam men zo op een aantal werkbare uren van ver boven de 2200 uit. De verrichting Heilgymnastiek en Massage was pas sinds 1960 onderdeel van het verstrekkingenpakket. Dit maakte het zeer moeilijk om als vrijgevestigde een praktijk te voeren waarmee men echt in zijn levensonderhoud kon voorzien. Door deze omstandigheid waren er relatief veel vestigingen naast een ander hoofdberoep (zoals leraar lichamelijke opvoeding) of naast het hoofdberoep van de echtgenoot. Dit was ook een van de redenen, dat samenwerkingsverbanden al veelvuldig voor kwamen.

Er bestonden nog relatief weinig echte fulltime eenmanspraktijken. Kortom: de beroepsuitoefening was slechts zeer beperkt geprofessionaliseerd. Samen met het eerdergenoemde gebrek aan solida-

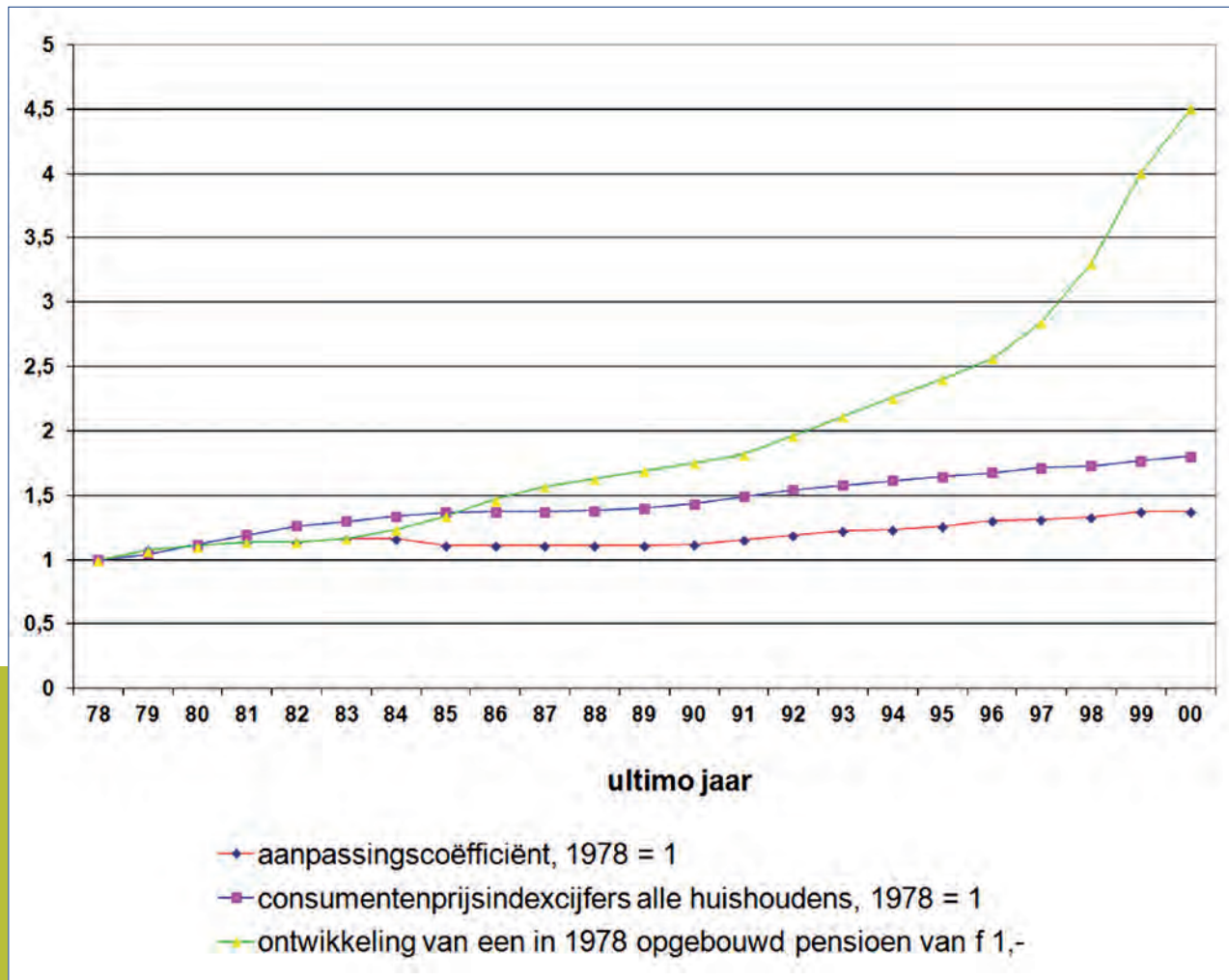
riteit leidde deze omstandigheden tot een vergaande beperking van de in het voorstel toch al beperkte back service rechten. Oorspronkelijk werd voorgesteld om vanaf 1-1-1960 tot 1-1-1968 (aanvang van de reservering), volledige rechtenopbouw toe te kennen aan allen die op 1-1-1960 de praktijk uitoefenden. Deze datum werd gekozen, omdat de Heilgymnastiek en Massage op dat moment onderdeel van het verstrekkingenpakket was geworden. Sindsdien werd het maatschappelijk gezien dus goed mogelijk geacht deze discipline als hoofdberoep uit te oefenen. De beperking hield in dat het nominale bedrag niet werd opgebouwd, maar alleen de Waardevastheidsbescherming hierover, dus de verhogingen als gevolg van de hogere a.c. en extra toedelingen ook nog slechts naar rato van de praktijkuitoefening. De koopsom mocht door dit onderdeel met niet meer dan 10% per jaar stijgen.

Ad j.

Het geringe aantal en de relatief geringe hoogte van de polissen bood in relatie tot de collectief te dragen kosten geen basis voor inbouwmogelijkheden van eigen voorzieningen.

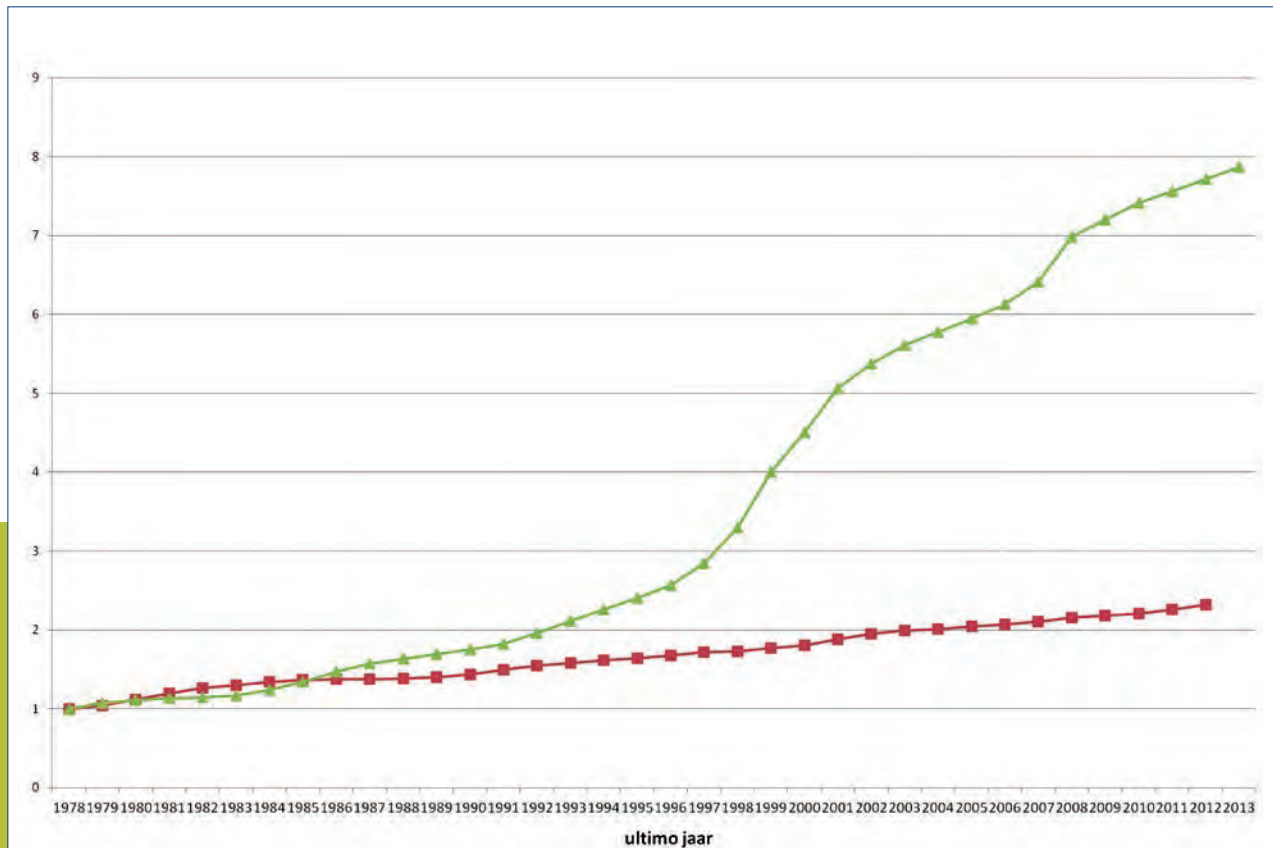
Deze mogelijkheid werd bij de artsenfondsen opgenomen om de bezwaren tegen de verplichtstellingen bij verzekeraars te verminderen. Het is daar jarenlang deel van de regeling geweest, maar is uiteindelijk op verzoek van deze zelfde verzekeraars beëindigd.

WAARDEONTWIKKELING GULDEN

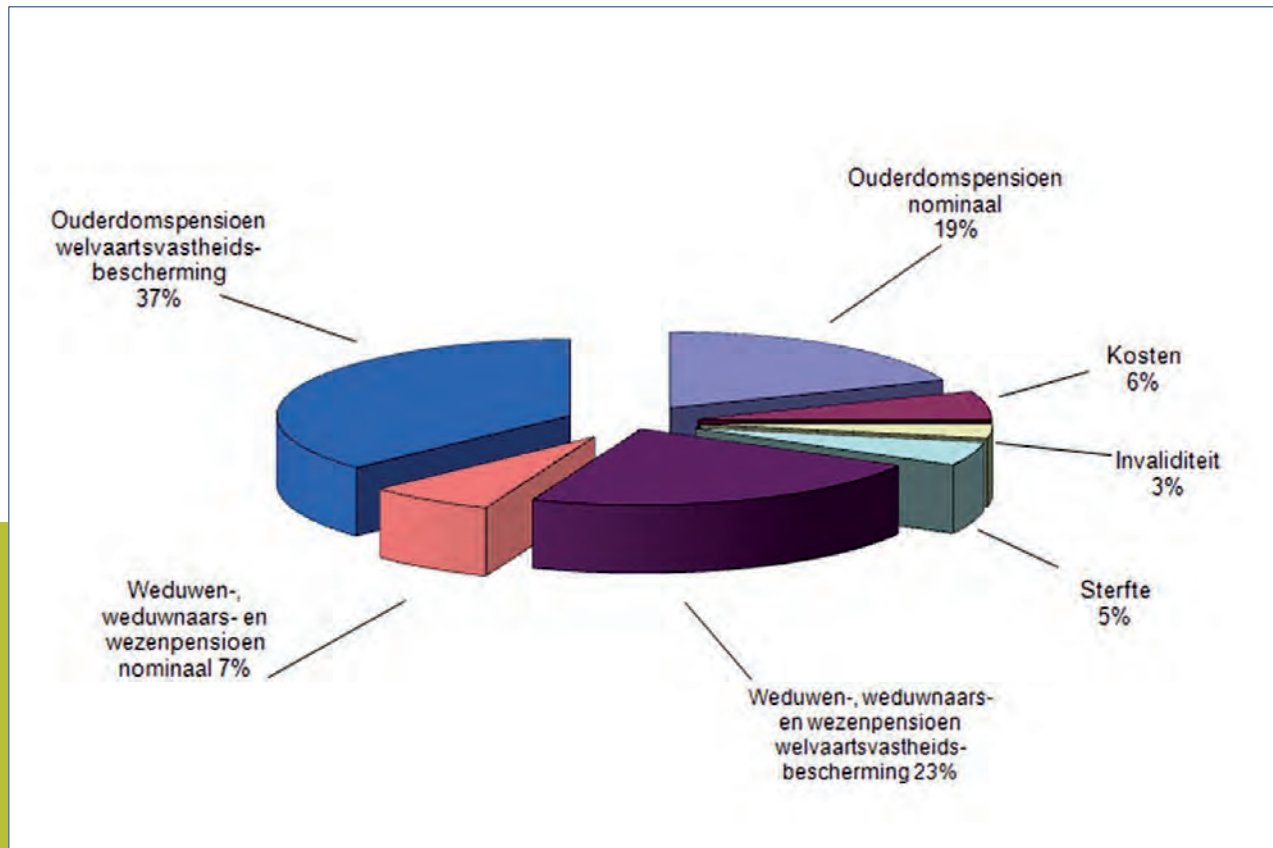
Deze grafiek toont de waardeontwikkeling van de gulden. De groei door de aanpassingscoëfficiënt en de toevoegingen uit rendement. Dit tegenover de prijsontwikkeling. In groen de waarde van fl.1,- ingelegd op 1-4-1978

VERHOGING/INFLATIE

De jaarlijkse verhogingen overtreffen de inflatie ruimschoots

VERDELING INGELEGDE PREMIE

Dit diagram toont de verdeling van ingelegde premie van een man van 45 jaar

H. F. KEETELL

NOTARIS

TE

AMERSFOORT

AFSCHRIJFT

ener akte van

O P R I C H T I N G

van

de stichting, genaamd:
Stichting Pensioenfonds
voor Fysiotherapeuten,
gevestigd te Amersfoort.

-O-O-O-

d.d. 9 oktober 1973.

HOOFDSTUK 2

DE DERDE COMMISSIE

In dezelfde Algemene Ledenvergadering waarin het rapport van de tweede Commissie werd aanvaard en kennis werd genomen van het minderheidsstandpunt, werd ook een derde commissie ingesteld. Het Hoofdbestuur benoemde in deze commissie Bob Brouwers, Jan Drewes en Hennie Spit. Zij kregen via het aanvaarden van het rapport van Commissie Twee het volgende als opdracht mee:

Het op zo gunstig mogelijke voorwaarden (doen) uitvoeren van het pensioenreglement. In het eindrapport de alternatieven vermelden en motiveren waarom de voorgestelde keuze wordt geadviseerd.

Om aan deze opdracht te voldoen, werden offertes gevraagd aan alle in Nederland werkzame levensverzekeringmaatschappijen en ook bij die administratiekantoren waarvan men aannam dat ze de opdracht zouden aankunnen.

In totaal werden zeven offertes uitgebracht. Twee kandidaten offereerden alleen voor de administratieve opdracht, één voor alleen de risicoverzekering en één voor uitsluitend de coming service. Deze offertes werden aan de hand van een groot aantal criteria met elkaar vergeleken. Het resultaat van al deze inspanningen was een advies met aanbevelingen aan de ALV, in het voorjaar van 1973. De vergadering besloot het rapport te aanvaarden en de voorstellen en aanbevelingen over te nemen. Op basis van dit besluit werd de verplichtstelling aangevraagd en deze aanvraag werd op 3 juli van datzelfde jaar door het Departement in behandeling genomen. Het sluitstuk van deze procedure was de behandeling in de SER (inclusief het bezwaarschrift van de Levensverzekeraars) en de publicatie in de Staatscourant op 15 november 1974 met als aanvangsdatum van de verplichtstelling 1 januari 1975.

WAAROM IS DE PENSIOENREGELING VERPLICHT GESTELD?

- Vanwege de maatschappelijke- en inkomenspositie van de deelnemers.
- Vanwege de fiscale begeleiding van verplicht gestelde regelingen.
- Vanwege de kostenefficiency (samen voordeliger dan alleen)

WAAROM ZITTEN DE COLLEGAE IN DIENSTVERBAND IN DE EERSTE LIJN IN DEZELFDE REGELING?

- Absolute voorwaarde van de ziekenfondsen (nu zorgverzekeraars)
- Ten tijde van de eerste aanvraag was de omvang van de groep belangrijk om de regeling in eigen beheer uit te kunnen voeren.

WAAROM GELDT VOOR ALLE DEELNEMERS DEZELFDE PREMIE?

- De fysiotherapeuten in de eerste lijn krijgen per verrichting hetzelfde betaald.
- Bij gelijke honorering past een gelijk bedrag voor pensioenpremie.

MINISTERIE VAN
SOCIALE ZAKEN

Nol.

Afdeling

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR
SOCIALE VOORZIENINGEN
Directie Soc. Verz.
Afd. P. en S.
Nr. 45311

DE STAATSSCRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN

Gezien het op 3 juli 1973 ontvangen verzoekschrift van het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie, daartoe strekkende, dat de deelneming in de beroepspensioenregeling, welke is neergelegd in de statuten en het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, ingevolge de Wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling verplicht wordt gesteld voor fysiotherapeuten;

Overwegende, dat voormelde verzoekster is te beschouwen als een voor de betrokken tak van beroep voldoende representatieve organisatie van beroeps-genoten;

Gezien genoemde statuten en genoemd pensioenreglement, welke luiden als aan-gegeven in de bijlage van deze beschikking;

Gelet op de artikelen 2, eerste lid, 3 en 5, eerste lid, van de Wet betref-fende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling;

In overeenstemming met de Minister van Economische Zaken en de Staatssecre-taris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, alsmede gehoord de Sociaal-Economische Raad en de Verzekeringskamer,

RESLUIT:

met ingang van 1 januari 1975 de deelneming in de beroepspensioenregeling, welke is neergelegd in de statuten en het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, verplicht te stellen voor de fysiothera-peuten, die als zodanig in Nederland werkzaam zijn en, voor zover het manne-lijke fysiotherapeuten betreft, de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de 65ste verjaardag valt, onderscheidenlijk voor zover het vrouwelijke fysiotherapeuten betreft, de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de 60ste verjaardag valt, nog niet hebben bereikt. Waar een fysiotherapeut werkzaam is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

De verplichtstelling geldt niet voor de fysiotherapeuten, die

1. uitsluitend werkzaam zijn in dienstverband, uit hoofde waarvan de in de Algemene burgerlijke pensioenwet vervatte regeling, dan wel een andere pensioenvoorziening, welke ten minste gelijkwaardig is aan voormelde beroepspensioenregeling, van toepassing is, mits betrokkenen daartoe - met inachtneming van ter zake in genoemd pensioenreglement gestelde voorschrif-ten van administratieve aard - schriftelijk aan genoemde stichting de wens te kennen geven;

- 2 -

voor 1 november 1972 - anders dan ter inlossing van een uit lening voortvloeiende schuld - gesloten verzekeringsovereen- komst bedoeld in artikel 1 van de Wet op het Levensverzekering- wet 1922, 716), in stand houden, indien ingevolge die overeen- komst premies zijn verschuldigd, welke in het betreffende : meer bedragen dan 10 procent van hun belastbaar inkomen voor van de inkomstenbelasting over het kalenderjaar, onmiddellijk : aan het laatstverstreken kalenderjaar, mits betrokkenen daar- : inachtneming van ter zake in genoemd pensioenreglement gestelde : in van administratieve aard - binnen drie maanden na dagteke- : Nederlandse Staatscourant, waarin van deze verplichtstelling : wordt gedaan, schriftelijk aan genoemde stichting de wens te : .

onder "fysiotherapeut" verstaan: degene, die als fysiotherapeut : last-masseur valt onder de in artikel 6, eerste lid, van de Wet : sche beroepen bedoelde verplichting tot inzending van zijn : egheid bij de betrokken inspecteur van de volksgezondheid.

's-Gravenhage, 15 november 1974.
DE STAATSSCRETARIS VOORNOEMD,

- 2. 66n -

HOOFDSTUK 2

VAN CENTRAAL BEHEER NAAR VAN SPAENDONCK

Begin 1972 bleek dat de enige met deze taak belaste medewerker van Centraal Beheer onvoldoende geëquipeerd was om deze omvangrijke en ingewikkelde administratie goed op te zetten en uit te voeren. Na deze constatering en het onvoldoende beantwoorden aan de geboden mogelijkheid tot verbetering, besloot het bestuur VB op zoek te gaan naar een instantie waar meer succes te verwachten viel. Omdat bovendien het vermogen inmiddels in de miljoenen liep, zocht het stichtingsbestuur tegelijkertijd naar een belegger die meer deed dan de beleggingen administreren. Na offerte en de mondelinge toelichting hierop, kreeg Bureau Van Spaendonck in Tilburg de voorkeur boven het ABP en het AZL om de uitvoering van alle taken van VB en SPF op zich te nemen. Naast de deelnemersadministratie, de beleggingen met de administratie daarvan, nam Bureau Van Spaendonck ook de bestuursondersteuning voor haar rekening. Voor de fysiotherapeuten in het bestuur van Voorlopig Beheer was deze professionele dienst een geheel nieuwe ervaring. Zij waren hier namelijk voor het eerst ontheven van alle uitvoerende taken.

*In het rapport **Honorering Fysiotherapie** dat toen juist ter bespreking voorlag werd nog het aantal postzegels dat jaarlijks nodig was minutieus berekend en hulp of hulpmiddelen voor de praktijkadministratie lag ver voorbij onze horizon.*

De periode van Voorlopig Beheer viel ook samen met de overgang van de handmatige naar hele of half geautomatiseerde administraties. Tijdens een van de eerste vergaderingen in Tilburg werden de bestuursleden uitgenodigd om een nieuw aangeschaft 'wereldwonder' te aanschouwen. In een stofvrije ruimte stond een grijs rekenmonster van meerdere kubieke meters opgesteld. Indien correct geprogrammeerd, kon de matrixprinter na een gehele nacht ongestoorde productie de ingevoerde gegevens van alle (ruim 3000) deelnemers op de kettingformulieren afdrukken. De vooruitgang was indrukwekkend en de tijdwinst enorm. Als fysiotherapeuten maakten we de vervanging van de vele lampen in onze apparaten door diodeschakelingen en printplaat mee. We hadden met verwondering gekeken welke ruimte daarvoor vrij kwam in de ombouw van de UKG en hoeveel kleiner het elektriseerapparaat werd terwijl je er veel meer mee kon, maar de elektronica die we nu zagen was van een soort, waar we in onze praktijken alleen nog maar van konden dromen.

HOOFDSTUK 3

VOORLOPIG BEHEER

In het najaar van 1967 gingen de leden van het hoofdbestuur op zoek naar een adviseur die hen zou helpen de weg te vinden in dit voor hen volledig onbekende terrein. De conclusie was dat het best een actuaris kon worden aangezocht - een verzekeringswiskundige met de nodige expertise in pensioenzaken. Een deskundige die systematisch in de toekomst kijkt, voorspellingen doet en deze voorspellingen kan vertalen in strategisch beleid.

Na wat omzwervingen hielden de leden van het Hoofdbestuur halt in de Emmastraat in Amsterdam waar dhr. H. Bunschoten kantoor hield.

Opdat de ziekenfondsen hun gelden konden afdragen, werd kort daarna - op 17 januari 1968 - bij notaris Van den Abeelen in Beekbergen de Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Heilgymnast Masseurs opgericht. De rekening van deze Stichting werd ondergebracht bij de ABN, op dat moment zetelend in het gebouw van de Heidemij. aan de Vijzelstraat in Amsterdam. Voor de administratie van de gelden werd een overeenkomst aangegaan met Centraal Beheer, dat juist op het punt stond van Amsterdam naar Apeldoorn te verhuizen om daar het gloednieuwe gebouw van architect Herzberger te betrekken.

In de eerste bijeenkomst van het bestuur - op 24 oktober 1969 - werden de bestuursleden officieel geïnstalleerd. Eerst werd er nog een poging ondernomen de Stichting VB opnieuw op te richten. Naar later bleek was dat niet het enige misverstand over de stand van zaken, want de taak leek zo eenvoudig en de tijd die daarvoor nodig zou zijn maar zeer beperkt.

Het ging slechts om het beheer van de door de ziekenfondsen gestorte gelden in afwachting van het tot stand komen van een wettelijke regeling en de verdeling daarvan tussen de rechthebbenden. Zodra de klus geklaard was en de wettelijke regeling er was, kon de stichting immers weer geliquideerd worden.

In dit dossier is echter vrijwel niets eenvoudig. Het zou dan ook tot 1991 duren voordat deze Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Heilgymnast-Masseurs door uitschrijving uit de Kamer van Koophandel en het Stichtingenregister echt tot het verleden behoorde.

Om de vier ziekenfondsorganisaties verenigd in het Gezamenlijk Overleg Ziekenfondsorganisaties (GOZ) voldoende zekerheid te geven dat de gelden inderdaad hun pensioenbestemming kregen, werden in het bestuur ook drie afgevaardigden van deze organisaties benoemd. De leden van het hoofdbestuur, Berrens, Drewes en Spit, hebben in dit bestuur dankbaar gebruik gemaakt van de inbreng aan expertise en ervaring van deze professionals. Vooral de bezadigde en wijze manier van besturen van dhr. Hougée, die door hen als een mentor werd ervaren, stond hoog in achting. Het motto van dhr. C. Landheer jr. - 'Geen voor pensioen bestemd geld mag een consumptieve bestemming krijgen' - werd wel als lastig ervaren maar door alle betrokkenen ook als een soort axioma beschouwd. Helaas viel dhr. Polderman, die de beroepsgroep duidelijk een warm hart toedroeg, al vrij snel weg. Hij kwam bij een ongeluk om het leven.

In de eerste vergadering werd onder meer besloten een 'Onverplichte regeling voor Weduwen en Wezen' in het leven te roepen. Daarbij werd uitgegaan van bedragen van respectievelijk fl. 3500 en fl. 2850 per jaar. Hiervoor werd onder andere een overlijdensrisicoverzekering afgesloten. Uiteraard gebeurde dit na vergelijkend onderzoek op prijs en voorwaarden, waarbij de winstdeling een groot en vooraanstaand onderdeel was. Hiervoor was de Stichting Dienstverlening Pensioenfonds met NN als voornaamste deelnemer in de markt. Zij ontvingen een contract van 1971 tot en met 1975.

Aan het beheer van de gelden kwam feitelijk het eerst een eind doordat het vermogen in 1981 aan SPF werd overgedragen. Het vermogen was op dat moment gegroeid tot ca. 94 miljoen gulden (ongeveer gelijk aan 42 miljoen euro).

De reserveringen werden per gedeclareerde behandeling door de ziekenfondsen afgedragen, onder opgave van de declarant waarvoor ze bestemd waren. De eerste administratieve taak voor de Stichting Voorlopig Beheer was om de bijdragen per therapeut te verantwoorden en om te zetten in een aanspraak op pensioen bij SPF.

De verdeling van de stortingen werd door verschillende oorzaken een langdurig en ingewikkeld karwei. Zo bleek Centraal Beheer, aan wie deze administratie was opgedragen, niet tegen deze taak opgewassen waardoor het ervan ontheven werd. Bij veel ziekenfondsen was bovendien sprake van betalingsachterstand en van het ontbreken van correcte verdelingsgegevens. Ook werd de tenaamstelling van de reserveringen op verschillende manieren bemoeilijkt. Dit gebeurde onder andere door de verschillen in de aanlevering van de ziekenfondsen en door de verschillen in tenaamstelling

van ziekenfondsen voor dezelfde declarant, als deze voor meerdere ziekenfondsen werkte. De eerste verdeling was die op naam van de declaranten. Echter als het bedrag ook bestemd leek voor medewerkers in de praktijk werd voorlopig slechts 4000 gulden per declarant geboekt. Voor de verdeling van de (rest)bedragen was de actieve medewerking van de praktijk eigenaren nodig. Deze werd in een groot aantal gevallen slecht verleend, onder meer door lijdelijk verzet van de leden van de NVVF die hun post niet openden. Ook beroepsgenoten die voorkwamen op de lijst van Bezwaarden die aan de tweede Verplichtstellingsbeschikking was gehecht droegen hun steentje bij aan de complexiteit van de verdeling van stortingen. Van hen moest de zekerheid worden gekregen over de aanwending van het geld.

De manier en inrichting van de administraties van de ziekenfondsen verschilden sterk van elkaar. Enkele fondsen gebruikten voor die tijd geavanceerde systemen met ponskaarten, terwijl anderen hun gegevens met de kroontjespen op gelinieerd papier schreven.

Vervolgens moest de splitsing van het op naam gestelde bedrag van de declarant in bedragen voor de medewerkers in de praktijken plaatsvinden. Veel declaraties bevatten behandelingen van meerdere bij deze declarant werkzame collega's. Daarnaast werkte een aantal van deze medewerkers in meerdere praktijken.

Het zou al met al nog vele jaren duren tot de betalingsachterstand van de ziekenfondsen, de ontbrekende gegevens voor de verdeling in de praktijken tussen de declarant en zijn/haar medewerkers en de omzetting van alle gegevens naar een pensioenaanspraak op naam van de deelnemers zijn beslag had gekregen.

VERMOGEN STICHTING VOORLOPIG BEHEER PENSIOENGELDEN

FYSIOTHERAPEUTEN:

f 52 miljoen ultimo 1975

De Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Fysiotherapeuten heeft enkele maanden geleden de balans per 31 december 1975 en de Rekening van Lasten en Baten over 1975 opgesteld

Onderstaand volgen deze stukken te zamen met een korte toelichting en met de desbetreffende accountantsverklaring van Klynveld Kraayenhof & Co.

STICHTING VOORLOPIG BEHEER VAN PENSIOENGELDEN VOOR FYSIOTHERAPEUTEN

Balans per 31 december 1975

AKTIVA

Beleggingen

Obligaties	f 5.903.000
Leningen op schuldbekentenis	34.411.336
Deposito's	3.800.000
	<u>44.114.336</u>
Algemene Bank Nederland N.V., in rekening-courant	465.579
Ziekenfondsen inzake nog af te dragen gelden	5.685.109
Lopende intrest	1.929.765
Te verrekenen met herverzekeringsmaatschappij	317.330
	<u>52.512.119</u>

PASSIVA

Voorziening voor onverplichte uitkeringen	f 439.411
In de vorm van disagio vooruitontvangen intrest	36.595
Te betalen kosten	305.448
Beschikbaar voor inbreng in de definitieve pensioenregeling	
- door ziekenfondsen afgedragen gelden	
1968/1975	44.822.834
- batig saldo 1968/1975	6.907.831
	<u>51.730.665</u>
	<u>52.512.119</u>

administrateur
centraal beheer
apeldoorn
postbus 700
telefoon: 06/50.88 111
telefax:
tele: 48320

stichting voorlopig beheer van
pensioengelden voor fysiotherapeuten
apeldoorn
4-20
L.J.v. Kuiper
Pleeter Opperstraat 23
WOORDEN

aan: brief/communiek
om: kenmerk
Bkh/75
cyfrogramme
AB
behandeld door
M. van Beek

onderwerp: TOELICHTING BIJ HET OPGAVE-FORMULIER 1972

1. De volgende opgave-formulieren dienen voor zover dit nog niet is geschied, zo spoedig mogelijk te worden ingediend:

- over 1968: (kleur geel)
- over 1969: (kleur groen)
- over 1970: (kleur wit)
- over 1971: (kleur rose)
- over 1972: (kleur lichtblauw)

N.B.: Indien u in 1968, 1969, 1970, 1971 en/of 1972 (nog) niet als medewerker bij de ziekenfondsen stond ingeschreven wordt u verzocht dit op het betreffende formulier te vermelden, doch daarbij wel punt A in te vullen.

e. over 1973 (kleur oranje): aan het eind van elk kalenderkwartaal.

2. Alle formulieren worden u in duplo toegezonden.
Het 2e exemplaar kunt u behouden voor uw administratie.
Het 1e exemplaar in te zenden aan Centraal Beheer, Postbus 700, Apeldoorn.

3. Onder A. dient het administratie-adres te worden vermeld waaronder u bij de ziekenfondsen bekend staat (dit heeft dus niet het woonadres te zijn).

Wel is het zaak dat, indien met meerdere ziekenfondsen wordt samengewerkt, bij alle fondsen hetzelfde administratie-adres wordt gebezigd.

- 2 -

EER VAN PENSIOENGELDEN VOOR FYSIOTHERAPEUTEN

• POSTBUS 700 – APELDOORN – tel. 05760/99111 tst. 437

VE FORMULIER

met schrijfmachine of blokletters)

... kwartaal 197 2

bij de ziektenfondsen?

.....

 telefoon
 emde periode uw praktijk uit in samenwerking met andere
 wijs van bevoegdheid van fysiotherapeut.

[ja / neen]

Declarant

	voor- letters	M	geboortedatum			ge- huwd 1)	uren 2)	handtekening betrokkene
		V	dag	mond	jaar			
							7,15	
							7,15	
							7,15	

zo nodig op achterzijde vervolgen

t inbegrip van leiding en administratie,

respecificatie vermelde personen in het
 d van fysiotherapeut c.q. heilgymnast-masseur.

Handtekening declarant

HOOFDSTUK 3

DE BEZWAARDEN

Het bereikte compromis (zie pagina 61) maakte de weg vrij om tot de nieuwe verplichtstelling te komen. De problemen waren daarmee echter nog lang niet opgelost. Zo moest de administrateur om tot uitbetaling van de reserveringen op naam van de bezwaarden (art. 23a) te komen, kunnen berekenen hoe groot de reservering was. Alle eerdergenoemde problemen die zich hierbij voordeden werden voor deze groep zeker niet kleiner, door het veelal ontbreken van actieve medewerking.

SPF moest bovendien de vrije beschikking over de gelden krijgen. Het Fonds kreeg pas een taak als VB de reservering had ontvangen, op de juiste namen had geboekt en de actuariële berekeningen waren gemaakt.

De aanspraken konden hierna vrij eenvoudig worden ingevoerd in de rechtenadministratie. De ziekenfondsen dienden er op hun beurt zeker van te zijn dat het geld een pensioenbestemming kreeg. Dit betekende dat SPF deze zekerheid van de bezwaarde moest krijgen. De processen die gevoerd werden om juridisch aan te tonen dat deze eis terecht gesteld werd, kostten veel tijd, energie en geld.

In 1986 gingen de vertegenwoordigers van VNZ ermee akkoord dat aan 79 bezwaarden die in de tussentijd boven de 65 jaar waren een pensioen of de contante waarde van hun reservering werd uitgekeerd. Aan 9 bezwaarden werd vanwege hun emigratie naar een land buiten Europa uitbetaling toegestaan. Aan 53 beroepsgenoten op de lijst werd de reservering uitbetaald, omdat deze erg klein was of een erg klein pensioen zou opleveren. Dit was conform regelingen binnen SPF. De anderen moesten hun reservering rechtstreeks overdragen aan een levensverzekeraar of het bedrag omzetten in een aanspraak in SPF.

Met betrekking tot het verloop van de op naam van bezwaarden gereserveerde gelden merken wij het navolgende op. Aan de per 31 maart 1978 gereserveerde gelden is intrest toegezegd tot aan de betalingsdatum op basis van het netto-rendement van het pensioenfonds per boekjaar.

Verloop na 31 maart 1978

Nadat het Financieel verslag van de Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Fysiotherapeuten over de periode 1 januari 1968 tot en met 31 maart 1978 op 30 oktober 1985 was vastgesteld, kon de definitieve overdracht van het vermogen aan de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten pas worden gerealiseerd op het moment waarop het deel van het vermogen dat op naam van de bezwaarde was geschreven een pensioenbestemming had gekregen.

Op verzoek van de administrateur zijn de vertegenwoordigers van de VNZ in het bestuur akkoord gegaan met een uitzondering hierop voor "bezwaarde" fysiotherapeuten die:

- a. een gering bedrag hadden gereserveerd;
- of b. in het buitenland waren gevestigd;
- of c. de pensioengerechtigde leeftijd waren gepasseerd.

Voor de overige bezwaarden was de keuze beperkt tot:

1. overdracht aan een in Nederland gevestigde verzekeraar, die verklaarde de pensioenbestemming van de gelden te garanderen met onderschrijving van de brief van het
./ Ministerie van Financiën d.d. 5 november 1985;
2. omzetting van de gelden in pensioenaanspraken bij de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten.

De Administrateur.

Bx/LS/Koll.' 4 oktober 1989

INTERVIEW

JAN DREWES, PIONIER EN ROTS IN DE BRANDING

Jan Drewes heeft in zijn jaren voor SPF en Genootschap vooral enorm veel werk verzet. Het was naar eigen zeggen een 'rare' tijd om als bestuurder te functioneren.

"We beschikten over de Juiste mensen om diverse klussen te klaren, maar ik heb ook veel zelf gedaan. Dat was in de eerste plaats mogelijk omdat ik altijd voor uitdagingen ben gaan staan vanuit de houding van 'dat móet gebeuren'. Dat gaf in de praktijkvoering en privé een enorme druk. Ik voerde naast alle werkzaamheden voor Genootschap en Pensioenfonds namelijk tevens een eigen praktijk in Rotterdam met vijf medewerkers en ik wilde natuurlijk ook zelf mijn beroep blijven uitoefenen.

Tegenwoordig zou je tijd daarvoor vrij plannen. Destijds deed je al dit werk er gewoon naast."

In mei 1967 trad Jan Drewes toe tot het bestuur van de kring Rotterdam. Bij Kobus aan de Poort in Amersfoort kwam hij daarna namens Kring Rotterdam meepraten over de agenda van de Algemene Ledenvergadering. "De punten op deze agenda varieerden van het pensioenvoorstel aangeboden door de eerste Pensioencommissie en in 1968 de voorbereiding voor het Wereldcongres in 1970. De beslissing vóór de pensioenregeling werd in deze ALV genomen. De Tweede Commissie was op dat moment al druk doende met het opstellen van het reglement. De presentatie van het tweede rapport gebeurde in de voorjaarsvergadering van '70. In die vergadering werd de derde Pensioencommissie geïnstalleerd en van haar opdracht voorzien. Omdat ik al betrokken was geweest bij de voorbereiding van het Wereldcongres in de financiële commissie en de samenwerking daar succesvol en prettig was geweest werd ik gevraagd voor de derde pensioencommissie. Even heb ik nog samen met Hennie Spit in het hoofdbestuur gezeten, dat was voor mijn voorzitterschap van mei 1973 tot mei 1977."

Op het moment dat Hennie Spit om gezondheidsredenen in 1974 uitviel, werd het allemaal extra zwaar. "We waren volop bezig met de voorlichting over de herstructurering van het Genootschap en waren genooddaakt dit proces te combineren met de voorlichting die nodig werd door het intrekken van de eerste Verplichtstellingsbeschikking. Daarnaast moest ik ook een wakend oog houden op de financiën omdat de opvolgende penningmeester wel een goed bestuurder was, maar geen ervaring als penningmeester had."

Het Bureau van het Genootschap werd beheerd door de oud KNIL officier Jan Muhring. Hij werd bijgestaan door Teun Stekelenburg en twee secretaresses Patty Aronstein en Guusje Rovers. "Het lukte me een stafmedewerker van Bureau Van Spaendonck aan te trekken als Algemeen Secretaris. Hiermee kregen we de beschikking over organisatie-expertise, onderhandelingsdeskundigheid en een royaal netwerk binnen diverse ministeries.

De kwaadwilligheid van collega's bij het pensioengebeuren en ook bij enkele wetenschappelijke groeperingen vond Jan Drewes erg belastend. "Er waren veel spanningen tussen groepen collega's en de sfeer was vaak om te snijden. Zo waren er allerlei groepjes die een eigen 'club' vormden en daarvoor bestaansrecht claimden. Ook heerste er veel animositeit en achterdocht ten opzichte van de beroepsorganisatie als zodanig. Als Genootschap wilden we juist sterk staan met alle groeperingen bij elkaar zowel fysiotherapeuten als alle hiervan afgeleide groepen. Ik streefde de kracht van het collectief na. Gelukkig heb ik in dit streven naar eenheid altijd kunnen rekenen op de volle steun van mijn medebestuurders en onder hen vooral op Fred Pinksterboer, een charmante bruggenbouwer die over grote capaciteiten beschikte. Verrassend vind ik dat veel mensen met wie ik in die tijd ern-

stig van mening verschilde, bij latere ontmoetingen mij toch heel positief benaderden. Ik denk dat dit ook komt doordat zichtbaar was dat ik het algemeen belang diende.”

‘Samen sterker’, zo luidde het motto en het was aldus Jan Drewes juist het gebrek aan ‘samen’ dat de pijn bij de NVVF veroorzaakte. “Die groep leverde geen versterking, maar juist verzwakking van de gewenste eenheid op. Het was allemaal beschadigend, energievretend, emotioneel belastend en het kostte bovendien veel geld. Voor de NVVF was een verplichte pensioenregeling voor zelfstandige ondernemers het gekste dat er was. Hun boodschap was ‘Wij maken dat zelf wel uit’. Daarnaast was de invloed van de verzekeraars op basis van hun economisch belang manifest aanwezig. Ook in de ALV klonken natuurlijk oppositionele geluiden, maar over het algemeen werden de agendapunten ondanks dit alles met royale meerderheden aangenomen.”

Het intrekken van de verplichtstelling kwam ook bij Hennie Spit, Jan Muhring en Jan Drewes als een donderslag bij heldere hemel. “Door het niet optimaal functioneren van het bureau waren wij niet op de hoogte van het verloop en de uitslag van de procedure in Den Haag. We moesten op 23 december - net voor Kerst - aantreden bij staatssecretaris Jan Mertens van Sociale Zaken. De uitspraak in de door Peter Rijnvis en mr. Zanolli aangespannen procedure vormde de aanleiding voor het intensieve voorlichtingstraject. De informatievoorziening zou niet hebben gedeugd. Daar had ik het best moeilijk mee omdat we er juist zoveel energie in hadden gestoken. Hun visie was wat mij betreft gebaseerd op een beperkte voorstelling van zaken en gestoeld op een erg gebrekkige argumentatie. De hele kwestie heeft op geen enkele manier positief bijgedragen. Integendeel: het juridische steekspel heeft alleen voor vertraging en veel kosten gezorgd. Inhoudelijk hebben deze opposanten totaal geen positieve invloed gehad. Ze kwamen namelijk wel met kritiek maar zeiden niet wat ze wél wilden. Enerzijds wilden ze geen pensioen, terwijl ze uiteindelijk wel stelden een pensioenfonds in voorbereiding te hebben. Overigens hebben we ook met andere vertegenwoordigers van fysiotherapeuten, die onder de verplichtstelling uit wilden komen, bijeenkomsten gehouden.”

Ondanks alle tegenwerking bracht het pensioenfonds met het uiteindelijke resultaat toch voldoening. “Al mag je voor dit werk geen waardering verwachten en deed ik het eenvoudig omdat ik vond dat het moest gebeuren. Bovendien was er niemand anders beschikbaar om de klus te klaren. Ondanks alles kan ik met een glimlach terugblikken op alles wat we hebben weten te verwezenlijken.” Nadat Jan Drewes afscheid had genomen als voorzitter van het Genootschap zou hij nog vele jaren aanblijven als bestuurslid van SPF en vervolgens als voorzitter van de Beleggingscommissie. Zo ontstond er geleidelijk aan meer ruimte om van het leven te genieten. In de jaren negentig leek alles in rustig vaarwater te komen, zodanig zelfs dat Jan Drewes de voortdurende actie begon te missen. Hoewel het afbouwen na zijn enerverende loopbaan wel even wennen was, kwam zijn afscheid in 2003 op het goede moment.

Brons door Ria Franc bij afscheid J. Drewes

HOOFDSTUK 4

DE GEORGANISEERDE OPPOSITIE

Het op de Algemene Ledenvergadering besproken minderheidsrapport van voorzitter Peter Rijnvis van Kring 's-Gravenhage en Nel van Hulten-van Os gaf blijk van de weerstand tegen de voorgestelde manier om de regeling uit te voeren. Dit werd feitelijk de aanleiding voor de oppositie die zich tegen het sociaal maatschappelijke beleid van het Genootschap richtte om zich te organiseren.

Bij het aantreden van het Hoofdbestuur in 1967 heerste er grote onvrede over de maatschappelijke positie van de Heilgymnast-Masseur en de daaraan gekoppelde honorering. In 1960 werd de eerste vergoeding voor rekening van de Ziekenfondsen afgesproken: FL. 1,- per behandeling Heilgymnastiek en Massage van 30 minuten.

De ALV van 1965 stelde de Commissie van Goede Diensten in, vanwege grote onvrede vanuit Rotterdam en Den Haag.

De Commissie kwam met een aantal aanbevelingen.

De belangrijkste daarvan waren;

- *dat het Wereldcongres niet in Den Haag maar in Amsterdam gehouden zou moeten worden,*
- *dat een groter draagvlak gecreëerd diende te worden voor het beleid*
- *dat het beleid helderder geformuleerd diende te worden,*
- *dat het Genootschap zou moeten herstructureren*
- *dat de sociaal economische positie van de heilgymnastmasseur dringend verbeterd zou moeten worden.*

Het hoofdbestuur leverde veel inspanningen om de aanbevelingen van de commissie van Goede Diensten snel en goed uit te voeren. Desondanks vond een omvangrijke groep leden de resultaten te beperkt en het tempo waarin deze bereikt werden te traag. De combinatie van dit spanningsveld met het verzet tegen de verplichtstelling maakte dat de afsplitsing van deze groep onafwendbaar was geworden.

De oppositie van deze vrijgevestigde fysiotherapeuten organiseerde zich in 1974 in de Nederlandse Vereniging van Vrijgevestigde Fysiotherapeuten (NVVF). Vanuit deze vereniging voerden ze een jarenlange obstructie tegen de verplicht gestelde regeling. De opposanten deden ook een poging om een alternatief te bieden voor alle activiteiten van het Genootschap. Gelukkig drong ook in hun gelederen het inzicht door dat eendracht macht maakt. Het zou desondanks tot 1996 duren voordat de eenheid weer hersteld werd.

Veel van de opposanten hielden hun eerste lidmaatschap aan. Hoe vaak sprake was van dubbele lidmaatschappen is nooit vastgesteld. Deze schimmigheid bleef bestaan omdat geen gehoor gegeven was aan de vraag tot publicatie van of inzage in de ledenlijst.

Het optreden en het gedrag van veel opposanten werd door menigeen als warrig, ongrijpbaar, onvolledig en tendentiekus ervaren. Hoe grimmig deze oppositie gevoerd werd, mag blijken uit het advies van deze vereniging aan haar leden: 'De post van het pensioenfonds te negeren en niet te openen'. Een kaderlid van de NVVF weigerde een vooraanstaand lid uit het andere kamp zelfs een hand te geven.

Het Genootschap herkende met deze kwestie gelijksoortige gebeurtenissen met 'zusterverenigingen' in haar toen 85-jarige geschiedenis. Met de verdeeldheid die het gevolg was van hun acties deden ze doorgaans meer kwaad dan goed. De intentie om elkaar de loef af te steken en te bestrijden, kostte aan beide kanten enorme hoeveelheden energie. De slotsom was telkens weer het inzicht dat handelen naar en vanuit eenheid de enige manier is om tot constructieve uitkomsten te komen. Hoewel de broodnodige eenheid binnen het domein in 1996 hersteld werd, treffen we zelfs in de nieuwe wet van 2006 invloeden van het schadelijke optreden van deze oppositie aan. De periodieke toets naar voldoende draagvlak is hiervan een duidelijk voorbeeld.

HET KORT GEDING

Met de ondersteuning van de advocaat die door Rijnvis in de arm genomen was, leidde de eerste actie gelijk tot succes. Hij maakte de Staatssecretaris duidelijk hoe groot de oppositie tegen de re-

geling was door het aantal aanmeldingen voor het ontvangen van informatie hieraan gelijk te stellen. Mr. Zanolli stond Rijnvis bij in zijn proces tegen de staat. In dit proces maakten ze bezwaar tegen de regeling omdat hij - sprekend namens de niet-leden van het Genootschap - onvoldoende op de hoogte was gesteld van de inhoud van het voorstel. Vanzelfsprekend wees de rechter zijn eis af, omdat hij zelf lid was geweest van de commissie en ondertekenaar was van het minderheidsrapport. In de overwegingen bij het vonnis stond wel geschreven dat de voorlichting aan de niet-leden gebrekkig was geweest. Deze overweging was voor Staatssecretaris Mertens van Sociale Zaken aanleiding om op 23 december 1974 de vertegenwoordigers van het Genootschap te ontbieden en hen mee te delen dat hij de Verplichtstellingsbeschikking de volgende dag zou intrekken omdat een niet-lid dat zich beriep op deze uitspraak waarschijnlijk bij de rechtbank in het gelijk zou worden gesteld.

DE VERPLICHTSTELLING INGETROKKEN

De uitspraak van de rechter waarmee de Verplichtstelling werd ingetrokken, maakte een nog uitgebreidere informatievoorziening aan alle leden van de beroepsgroep noodzakelijk. Het Genootschap nam deze voorlichting meteen ter hand en reikte deze informatie gecombineerd uit in de bijeenkomsten over de Herstructurering van het Genootschap. Deze informatieuitwisseling voor de leden vond plaats in de Kringbijeenkomsten.

De niet-leden werden via dagbladadvertenties geïnformeerd over het voornemen van het Genootschap om de verplichtstelling opnieuw aan te vragen en uitgenodigd om de landelijke voorlichtingsbijeenkomst bij te wonen.

De intentie achter de Herstructurering was, om de organisatie beter af te stemmen op de uiteenlopende behoeften van de (verschillende groepen) leden en de beroepsuitoefening in alle aspecten adequaat te ondersteunen. Ze was ontworpen op basis van de adviezen van de Nederlandse Accountants Maatschap. De heren Oei en Oomes hadden een praktisch rapport opgesteld met voorstellen om verschillende organen te formeren.

Drie belangrijke aspecten van de beroepsuitoefening werden zo beter vertegenwoordigd en behartigd. De regionale indeling bleef. Alle leden konden kiezen om ook lid te worden van een van de twee dochterverenigingen: voor vrijgevestigden de LVVF en de LVFD voor mensen werkzaam in dienstverband.

Er waren commissies voor de verschillende aspecten van de belangenbehartiging. Bovendien kwamen er werkgroepen die de leden met gelijke wetenschappelijke interesse of enige vorm van specifiek (be)handelen (zoals manuele therapie, ontspanningstherapie en zwangerschapsbegeleiding) bundelden.

HOOFDSTUK 4

LIJMPOGING MISLUKT

In de periode tussen de eerste en de tweede verplichtstellingsbeschikking zijn talrijke pogingen ondernomen om de beide verenigingen NGF en NVVF tot gelijklopende opvattingen te brengen. Het grootste probleem daarbij was echter dat de NVVF nooit haar inhoudelijke bezwaren tegen de verplicht te stellen regeling concreet heeft kunnen of willen formuleren.

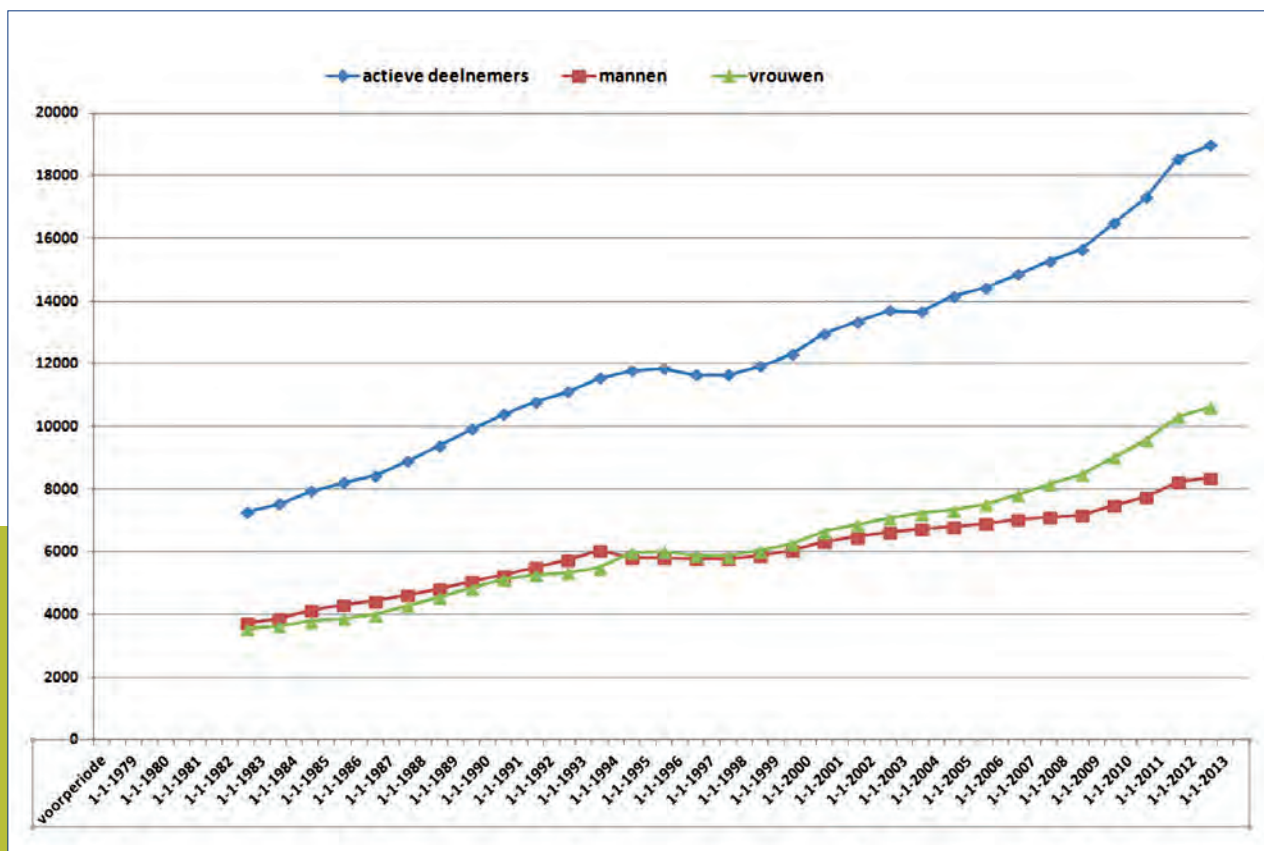
Het bezwaar richtte zich aanvankelijk op de uitvoering in 'eigen beheer' dat echter op basis van prijsvergelijking tussen de aanbieders verreweg het voordeligste was. De uitvoeringskosten in de eerste vijf jaar vielen in vergelijking met Stichting Dienstverlening Pensioenfondsen ruim een miljoen gulden lager uit. Bovendien bleef het kapitaal eigendom van de Stichting Pensioenfonds Fysiotherapeuten. Deze uitvoering in (uitbesteed) eigen beheer zou mogelijk zijn bij een deelnemersaantal van tweeduizend leden. Bij de tweede aanvraag werd dit aantal royaal overtroffen (zie grafiek op pagina 57).

De laatste bemiddelingspoging werd op 1 oktober 1975 ondernomen. Volgens het verslag, opgesteld door een onafhankelijk notulist, namen delegaties van het hoofdbestuur van het NGF met hun deskundigen, het bestuur van de NVVF met haar adviseurs en het GOZ als waarnemer aan dit overleg deel. Dit overleg liep uit op een volledige mislukking. Er werd geen enkel bezwaar concreet gemaakt. Wel werd gesproken over een alternatieve regeling, maar over vorm of inhoud werden geen mededelingen gedaan. Op het moment dat de persoonlijke integriteit van de voorzitter van het Genootschap in twijfel werd getrokken, beëindigden de bemiddelaars de bijeenkomst onmiddellijk. Ook tekende de NVVF bezwaar aan tegen de deelname aan de besluitvorming van collega's die op het moment van verplichtstelling vrijgesteld zouden zijn van deelname, doordat voor hen een andere verplichte regeling gold. Dit was onder andere het geval bij deelnemers in het ABP, het PGGM, Shell of Phillips.

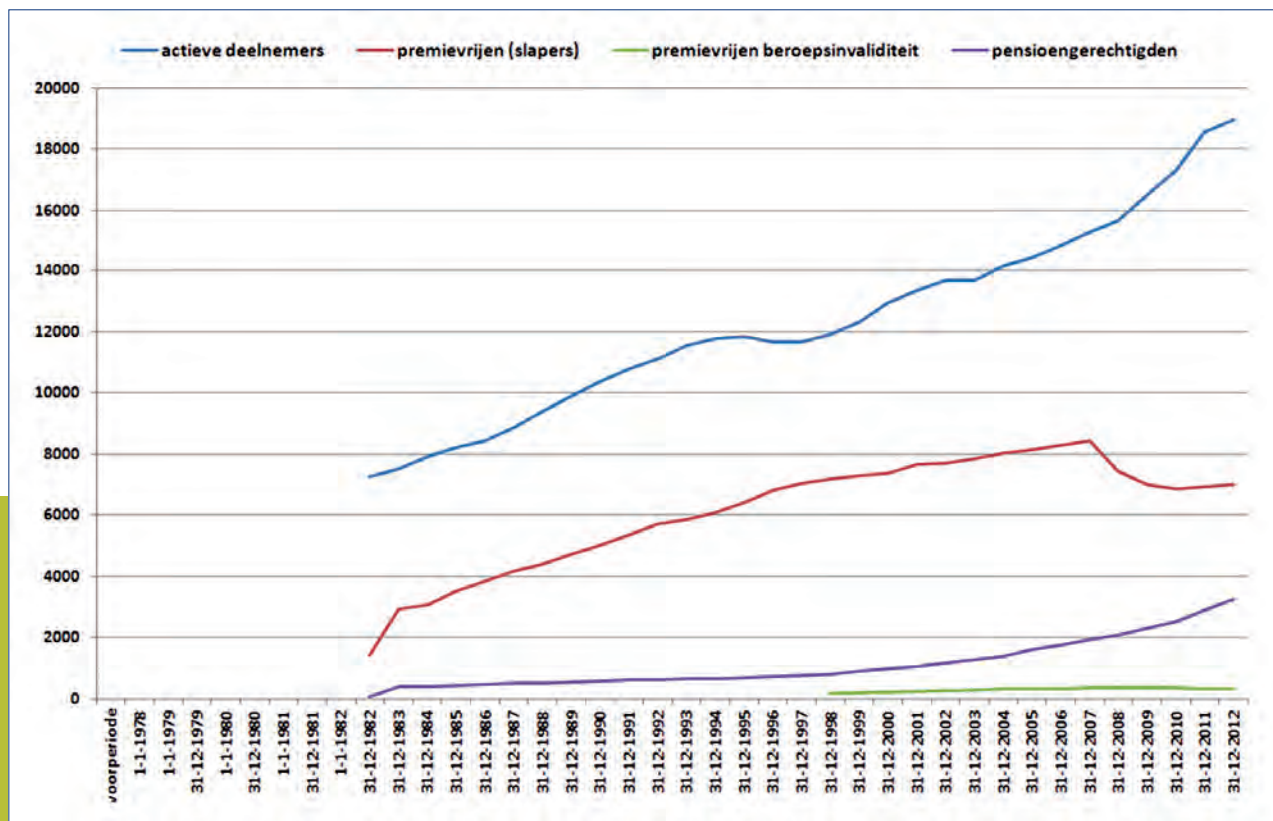
Vele jaren later op een symposium tijdens de Pensioendag in 1991 gaven de sponsors en deskundigen van het NVVF zelf toe dat het verzekeringsbedrijf zonder verplichtstelling geen werkelijk alternatief kon bieden voor deze pensioenregeling.

De nieuwe Wet Verplichte Beroepspensioenregeling (WVB) die in 2006 van kracht werd legt extra verplichtingen aan de Beroepspensioenfondsen op. Zoals het oprichten van de Uitsluitend Pensioenvereniging om periodiek (iedere vijf jaar) draagvlak en representativiteit aan te tonen. Deze bepalingen zijn waarschijnlijk in de wet opgenomen als gevolg van het optreden van deze oppositie

DEELNEMERS MANNEN EN VROUWEN

AANTALLEN ACTIEVEN, SLAPERS, GEPENSIONEERDEN, VRIJGESTELDEN BEROEPSINVALIDITEIT

Het aantal slapers is na 2007 verminderd door beleid om kleine rechten af te kopen of te voegen.

HOOFDSTUK 4

HERNIEUWDE VOORLICHTING

De fysiotherapeuten in het Hoofdbestuur en die in het bestuur Voorlopig Beheer, de directeur van het Burhema, de adviseurs en de deskundigen van Bureau Van Spaendonck waren er allen van overtuigd dat een tweede aanvraag tot verplichtstelling diende te worden gedaan. De hieraan voorafgaande nieuwe voorlichtingsronde zou in dit verband effectief en uitgebreid moeten zijn.

Het waren vooral Jan Drewes als voorzitter van het Genootschap, Jan Muhring van het Burhema en Harrie Mes van Bureau Van Spaendonck die de voorbereiding en uitvoering van deze voorlichting ter hand namen. Na voorafgaande aankondiging in de vier grote landelijke dagbladen werd één landelijke en zijn er verschillende regionale bijeenkomsten gehouden.

In de aanloop naar deze voorlichtingsbijeenkomsten vond een overleg met het Ministerie van Sociale Zaken plaats, dat na het intrekken van de Verplichtstelling haar medewerking aan de hernieuwde voorlichting had toegezegd. De subcommissie pensioenen van de SER organiseerde een hearing waarin de oppositie gehoord werd en ook het Verzekeringsbedrijf omdat ook zij bezwaren tegen de verplichtstelling hadden ingediend. Met deze partij werd het zogenaamde Heren Akkoord gesloten. Dit behelsde onder meer dat het pensioenfonds geen nevenactiviteiten mocht verrichten en de verzekeringsmaatschappijen beloofden hun tussenpersonen op te roepen geen oppositie tegen de verplichtstelling te voeren.

Ook de Tweede Kamer hield een hoorzitting. Dit was een bijzondere gebeurtenis omdat niemand zich een voorstelling kon maken over het verloop ervan. Verschillende Kamerleden stelden meerdere vragen, waarop vervolgens in één keer antwoord gegeven moest worden. Dit beantwoorden kon pas nadat de bode de microfoon had ingeschakeld.

Alle collega's waarvan het adres te achterhalen viel, ontvingen een brief met de mededelingen over de intrekking, het voornemen om opnieuw een aanvraag in te dienen en de uitnodiging om op- en

aanmerking naar het Genootschap te sturen. Als bijlagen bij deze brief ontvingen ze de statuten en het reglement van het Pensioenfonds met een toelichting daarop.

Daarnaast kregen alle fysiotherapeuten een uitnodiging voor het bezoeken van een voorlichtingsbijeenkomst over dit onderwerp. Voor alle kaderleden en voor de niet-leden werd er een landelijke bijeenkomst georganiseerd, die door honderdertig personen bezocht werd. Alle leden konden de regionale bijeenkomsten bezoeken die verspreid over het land werden belegd. Nadat er overeenstemming was over de methoden en middelen kreeg het

PR-bureau van dhr. Neehus opdracht om teksten van de toelichting en advertenties te schrijven. In het SER-advies aan de minister om tot verplichtstelling over te gaan, lezen we in een voetnoot de herhaling van een deel van het advies dat bij de eerste aanvraag gegeven werd. Uit het onderstaande opmerkelijke citaat van deze voetnoot valt af te leiden dat men het eens was over de gebrekkige voorlichting maar dat dit volgens hen niet tot het intrekken van de Verplichtstelling had hoeven te leiden.

‘Ook de Raad heeft in zijn meergenoemd advies van 15 februari 1974 geconstateerd dat aan de niet-leden ‘vanwege het Genootschap geen gerichte informatie is verstrekt over de inhoud van de onderhavige pensioenregeling en het voornemen verplichtstelling ervan te verzoeken’ Hoewel dit als een omissie van Genootschap is te beschouwen –ook een bezwaar van een aantal leden van het Genootschap heeft hierop betrekking- dient toch in aanmerking genomen te worden dat ook de niet-leden reeds sinds jaren op de hoogte waren van het feit dat via de ziekenfondsen reserveringen plaatsvonden in afwachting van het tot stand komen van een collectieve beroepspensioenregeling in het kader van de nog tot stand te brengen wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling.

De Raad meent derhalve, dat –hoewel een gerichte informatie aan de niet-leden heeft ontbroken- deze toch geacht moeten worden in de gelegenheid te zijn geweest om zich nader hieromtrent te informeren en hun standpunt ter zake aan het Genootschap kenbaar te maken. Hij is daarom van oordeel dat de gebrekkige informatie niet een voldoende grond is om het verzoek tot verplichtstelling niet in te willigen.’

MINISTERIE VAN
SOCIALE ZAKEN

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR
SOCIALE VOORZIENINGEN
Directie Soc. Vers.
Afd. F. en S.
Nr. 46.396

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN

Overwegende dat hij bij beschikking van 15 november 1974, nr. 45.311 (Stort. 230), de deelneming in een beroepspensioenregeling verplicht heeft gesteld voor de in die beschikking nader omschreven groepen van fysiotherapeuten;

Overwegende dat een verzoek tot verplichtstelling van de deelneming in zulk een pensioenregeling ingevolge artikel 5, eerste lid, onder a, van de Wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling niet wordt ingevilligd, indien "Onze Minister" niet is gebleken dat de beroepsgenoten door de betrokken organisatie van beroepsgenoten tijdig op de hoogte zijn gesteld van het voornemen tot het verzoek;

Overwegende dat in een vonnis van de President van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage in kort geding d.d. 17 december 1974 als diens oordeel is uitgesproken, dat aan het voorschrift van artikel 5, eerste lid, onder a, van de Wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling niet is voldaan en derhalve de verplichtstelling onrechtmatig is jegens niet-leden van de betrokken organisatie;

Overwegende dat mede gezien het verhandelde ter terechtzitting bij nadere beschouwing is gebleken, dat door de betrokken organisatie van beroepsgenoten in het onderhavige geval niet alle beroepsgenoten tijdig op de hoogte zijn gesteld van het voornemen tot het verzoek;

Overwegende dat meergenoemde beschikking derhalve niet in stand kan blijven,

RESULTAT:

1. De beschikking van 15 november 1974, nr. 45.311 (Stort. 230), waarbij de deelneming in een beroepspensioenregeling voor fysiotherapeuten verplicht is gesteld, in te trekken;
2. Het verzoek van het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie, waarbij deze verplichtstelling is gevraagd, alsnog af te wijzen.

's-Gravenhage, 24 december 1974
DE STAATSSECRETARIS VOORNOEMD,

Deze beschikking zal in de Staatscourant
worden bekendgemaakt.

nsioenfonds voor fysiotherapeuten

pgf

Aan de in Nederland werkzame
fysiotherapeuten en heilgym-
nasten/masseurs.

75.

els wellicht zult hebben vernomen, heeft
taris van Sociale Zaken zijn eerder be-
het deelnemen in de pensioenregeling
ingangs 1 januari 1975 verplicht werd
ingetrokken. Van het intrekingsbesluit
er 1974, doen wij U hierbij volledigheds-
hrikt toekomen.

an het besluit blijkt, dat dit is genomen
nden. Tegen de opzet en de inhoud van de
ng als zodanig, welke eerder de goedkeu-
eidswege verkreeg, wordt in het intrekings-
ezwaar gemaakt.

het Genootschap voor Fysiotherapie zal het
eraden over de stappen, die thans die-
ondernomen. Van het resultaat hiervan
oogte worden gebracht.

eling gaat dus niet in per 1 januari 1975.
hierbij uitdrukkelijk de aandacht op
ook de dekking van het overlijdensrisico
sioenregeling van ons fonds, dus niet
uari 1975 kan worden geëffectueerd.
e geboden bestaande eigen voorzieningen,
de dekking van het overlijdensrisico
lopij te handhaven.

n wij op, dat niet vaststaat dat het
aal, waarover Bureau van Spaendonck de
eft gekregen, compleet en geheel juist is.
s mogelijk, dat sommige fysiotherapeuten
s niet hebben ontvangen. Wij mogen daarom
fers verzoeken deze circulaire ter kennis
gen van hun medewerkers.

Hoogachtend,

Het Bestuur van de
Stichting Pensioenfonds
voor Fysiotherapeuten

nederlands genootschap voor fysiotherapie

van Hogendorpstraat 8
postbus 248
amersfoort
telefoon 033 - 11848
postgiro 83353

Aan alle collegae - fysiotherapeuten en
heilgymnasten-masseurs in Nederland

Amersfoort, 18 juli 1975

betreft: opnieuw aanvragen
verplichtstelling pensioen-
regeling voor fysiotherapeuten

Geachte collega,

Het zal de meesten van U bekend zijn, dat ons genootschap in 1973 bij de Minister van Sociale Zaken een verplichtstelling heeft verzocht voor alle in Nederland werkzame fysiotherapeuten voor deelneming in een beroespensioenregeling. In november 1974 werd bericht ontvangen van het Ministerie dat ons genootschap is te beschouwen als de voor deze tak van beroep voldoende representatieve organisatie, dat de statuten en het pensioenreglement waren goedgekeurd en dat de verplichtstelling met ingang van 1 januari 1975 zou gaan gelden. Op 24 december 1974 werd deze verplichtstelling evenwel ingetrokken door de Staatssecretaris van Sociale Zaken omdat hem bij nadere beschouwing was gebleken dat ons genootschap niet alle beroepsgeenoten tijdig op de hoogte had gesteld van het voornemen tot het verzoek van verplichtstelling.

In de afgelopen maanden heeft ons hoofdbestuur zich beraad. Na gepleegd overleg is het tot de conclusie gekomen dat de verplichtstelling opnieuw dient te worden aangevraagd. Vooral gefot op het grote belang van deze regeling voor alle fysiotherapeuten is deze stap geboden. Een betrouwenwaardige zaak is, dat de inmiddels sinds 1968 verzamelde gelden nog niet konden worden omgezet in pensioenanpakken.

Bijgeend treft U thans aan de concept-statuten en het concept-reglement, voorzien van een toelichting, van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten. Wij zullen het op prijs stellen wanneer wij uw op- of aanmerkingen, uw suggesties, vóór 15 september s.s. schriftelijk zouden mogen vernemen. Deze kunnen worden toegezonden aan het adres van ons Centraal Bureau, Postbus 248, Amersfoort.

U bent ook gaarne welkom op een voortlichtingsdag over de pensioenregeling, die op 4 oktober in het Jaarboerse Congrescentrum te Utrecht wordt gehouden. 's Morgens zullen van 10 uur af inleidingen over verschillende aspecten van de pensioenregeling worden gehouden; 's middags volgt van 14 uur af een forumdiscussie.

Het resultaat van uw ingezonden op- of aanmerkingen, uw suggesties, de discussie tijdens de voortlichtingsdag, zal op 18 oktober ter kennis worden gebracht van de algemene vergadering van ons genootschap, welke vergadering om een nieuwe uitspraak over de pensioenregeling zal worden verzocht. Het opnieuw vragen van deze uitspraak is een gevolg van het feit, dat de procedure van het aanvragen van de verplichtstelling nieuw is gestart.

Het hoofdbestuur rekent gaarne op uw aller positieve opstelling ten aanzien van deze pensioenregeling.

Met vriendelijke groeten,

Namens het Hoofdbestuur Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie,

J. H. DREWEES (voorzitter)
H. C. PINKSTERBOER (secretaris)
J. K. VAN SLOOTEN (penningmeester)

Bijlagen:
— Pensioenreglement
— Toelichting op de pensioenregeling

goedgekeurd bij koninklijk besluit van 9 februari 1980

HOOFDSTUK 4

HET COMPROMIS

Na het stuklopen van de bemiddeling door de Ziekenfondsorganisaties tussen Genootschap en NVVF organiseerde de SER een hearing, waarna de Raad adviseerde het departement van Sociale Zaken te laten bemiddelen. Hierop volgden brieven en gesprekken met alle afzonderlijke partijen.

De NVVF nam geen genoegen met het voorstel dat bezwaarden van deelname aan de regeling zouden worden uitgezonderd. Zij verlangde ook dat zij de ongeclausuleerde beschikking zouden krijgen over de op hun naam geboekte wiskundige reserve. Hiertegen hadden het SPF en het Genootschap geen bezwaar, maar de Vertegenwoordigers van de Ziekenfondsen in het bestuur van VB wel. Hierdoor werd het compromis een van de redenen dat het werk in deze stichting zo veel jaren in beslag nam en lag ze aan de basis van langdurige en geldverslindende juridische procedures.

Het overleg mondde uit in de redactie van art. 23a (zie pagina 79) van het reglement en in de lijst van Bezwaarden die aan de verplichtstelling gehecht was. Deze lijst bevatte de (678) namen van hen die oorspronkelijk al bezwaar hadden ingediend (1129) en dit ook nog tijdig hadden herhaald.

Naast deze bezwaren diende ook de NVVL (Nederlandse Vereniging van Levensverzekeraars) een bezwaarschrift in. Dit betrof eenzelfde bezwaar als tegen de eerste Verplichtstelling werd ingediend: namelijk de mogelijkheid tot vrijwillige verhogingen van de opbouw. Daaraan was eerder tegemoetgekomen door beperking van deze mogelijkheid tot 30 procent van de te betalen koopsom. Deze beperking werd ook ditmaal ingebouwd. Daarnaast werd bezwaar aangetekend tegen een niet aangepaste datum in artikel 26. Dit bezwaar werd overgenomen.

**WIE, WAT,
WAAR, HOE,
WANNEER**

rond de pensioenregeling van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten

Iedereen weet het: wie 65 jaar wordt krijgt aow. En weduwen en wezen kunnen aanspraak maken op een uitkering van de aww, de algemene weduwen- en wezenwet. Ook dat is algemeen bekend. Maar hoe goed deze beide volksverzekeringen ook mogen zijn, het zijn en blijven bodem-voorzieningen, uitkeringen, die afgestemd zijn op het niveau van het wettelijk minimum-loon. Zij vormen niet meer dan de basis voor een welverzorgde oude dag, respectievelijk voor een weduwen- en wezenverzorging. De Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten gaat nu een redelijk ouderdomspensioen mogelijk maken. Het spreekt welhaast vanzelf, dat voor deze pensioenverzekering een premie moet worden betaald. Een deel van die premie wordt door de deelnemers opgebracht; het resterende deel komt van de ziekenfondsorganisaties. En uiteraard gaat het fonds ook aan weduwen en wezen een aanvullende uitkering geven.

Een ieder is al in het bezit van de concept statuten van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten en van het concept-pensioenreglement. Hieronder zullen de belangrijkste overwegingen, die hebben geleid tot het aanvragen van de verplichtstelling van deze pensioenrege-

ling, en de belangrijkste punten uit het reglement – voorzien van tal van voorbeelden – nader worden toegelicht.

Wie is deelnemer aan de pensioenregeling?

De pensioenregeling is voor allen, die een zelfstandige praktijk voeren, geassocieerd zijn met andere fysiotherapeuten, op percentagebasis werkzaam zijn, of een dienstverband hebben bij een of meer zelfstandige fysiotherapeuten. En dat alles geldt wanneer zij niet reeds onder een minstens gelijkwaardige regeling op pensioengebied vallen. Vrijgesteld van een verplicht deelnemerschap zijn bijvoorbeeld die fysiotherapeuten, die uitsluitend werkzaam zijn bij een overheidsinstelling en daardoor deelnemer zijn in de ABP-regeling (de Algemene burgerlijke pensioenwet) of die werkzaam zijn in een onderneming of inrichting met een pensioenregeling, die minstens gelijkwaardig is aan de regeling van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten. En ook fysiotherapeuten, die zelf pensioenverzekeringsovereenkomsten hebben gesloten en die kunnen aantonen dat de door hen

HOOFDSTUK 4

DE NIEUWE VERPLICHTSTELLING PER 1-4-'78

Door eerdere ervaring wijs geworden, ging de verplichtstelling op 1 april 1978 in. Hiervan verscheen echter pas op 6 april een publicatie in het Staatsblad. In de beschikking werd rekening gehouden met de bezwaren van de NVVL door de mogelijkheid van vrijwillige extra storting sterk te beperken. Aan de beschikking was een lijst gehecht waarop 678 namen stonden van collega's die tijdig en schriftelijk aan het ministerie hadden gemeld bezwaar te hebben tegen de verplichtstelling. Velen deden dit omdat hen was voorgehouden dat ze hun deel van het opgebouwde vermogen van de Stichting Voorlopig Beheer ter vrije beschikking zouden krijgen.

In het Herenakkoord - afgesloten op instigatie van de SER-commissie en bedacht tijdens de hearing die aan de nieuwe verplichtstelling vooraf ging - beloofde SPF geen nevenactiviteiten te ondernemen. Zij heeft zich vervolgens altijd aan deze belofte gehouden. De NVVL zegde toe haar leden en de onafhankelijke tussenpersonen op te roepen om de verplichte deelname van fysiotherapeuten als feit te accepteren. Gezien de vele klachten en procedures heeft deze oproep (als ze al heeft plaatsgevonden) weinig effect gehad.

MINISTERIE VAN
SOCIALE ZAKEN

De.

Afdeling

DIRECTORAAT-GENERAAL VOOR
SOCIALE VOORZIENINGEN
Directie Soc. Verz.
Afd. P. en S.
Nr. 40.360

DE STAATSSECRETARIS VAN SOCIALE ZAKEN

Gezien het op 13 november 1975 ontvangen verzoek van het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie, daartoe strekkende, dat de deelneming in de beroepspensioenregeling, welke is neergelegd in de statuten en het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, ingevolge de Wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling verplicht wordt gesteld voor fysiotherapeuten;

Overwegende, dat voormeld genootschap is te beschouwen als een voor de betrokken tak van beroep voldoende representatieve organisatie van beroepsgenoten;

Gezien genoemde statuten en genoemd pensioenreglement, welke luiden als aangegeven in de bijlage van deze beschikking;

Gelet op de artikelen 2, eerste lid, 3 en 5, eerste lid, van de Wet betreffende verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling;

In overeenstemming met de Minister van Economische Zaken en de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne, alsmede gehoord de Sociaal-Economische Raad en de Verzekeringskamer;

BESLUIT:

met ingang van 1 april 1978 de deelneming in de beroepspensioenregeling, welke is neergelegd in de statuten en het pensioenreglement van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, verplicht te stellen voor de fysiotherapeuten, die als zodanig in Nederland werkzaam zijn en, voor zover het mannelijke fysiotherapeuten betreft, de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de 65ste verjaardag valt, onderscheidenlijk voor zover het vrouwelijke fysiotherapeuten betreft, de eerste dag van de maand, volgende op de maand, waarin de 60ste verjaardag valt, nog niet hebben bereikt. Waar een fysiotherapeut werkzaam is, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

De verplichtstelling geldt niet voor de fysiotherapeuten, die

1. uitsluitend werkzaam zijn in dienstverband, uit hoofde waarvan de in de Algemene burgerlijke pensioenwet vervatte regeling, dan wel een andere pensioenverzekering, welke ten minste gelijkwaardig is aan voormelde beroepspensioenregeling, van toepassing is, mits betrokkenen daartoe - met inachtneming van ter zake in genoemd pensioenreglement gestelde voorschriften van administratieve aard - schriftelijk aan genoemde stichting de wens te kennen geven;

- 2. -

- 2 -

1 maart 1975 - anders dan ter inlossing van een uit hypotheekvloeiende schuld - gesloten verzekeringsovereenkomsten, als bedoeld in de Wet op het Levensverzekeringbedrijf (Stb. 1922, 1923, 1924, 1925, 1926, 1927, 1928, 1929, 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938, 1939, 1940, 1941, 1942, 1943, 1944, 1945, 1946, 1947, 1948, 1949, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1957, 1958, 1959, 1960, 1961, 1962, 1963, 1964, 1965, 1966, 1967, 1968, 1969, 1970, 1971, 1972, 1973, 1974, 1975, 1976, 1977, 1978, 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986, 1987, 1988, 1989, 1990, 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 2681, 2682, 2683, 2684, 2685, 2686, 2687, 2688, 2689, 2690, 2691, 2692, 2693, 2694, 2695, 2696, 2697, 2698, 2699, 2700, 2701, 2702, 2703, 2704, 2705, 2706, 2707, 2708, 2709, 2710, 2711, 2712, 2713, 2714, 2715, 2716, 2717, 2718, 2719, 2720, 2721, 2722, 2723, 2724, 2725, 2726, 2727, 2728, 2729, 2730, 2731, 2732, 2733, 2734, 2735, 2736, 2737, 2738, 2739, 2740, 2741, 2742, 2743, 2744, 2745, 2746, 2747, 2748, 2749, 2750, 2751, 2752, 2753, 2754, 2755, 2756, 2757, 2758, 2759, 2760, 2761, 2762, 2763, 2764, 2765, 2766, 2767, 2768, 2769, 2770, 2771, 2772, 2773, 2774, 2775, 2776, 2777, 2778, 2779, 2780, 2781, 2782, 2783, 2784, 2785, 2786, 2787, 2788, 2789, 2790, 2791, 2792, 2793, 2794, 2795, 2796, 2797, 2798, 2799, 2800, 2801, 2802, 2803, 2804, 2805, 2806, 2807, 2808, 2809, 2810, 2811, 2812, 2813, 2814, 2815, 2816, 2817, 2818, 2819, 2820, 2821, 2822, 2823, 2824, 2825, 2826, 2827, 2828, 2829, 2830, 2831, 2832, 2833, 2834, 2835, 2836, 2837, 2838, 2839, 2840, 2841, 2842, 2843, 2844, 2845, 2846, 2847, 2848, 2849, 2850, 2851, 2852, 2853, 2854, 2855, 2856, 2857, 2858, 2859, 2860, 2861, 2862, 2863, 2864, 2865, 2866, 2867, 2868, 2869, 2870, 2871, 2872, 2873, 2874, 2875, 2876, 2877, 2878, 2879, 2880, 2881, 2882, 2883, 2884, 2885, 2886, 2887, 2888, 2889, 2890, 2891, 2892, 2893, 2894, 2895, 2896, 2897, 2898, 2899, 2900, 2901, 2902, 2903, 2904, 2905, 2906, 2907, 2908, 2909, 2910, 2911, 2912, 2913, 2914, 2915, 2916, 2917, 2918, 2919, 2920, 2921, 2922, 2923, 2924, 2925, 2926, 2927, 2928, 2929, 2930, 2931, 2932, 2933, 2934, 2935, 2936, 2937, 2938, 2939, 2940, 2941, 2942, 2943, 2944, 2945, 2946, 2947, 2948, 2949, 2950, 2951, 2952, 2953, 2954, 2955, 2956, 2957, 2958, 2959, 2960, 2961, 2962, 2963, 2964, 2965, 2966, 2967, 2968, 2969, 2970, 2971, 2972, 2973, 2974, 2975, 2976, 2977, 2978, 2979, 2980, 2981, 2982, 2983, 2984, 2985, 2986, 2987, 2988, 2989, 2990, 2991, 2992, 2993, 2994, 2995, 2996, 2997, 2998, 2999, 3000, 3001, 3002, 3003, 3004, 3005, 3006, 3007, 3008, 3009, 3010, 3011, 3012, 3013, 3014, 3015, 3016, 3017, 3018, 3019, 3020, 3021, 3022, 3023, 3024, 3025, 3026, 3027, 3028, 3029, 3030, 3031, 3032, 3033, 3034, 3035, 3036, 3037, 3038, 3039, 3040, 3041, 3042, 3043, 3044, 3045, 3046, 3047, 3048, 3049, 3050, 3051, 3052, 3053, 3054, 3055, 3056, 3057, 3058, 3059, 3060, 3061, 3062, 3063, 3064, 3065, 3066, 3067, 3068, 3069, 3070, 3071, 3072, 3073, 3074, 3075, 3076, 3077, 3078, 3079, 3080, 3081, 3082, 3083, 3084, 3085, 3086, 3087, 3088, 3089, 3090, 3091, 3092, 3093, 3094, 3095, 3096, 3097, 3098, 3099, 3100, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3106, 3107, 3108, 3109, 3110, 3111, 3112, 3113, 3114, 3115, 3116, 3117, 3118, 3119, 3120, 3121, 3122, 3123, 3124, 3125, 3126, 3127, 3128, 3129, 3130, 3131, 3132, 3133, 3134, 3135, 3136, 3137, 3138, 3139, 3140, 3141, 3142, 3143, 3144, 3145, 3146, 3147, 3148, 3149, 3150, 3151, 3152, 3153, 3154, 3155, 3156, 3157, 3158, 3159, 3160, 3161, 3162, 3163, 3164, 3165, 3166, 3167, 3168, 3169, 3170, 3171, 3172, 3173, 3174, 3175, 3176, 3177, 3178, 3179, 3180, 3181, 3182, 3183, 3184, 3185, 3186, 3187, 3188, 3189, 3190, 3191, 3192, 3193, 3194, 3195, 3196, 3197, 3198, 3199, 3200, 3201, 3202, 3203, 3204, 3205, 3206, 3207, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3216, 3217, 3218, 3219, 3220, 3221, 3222, 3223, 3224, 3225, 3226, 3227, 3228, 3229, 3230, 3231, 3232, 3233, 3234, 3235, 3236, 3237, 3238, 3239, 3240, 3241, 3242, 3243, 3244, 3245, 3246, 3247, 3248, 3249, 3250, 3251, 3252, 3253, 3254, 3255, 3256, 3257, 3258, 3259, 3260, 3261, 3262, 3263, 3264, 3265, 3266, 3267, 3268, 3269, 3270, 3271, 3272, 3273, 3274, 3275, 3276, 3277, 3278, 3279, 3280, 3281, 3282, 3283, 3284, 3285, 3286, 3287, 3288, 3289, 3290, 3291, 3292, 3293, 3294, 3295, 3296, 3297, 3298, 3299, 3300, 3301, 3302, 3303, 3304, 3305, 3306, 3307, 3308, 3309, 3310, 3311, 3312, 3313, 3314, 3315, 3316, 3317, 3318, 3319, 3320, 3321, 3322, 3323, 3324, 3325, 3326, 3327, 3328, 3329, 3330, 3331, 3332, 3333, 3334, 3335, 3336, 3337, 3338, 3339, 3340, 3341, 3342, 3343, 3344, 3345, 3346, 3347, 3348, 3349, 3350, 3351, 3352, 3353, 3354, 3355, 3356, 3357, 3358, 3359, 3360, 3361, 3362, 3363, 3364, 3365, 3366, 3367, 3368, 3369, 3370, 3371, 3372, 3373, 3374, 3375, 3376, 3377, 3378, 3379, 3380, 3381, 3382, 3383, 3384, 3385, 3386, 3387, 3388, 3389, 3390, 3391, 3392, 3393, 3394, 3395, 3396, 3397, 3398, 3399, 3400, 3401, 3402, 3403, 3404, 3405, 3406, 3407, 3408, 3409, 3410, 3411, 3412, 3413, 3414, 3415, 3416, 3417, 3418, 3419, 3420, 3421, 3422, 3423, 3424, 3425, 3426, 3427, 3428, 3429, 3430, 3431, 3432, 3433, 3434, 3435, 3436, 3437, 3438, 3439, 3440, 3441, 3442, 3443, 3444, 3445, 3446, 3447, 3448, 3449, 3450, 3451, 3452, 3453, 3454, 3455, 3456, 3457, 3458, 3459, 3460, 3461, 3462, 3463, 3464, 3465, 3466, 3467, 3468, 3469, 3470, 3471, 3472, 3473, 3474, 3475, 3476, 3477, 3478, 3479, 3480, 3481, 3482, 3483, 3484, 3485, 3486, 3487, 3488, 3489, 3490, 3491, 3492, 3493, 3494, 3495, 3496, 3497, 3498, 3499, 3500, 3501, 3502, 3503, 3504, 3505, 3506, 3507, 3508, 3509, 3510, 3511, 3512, 3513, 3514, 3515, 3516, 3517, 3518, 3519, 3520, 3521, 3522, 3523, 3524, 3525, 3526, 3527, 3528, 3529, 3530, 3531, 3532, 3533, 3534, 3535, 3536, 3537, 3538, 3539, 3540, 3541, 3542, 3543, 3544, 3545, 3546, 3547, 3548, 3549, 3550, 3551, 3552, 3553, 3554, 3555, 3556, 3557, 3558, 3559, 3560, 3561, 3562, 3563, 3564, 3565, 3566, 3567, 3568, 3569, 3570, 3571, 3572, 3573, 3574, 3575, 3576, 3577, 3578, 3579, 3580, 3581, 3582, 3583, 3584, 3585, 3586, 3587, 3588, 3589, 3590, 3591, 3592, 3593, 3594, 3595, 3596, 3597, 3598, 3599, 3600, 3601, 3602, 3603, 3604, 3605, 3606, 3607, 3608, 3609, 3610, 3611, 3612, 3613, 3614, 3615, 3616, 3617, 3618, 3619, 3620, 3621, 3622, 3623, 3624, 3625, 3626, 3627, 3628, 3629, 3630, 3631, 3632, 3633, 3634, 3635, 3636, 3637, 3638, 3639, 3640, 3641, 3642, 3643, 3644, 3645, 3646, 3647, 3648, 3649, 3650, 3651, 3652, 3653, 3654, 3655, 3656, 3657, 3658, 3659, 3660, 3661, 3662, 3663, 3664, 3665, 3666, 3667, 3668, 3669, 3670, 3671, 3672, 3673, 3674, 3675, 3676, 3677, 3678, 3679, 3680, 3681, 3682, 3683, 3684, 3685, 3686, 3687, 3688, 3689, 3690, 3691, 3692, 3693, 3694, 3695, 3696, 3697, 3698, 3699, 3700, 3701, 3702, 3703, 3704, 3705, 3706, 3707, 3708, 3709, 3710, 3711, 3712, 3713, 3714, 3715, 3716, 3717, 3718, 3719, 3720, 3721, 3722, 3723, 3724, 3725, 3726, 3727, 3728, 3729, 3730, 3731, 3732, 3733, 3734, 3735, 3736, 3737, 3738, 373

HOOFDSTUK 4

DE FISCALE BEGELEIDING

Al bij de eerste presentatie van de opzet van de regeling werd gesteld dat de verplichte koopsom een aftrekpost zou vormen voor de Inkomstenbelasting en dat de beschikbare vrijstelling voor opbouw in de derde pijler hierdoor niet zou worden aangetast. Er werd dus contact opgenomen met Meyburg als een van de grootste en belangrijkste belastingadviseurs om hierover met het Ministerie van Financiën overleg te voeren. Vrij snel hierna ontving het bestuur van de Stichting VB bericht dat art. 64 van de Wet op de Inkomstenbelasting was aangepast. Een van de complicaties van de intrekking van de verplichtstelling per 1 januari 1974 was dat vrijstelling moest worden gevraagd voor de onverplichte uitkeringen aan nagelaten betrekkingen.

Collega's op de lijst van bezwaarden die aan de tweede beschikking was gehecht, vroegen om uitbetaling van het voor hen gereserveerde bedrag. Op verzoek werd de rechtstreekse overmaking aan een verzekeringsmaatschappij voor aankoop van een lijfrentepolis fiscaal vrijgesteld. Toen de overdracht na 1 januari 1986 plaatsvond, deden zich met de invoering van de zogenaamde staffelmethode door de fiscus bij enkelen complicaties voor.

Op 1 juni 1979 ontving SPF bericht dat op de uitkeringen volgens de roze tabellen loonbelasting en premies sociale verzekeringen moesten worden ingehouden.

**DE FISCALE ASPECTEN
VAN DE
PENSIOENREGELING
VOOR
FYSIOTHERAPEUTEN**

HOOFDSTUK 4

HERSTEL VAN DE EENHEID

Aan het begin van dit Hoofdstuk beschreven we het ontstaan van de georganiseerde oppositie. De onvrede lag vooral in de sociaal-economische waardering van het beroep, in de manier waarop de groep vrijgevestigde fysiotherapeuten zich vertegenwoordigd voelden en in het idee dat zij als onafhankelijke groep meer en betere resultaten zouden bereiken dan binnen de structuur van het Genootschap. De voorgestelde manier van uitvoering van de pensioenregeling vormde slechts de aanleiding tot de afsplitsing.

Aan het eind van de jaren tachtig bestonden zo twee belangenverenigingen voor de Vrijgevestigde Fysiotherapeuten: de NVVF en de LVVF. De LVVF maakte met de LVFD (voor de mensen in dienstverband) en de Studentenvereniging deel uit van het Genootschap.

De besturen van de beide belangenverenigingen bereikten het inzicht over de verwevenheid van de problemen en kwamen uiteindelijk tot de gezamenlijke vaststelling dat een ander, veel belangrijker probleem dan de verplichte pensioenregeling zich in hun belangenbehartiging aandiende. De tariefstructuur stond onder grote druk. Er was onenigheid over de hoogte van de inkomenscomponent en aan welke loonschaal uit het zogenaamd Bezoldigingsbesluit Rijksambtenaren BBRA deze gekoppeld diende te zijn. Door de interne tegenstellingen kwam men steeds verder in het defensief en werd de HBO-opgeleide fysiotherapeut (sinds 1960 onveranderd) vergeleken met de loonschaal van een lagere ambtenaar.

Daarnaast speelde in de nasleep van de BVG-affaire het op zich ook al oude probleem van de fysiotherapeuten die zonder deugdelijke arbeidsovereenkomst werkzaam waren. Deze groep eiste terecht dat ook dit probleem opgelost werd. Zij hadden zich daartoe tot de ziekenfondsen gewend die hun in deze kwestie ondersteunden.

In 1991 bereikten alle partijen in een ultieme poging deze conflicten op te lossen overeenstemming. Er kwam een nieuwe tariefstructuur waarbij het element 'zitting' werd ingevoerd. Ook kwam de verplichting om in de eerste lijn een schriftelijke arbeidsovereenkomst te sluiten.

Hoewel de Pensioenregeling niet meer hoog op de agenda van de twee beroepsverenigingen stond, wachtte wel de Motie Dordrecht nog op uitvoering. Deze in de ALV van de LVVF aangenomen motie vroeg om een onafhankelijk onderzoek naar en een vergelijking met alternatieve mogelijkheden voor de pensioenregeling. Om deze motie uit te voeren, werd in de RAI in Amsterdam de 'Pensioendag' georganiseerd. Sprekers met verschillende achtergronden gaven op deze dag hun visie. Onder hen waren ook vertegenwoordigers van Robeco en van de verzekeraars. Vastgesteld werd dat de pensioenregeling zoals door SPF was vertaald in het pensioenreglement absoluut de beste oplossing was en dat de uitvoeringskosten zeer laag waren. Wel stelde een jonge Erik Lutjens vast dat de regeling weinig flexibele elementen in zich had en werd het advies gegeven hier eens naar te kijken. Dit resulteerde in de mogelijkheid van converteren en de optie van het partnerpensioen. Ook werd door de grenzen voor de Toekomstige Waardevastheidsbescherming wat dichterbij elkaar te plaatsen de overdracht tussen de generaties wat beperkt.

Door het bereiken van deze verschillende resultaten werd de weg geëffend om de eenheid te herstellen. Zo konden LVVF en NVVF in 1996 fuseren tot de Vereniging van Vrijgevestigd Fysiotherapeuten (VVF).

HOOFDSTUK 5

VERTEGENWOORDIGERS VAN DE UITVOERINGSORGANISATIE

De uitvoeringsorganisatie, Van Spaendonck Vermogens- en Pensioenbeheer, stond onder directie van mr. F. Bannink. Deze werd later opgevolgd door drs. A. Doorduijn. In het begin (1973) trad J. de Vet op als secretaris van het fonds en was H. Mes hoofd van de afdeling Pensioenbeheer bij Bureau Van Spaendonck. Vrijwel direct na de Verplichtstelling werd H. Mes aangetrokken als algemeen secretaris van het Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie. Zijn plaats bij Van Spaendonck werd ingenomen door E. Cashoek die als actuariael medewerker van drs. Bunschoten alle voorbereidende werkzaamheden had verricht en dus geen enkele voorbereiding nodig had om ook de uitvoering op zich te nemen. J. van Eijkeren volgde als secretaris van het fonds de heer De Vet op. Na zijn vertrek (ook naar het Genootschap) verscheen J. Backx ten tonele. Hij werd opgevolgd door M-L Henzen-Jacobs. De deelnemersadministratie werd verzorgd door J. Bloemen, later opgevolgd door A. van Laarhoven. Hoofd van de afdeling beleggingen was J. Bonants, later opgevolgd door F. Mahieu (als directeur Vermogensbeheer). Samen met L. Rog was hij jarenlang verantwoordelijk voor de beleggingen van het fonds. Na zijn vertrek en het vervullen van verschillende andere functies is hij nu als onafhankelijk adviseur van de Beleggingscommissie aan het fonds verbonden.

Intern wordt in de uitvoeringsorganisatie de afkorting PGF (Pensioenfonds Genootschap voor Fysiotherapie) gebruikt naast het officiële SPF

Ook aan de kant van de uitvoeringsorganisatie volgen de fusies elkaar in relatief hoog tempo op, zodat - na de laatste fusie tot nu - Syntrus Achmea de opdracht binnen het gedelegeerde eigen beheer uitvoert. Opmerkelijk daarbij is dat deze uitvoeringsorganisatie via de moedermaatschappij nauw gelieerd is aan Centraal Beheer Achmea, dat ooit de eerste opdracht kreeg (voordat het nog als Centraal Beheer van Amsterdam naar Apeldoorn verhuisde).

INTERVIEW

MARIE-LOUISE HENZEN: RUIM 33 JAAR KLANTGERICHT

De carrière van Marie-Louise Henzen is nauw verweven met SPF. Op 11 februari 1980 trad ze als relatiebeheerder SPF in dienst van Bureau Van Spaendonck. Dit dienstverband is tot in het huidige 'Syntrus-tijdperk' onveranderd van kracht gebleven. Het spreekt voor zich dat deze staat van dienst haar tot spil van het fonds heeft gemaakt.

"De rechtenstudie die ik tot voor mijn aanstelling volgde, bracht me niet wat ik wilde", aldus Marie-Louise. "Ik besloot daarom op zeker ogenblik dat ik meer een doener en uitvoerder was, en reageerde op een advertentie in de krant waarin gevraagd werd naar een secretaresse. Met succes, want binnen elf dagen tekende ik de arbeidsovereenkomst voor mijn eerste baantje. Al voor ik het besefte was ik zeer bedreven in het maken van verslagen en het schrijven van brieven voor een aantal pensioenfondsen, waaronder dat van de fysiotherapeuten. Na de geboorte van mijn eerste kind werd mijn portefeuille - die bestond uit twee beroepsfondsen en een vijftal onderneming-pensioenfondsen - teruggebracht tot uitsluitend SPF. Hierdoor kwam er meer focus, ruimte voor verdieping en voor

nieuwe taken. Door een nieuwe stap in de loopbaan van de toenmalige senior relatiebeheerder Jos Backx viel er een gat in de klantbediening van SPF: Ik bleek de logische opvolger voor een aantal van zijn inhoudelijke taken.”

Vanaf 1989 werkte Marie-Louise Henzen zo uitsluitend nog voor dit jonge en snel groeiende fonds met veel jonge deelnemers en problemen in de beroepssfeer. “Die problemen waren er dus ook in het pensioenfonds”, vervolgt de relatiebeheerder van SPF. “Er gebeurde gewoon een heleboel. Zo trof de Operatie Marktwerving, Deregulering en Wetgevingskwaliteit (1994) van de overheid naast het bedrijfsleven ook de beroepspensioenfondsen. De dreigende intrekking van de wet (Bpr) betreffende de verplichte deelneming in een beroepspensioenregeling vroeg om veel inspanningen. Ik denk dat daar wel het fundament is gelegd voor mijn grote betrokkenheid bij het fonds. Het waren spannende én inspannende tijden. Het bestuur ging heel bewust te werk en zag al snel het belang in van een goede communicatie. Wat dat betreft is er veel goed werk verricht. Hoewel alles in het begin kleinschalig werd aangepakt, professionaliseerde de prille organisatie snel. Bij al de ontwikkeltrajecten die hier toe hebben bijgedragen, ben ik betrokken geweest.”

In de jaren tachtig waren SPF en Bureau Van Spaendonck zich al sterk bewust van hun grootste gemeenschappelijke deler: dienstbaarheid. Het willen weten wat de klant nodig heeft en ervoor zorgen dat hierin voorzien wordt. Luisteren naar de signalen uit de beroepsgroep. Dienstbaarheid bleek Marie-Louise op het lijf geschreven: “Met het afscheid van Hennie Spit. Het vertrek van Evert Cashoek per 1 januari 1997 en de komst van Bert van Kuijk als opvolger in het voorzitterschap op 27 maart 1998 zette bovendien de deur open voor een nieuwe ontwikkeling in mijn loopbaan als relatiebeheerder. Er werd een groter beroep gedaan op mijn kennis en ervaring. Door gebruik te maken van mijn ogen en oren, had ik door de jaren antennes ontwikkeld waarmee ik kon signaleren waar het niet lekker zat, om vervolgens feedback te geven bij het zoeken naar oplossingen. Zo kon ik me geleidelijk aan tot een vertrouwd adviseur ontwikkelen.”

De dynamiek van SPF en van de huidige wereld om ons heen maken dat Marie-Louise Henzen en het SPF-bestuur anno nu waar mogelijk met de meest geavanceerde middelen de puntjes op de spreek-

woordelijke 'i' zetten. "Van de 'Van Spaendonck'-jaren tot het Syntrus-tijdperk is zowel de interne als de externe communicatie sterk geprofessionaliseerd. Zo worden de klantcontactrapportages tegenwoordig uitvoerig in de communicatiecommissie en in het dagelijks bestuur tegen het licht gehouden. Ook kijken we naar trends naar wat er leeft en naar wat in de voorlichtingsbladen geschreven moet worden. Waar vroeger nagenoeg uitsluitend informatie via telefoon en briefwisselingen werd uitgewisseld, doen we dit nu ook langs kanalen als e-mail, onze website, social media en wat dies meer zij. Met al deze mediakanalen, beschikken we over een uitstekend ingerichte infrastructuur, waarlangs geen vraag onbeantwoord blijft. Bovendien blijven we zo altijd optimaal op de hoogte van waar we met het bestuur beleidsmatig aan mogen werken."

Bij een sterke dynamiek horen uiteraard ook uitdagingen. Bij de wat hardere kantjes van de beroepsuitoefening legt Marie-Louise haar lat doorgaans hoog. "Na het vinden van nieuwe, nog niet bestaande of uitgekristalliseerde oplossingsrichtingen denk ik achteraf wel eens: dat had misschien beter gekund. Ook de verplichtstelling, waarvan de achterliggende gedachte niet door iedere deelnemer wordt omarmd, maakt het werk soms uitdagend, net als de technisch ingewikkelde regeling, die een simpele en snelle uitleg best lastig maakt."

De relatie tussen het fonds en de uitvoeringsorganisatie is aldus Marie-Louise door de jaren sterk aan verandering onderhevig geweest. "Waar vroeger in de Van Spaendonck tijd het werk vooral gebeurde op basis van vertrouwen, geformaliseerd in een overeenkomst die prijsafspraken over producten regelde, worden nu ook concrete werkafspraken gemaakt die vastliggen in een Service Level Agreement. De resultaten van deze overeenkomst bespreken we per kwartaal en evalueren we samen met de afspraken eens per jaar. Deze vorm van verzakelijking doet beide partijen goed. SPF is in mijn ogen een klant die hard en dus zakelijk is op de inhoud en zacht op de relatie. Dat laatste is altijd onveranderd gebleven. In de loop der tijd heeft SPF ook nadrukkelijker de uitvoerder – en dan met name de medewerkers – opgezocht. Even langslopen, rechtstreeks een vraag stellen, je gezicht laten zien. Allemaal omstandigheden die de betrokkenheid op de werkvloer hebben vergroot. De medewerkers leren de klant zo beter kennen en dat heeft veel positieve effecten."

De ontwikkelingen aan de zijde van de uitvoerder die zich mede door de fusies voltrokken, hebben ook gezorgd voor een nadrukkelijke positionering van SPF ten opzichte van de uitvoerder. Waar de dienstverlening zich in de kleine uitvoeringsorganisatie van Bureau van Spaendonck bijna vanzelfsprekend rondom grote klanten als SPF organiseerde, was dat na de fusies niet meer zo vanzelfsprekend. "Het bestuur heeft er hard aan gewerkt zichtbaar te zijn voor en gehoord te worden door de nieuwe uitvoerende organisatie. Daar zijn ze goed in geslaagd. SPF is tegenwoordig een erg gewaardeerde klant waar de organisatie zuinig op is. Uiteindelijk dient dat allemaal het belang van de deelnemers. Governance regels zorgen ervoor dat de relatie tussen klant en leverancier zuiver en zakelijk is. In een tijd waarin de bestuurders van pensioenfondsen negatieve krantenkoppen halen is het goed dat te benoemen."

Als uitvoerder annex ondersteuner van SPF ziet Marie-Louise, als belangrijk kwaliteitskenmerk, dat het bestuur uit louter fysiotherapeuten bestaat. Een pensioenregeling ‘Van voor en door’ dus. “In loondienst, met een eigen praktijk, jong, gepensioneerd of met een carrièreswitch, alle mogelijke categorieën zijn in het bestuur vertegenwoordigd. Dat geldt overigens ook voor de deelnemersraad. Bestuur en deelnemers delen bovendien dezelfde belangen. Bestuurders beslissen immers ook over hun eigen pensioenvoorziening. Een ander voordeel is dat de bestuursleden weten wat leeft binnen de beroepsgroep. Ze laten die kennis zoveel mogelijk meewegen in hun besluitvorming. Omdat ze in het vak zitten en je ze dus gewoon kunt tegenkomen op een regiovergadering of tijdens een vakgerichte cursus, is er zo ook sprake van een lagere drempel voor deelnemers met pensioenvragen.”

Marie-Louise Henzen beperkt zich tot pensioenbeheer. De uitbesteding van het Eigen Beheer bevestelt echter meerdere werkzaamheden die door verschillende afdelingen worden uitgevoerd. “Onze deelnemers komen vooral in aanraking met de afdeling deelnemersadministratie. Dat begint met de aanmelding voor het deelnemerschap en eindigt met de briefwisseling over het ingaan van de pensioenuitkering, meestal op 65 jaar. Soms krijgt een deelnemer te maken met de afdeling incasso. Als een deelnemer vragen aan het bestuur heeft dan begeleidt de deelnemersadministratie dat via de afdeling Bestuursondersteuning & Advies naar de bestuurstafel. Nadat het pensioen is ingegaan heeft de gepensioneerde in de eerste plaats contact met de afdeling Excasso. Als het om communicatie gaat, wordt tegenwoordig vooral het gebruik van de website gestimuleerd. De techniek hiervan wordt verzorgd door de afdeling Webservice. Zeker zo belangrijk is natuurlijk de tekst die daarop voortdurend ververscht wordt. Daarvoor is de afdeling communicatie verantwoordelijk. De collega’s die hier werken houden zich ook bezig met alle standaard uitingen op papier voor onze deelnemers. De website voorziet tevens in de mogelijkheid tot downloaden van documenten, zoals het jaarverslag. Dat wordt voorbereid door de afdeling Verslaglegging en Actuarieel, maar ook enkele externe adviseurs hebben daar een rol in. Last but not least levert onze juridische afdeling de nodige diensten in het Eigen Beheer. Achter de schermen spelen al deze afdelingen een min of meer onzichtbare maar toch vooraanstaande rol.

Wie zich zoveel jaren met hart en ziel inzet voor de goede zaak van SPF moet wel over bijzonder sterke drijfveren beschikken. “SPF is voor ons een grote klant met veel dynamiek. Het fonds streeft voortdurend naar wat goed is voor haar deelnemers en wil dat ook op de best denkbare wijze doen. Het bestuur gaat geen kwestie uit de weg omdat dat ‘makkelijker’ zou zijn. Bovendien wordt vaak al in een heel vroeg stadium actie ondernomen met nieuwe signalen uit het pensioenveld. Die variatie - het niet vanzelfsprekend over gebaande paden gaan en zeker ook het openstaan voor suggesties - spreken me aan. Tel daarbij de prettige sfeer in het bestuur, dan is het duidelijk dat SPF voor mij een hele fijne klant is. Leuker kan het gewoon niet zijn!”

HOOFDSTUK 5

DE ADVISEURS

Het besturen van het pensioenfonds van Fysiotherapeuten door deelnemers (dus Fysiotherapeuten) was en is onmogelijk als zij zich niet met goede adviseurs omringen. Vanaf dag één tot nu zijn de actuaris, de accountant en het hoofd van de afdeling pensioenbeheer van de uitvoeringsorganisatie bij alle bestuursvergaderingen aanwezig. Als actuaris traden op: drs. H.H.J. Bunschoten van Actuarieel Adviesbureau v/h Smit & Bunschoten opgevolgd door drs. J. Van Rooijen drs. E.J. Smies en drs. M.C.M. Slabbers. Vele juridische fusies leiden tot het ontstaan van Towers Watson. Van dit kantoor wordt drs. R Kruiff tot opvolger benoemd. Tegelijk komt er het voorschrift naast deze adviserend-actuaris een certificerend actuaris te benoemen. Als eerste wordt drs. M.Nadels in 2007 benoemd. In 2008 opgevolgd door drs. G.H. Willemsen welke in 2011 weer wordt opgevolgd door drs. R. Schilder, allen van Towers Watson.

In 2006 schrijft DNB voor, dat de functies van adviserend en certificerend actuaris niet meer in een persoon verenigd mogen worden. Twee jaar daarna komt er een soortgelijk voorschrift voor de accountant.

Als accountant trad op dhr. H. Franse van Klynveld Kraayenhof & Co, opgevolgd door de heren s.s.t.t. G. van Loon en J. Euser. De heren J.W. Schoen, P. Langeveldt en W. Teeuwissen zijn als certificerend accountant benoemd. Allen waren als partner werkzaam bij KPMG, de juridische opvolger van Klynveld Kraayenhof & Co.

Nadat in 2005 dhr. drs. J. Euser KPMG heeft verlaten, is hij aangetrokken als adviserend accountant. Juridisch adviseur was achtereenvolgens: mr. J.H. Jonker, mr. F.H.A. Arisz, en mr. T.A. Knoop Pathuis, mr. H. Lebbing en mr. H. de Graaf. Adviseur van de beleggingscommissie drs. F. Mahieu.

HOOFDSTUK 6

DE GEVOERDE PROCEDURES

Bij de processen waarin het fonds en/of VB betrokken was, onderscheiden we procedures;

- Aangespannen tegen het fonds
 - Door de ziekenfondsen, om te voorkomen dat voor pensioenopbouw gereserveerd geld een consumptieve bestemming kreeg
 - Door deelnemers die aanspraak maakten op vrijstelling, wegens vervangende voorzieningen. Hierbij was het aantonen van de(on) gelijkwaardigheid vaak de kern van het probleem.
- Aangespannen door het fonds
 - Tegen deelnemers en hun adviseurs die zich aan de verplichtstelling wilden onttrekken.
 - Tegen verzekeringstussenpersonen, wegens het geven van valse en/of misleidende voorlichting

Om e.e.a. goed te begrijpen, moeten we de afspraken die aan de regeling ten grondslag liggen kennen;

De toeslag op het honorarium werd gegeven onder de voorwaarden:

- Dat ze een pensioenbestemming zou krijgen
- Dat er een regeling tot stand zou komen die gold voor alle fysiotherapeuten werkzaam in de eerste lijn
- Dat de deelnemers zelf een (ongeveer) gelijke bijdrage aan de opbouw zouden leveren.

Om toe te zien op het correct nakomen van deze afspraken werd het bestuur van VB paritair samengesteld uit leden van het Genootschap en van de Ziekenfondsen. Er was nog geen wettelijke regeling en dus ook geen zekerheid dat die er zou komen. Hierdoor bleef deze samenstelling van het bestuur ongewijzigd tot aan de liquidatie van VB.

Om recht te doen aan de afspraak dat alle fysiotherapeuten in de eerste lijn onder de verplichtstel-

ling zouden vallen, werd voor een heel ruime omschrijving van het deelnemerschap gekozen, waarbij alle in Nederland werkende fysiotherapeuten onder de verplichtstelling vielen tenzij sprake was van een vrijstelling.

In principe zijn er drie gronden voor vrijstelling.

1. Zij die niet voldoen aan de omschrijving van het deelnemerschap, zoals opgenomen in de beschikking.
Opmerking: De klachten en bezwaren in verband met deze omschrijving werden als regel voorgelegd aan de Geschillencommissie. Ook na de uitspraak stond een beroep op de rechter nog open.
2. Zij die uitsluitend werkzaam zijn bij een werkgever waar een verplicht gestelde gelijkwaardige pensioenregeling geldt (ABP, PGGM, Shell enz.).
3. Zij, die voorkomen op de lijst van 678 bezwaarden die aan de tweede verplichtstelling is gehecht (én bij het Ministerie hebben aangegeven dat ze bezwaar hebben tegen de verplichtstelling en dit tijdig hebben herhaald).

HOOFDSTUK 6

JURIDISCHE TWIST OVER ARTIKEL 23A

De Nederlandse Vereniging van Vrijgevestigde Fysiotherapeuten (NVVF) en twee bezwaarden dagvaardden de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten en de Stichting Voorlopig Beheer op 16 maart 1983 voor de rechtbank te Utrecht. Zij eisten van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten nakoming van artikel 23a van het pensioenreglement. Van de Stichting Voorlopig Beheer werd geëist dat deze het pensioenfonds door overdracht van het daartoe bestemde vermogen financieel in staat zou stellen uitvoering te geven aan het betreffende artikel. Bij de uitspraak van de rechtbank in Utrecht op 3 juli 1985 is de Stichting Voorlopig Beheer veroordeeld tot overdracht van het deel van het vermogen dat aan de bezwaarden toekomt. De overdracht is daarbij uitvoerbaar bij voorraad gesteld. Dit betekent dat ze direct uitgevoerd moet worden zodra de stichting daartoe in staat is. De Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten werd veroordeeld tot opgave van de wiskundige reserve aan de bezwaarden ex artikel 23a van het reglement.

Tekst art 23a

Nadat het vorige artikel (23) toepassing heeft gevonden, wordt het bedrag van de wiskundige reserve van de op grond van dat artikel aan een fysiotherapeut bedoeld in art 2 lid 1 sub c toekomende pensioenaanspraken door de stichting aan de fysiotherapeut uitbetaald.

Het in de vorige volzin gestelde geldt slechts voor zover de betrokken fysiotherapeut daartoe binnen de in art 2 lid 1 sub c gestelde termijn schriftelijk aan de stichting de wens te kennen geeft.

De uitbetaling van het bedrag van de wiskundige reserve geschiedt binnen een maand na de vaststelling van bedoelde pensioenaanspraken.

HOOFDSTUK 6

VNZ IN HOGER BEROEP

De Vereniging van Nederlandse Ziekenfondsen had als gevolg van deze uitspraak hoger beroep aangetekend bij het Hof te Amsterdam. Intussen had overleg tussen de partijen en hun raadslieden overeenstemming opgeleverd over een versoepelende maatregel: indien diegenen die aanspraak maakten op een uitkering ex artikel 23a van het Besluit uitvoering Pensioenwet en Wet verplichte beroepspensioenregeling verklaarden en aantoonde aan de gelden een pensioenbestemming te geven, deze gelden aan een verzekeraar konden worden overgedragen.

Op 15 januari 1987 heeft het Hof in Amsterdam in het Hoger Beroep vonnis gewezen op de uitspraak van de Rechtbank in Utrecht. Het vonnis van de Rechtbank werd ten aanzien van de veronderstelde medewerking van de VNZ bij de totstandkoming van artikel 23 A van het reglement door het Hof vernietigd. Voor het overige bleef het vonnis van de Rechtbank in stand. Wegens het verstrijken van de cassatietermijn is het vonnis van het Hof in kracht van gewijsde gegaan (iedere rechterlijke beslissing krijgt kracht van gewijsde wanneer deze niet meer in verzet of hoger beroep kan worden bestreden).

HOOFDSTUK 6

OVER HET GESCHIL STAAT IN DE JAARVERSLAGEN

p 30 september 1981 is een overeenkomst getekend, waardoor het vermogen van de Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Fysiotherapeuten overgedragen is aan de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten. Het overgedragen vermogen na aftrek van kosten bedroeg ongeveer € 40.261.865. Dit is exclusief € 7.996.061 (het afgezonderde bedrag gereserveerd op naam van

bezwaarden.)

- Deze overeenkomst kent de aanvullende voorwaarde dat ingeval de uitspraak van het Gerechtshof te Amsterdam door de Hoge Raad mocht worden vernietigd, dat gedeelte van het vermogen dat geacht kan worden bestemd te zijn voor de uitkering van de wiskundige reserve aan de bezwaarden in gevolge artikel 23a van het reglement van de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten, wederom aan de Stichting Voorlopig Beheer van Pensioengelden voor Fysiotherapeuten wordt overgedragen. Door de uitspraak van de Hoge Raad van 22 januari 1982 is het arrest d.d. 16 april 1981 vernietigd, waardoor de op de naam van de bezwaarden tegoed geschreven bedragen aan de Stichting Voorlopig Beheer diende te worden terugbetaald.
- Bezwaarden zijn diegenen die vóór 24 januari 1976 bezwaar hebben gemaakt tegen de inwilliging van het verzoek tot de verplichtstelling van het fonds en als bezwaarden in de zin van de beschikking d.d. 31 maart 1978 van de Staatssecretaris van Sociale Zaken kunnen worden aangemerkt.

Op 16 maart 1983 heeft de NVVF zowel SPF als de Stichting Voorlopig Beheer gedagvaard voor de rechtbank te Utrecht. Zij eist van SPF nakoming van artikel 23a van het pensioenreglement en van de Stichting Voorlopig Beheer dat deze het pensioenfonds financieel in staat stelt om uitvoering te geven aan genoemd artikel 23a.

Op 3 juli 1985 heeft de rechtbank te Utrecht uitspraak gedaan. Daarbij werd de Stichting Voorlopig Beheer veroordeeld tot overdracht van het gedeelte van het vermogen dat toekwam aan de bezwaarden. De overdracht was daarbij uitvoerbaar bij voorraad gesteld.

De Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten was, nu het eenmaal de beschikking over het voor bezwaarden bestemde vermogen had, daarbij veroordeeld tot opgave van de wiskundige reserve aan de bezwaarden ex artikel 23a van het reglement.

Maar voordat het fonds kon overgaan tot het uitbetalen van de wiskundige reserve aan deze bezwaarden diende het zekerheid te verkrijgen dat het geld inderdaad een pensioenbestemming kreeg.

HOOFDSTUK 6

TEGEN VRIJSTELLING VAN DE VERPLICHTSTELLING

Fysiotherapeuten die in een eerste-lijn-praktijk werken, zijn sinds 1-4-1978 verplicht om bij SPF pensioen op te bouwen. Dit geldt ook voor fysiotherapeuten die parttime, als waarnemer, uitzendkracht of oproepkracht werken. Fysiotherapeuten die voor 1 januari 1976 bezwaar hadden gemaakt tegen de verplichtstelling, voor 1 april 1978 een verzoek tot vrijstelling hadden ingediend en zij, die voor 1 maart 1975 al een eigen gelijkwaardige pensioenvoorziening hadden getroffen, waren vrijgesteld van deze verplichtstelling. Datzelfde gold ook voor beroepsgenoten die in loondienst werkten en voor hun pensioen verzekerd waren bij ABP of PGGM (nu PFZW), en fysiotherapeuten die in een praktijk werkten met een eigen gelijkwaardige pensioenregeling waarvoor het SPF-bestuur dispensatie had verleend.

Deze vrijstellingen waren het gevolg van de gerechtelijke procedure die twee fysiotherapeuten in 1983 tegen het pensioenfonds aanspanden. Ze tekenden bezwaar aan tegen de voorwaarden die het fonds stelde bij het indienen van het verzoek tot uitzondering van deelname aan de verplichte pensioenregeling indien sprake was van een vervangende pensioenvoorziening.

Tevens wilden ze in de procedure aan de kaak stellen of de rechtsgeldigheid van de verplicht gestelde beroepspensioenregeling niet in strijd was met de concurrentiebepalingen van het EEG-verdrag. Voor deze tweede kwestie oordeelde het Hof van de Europese gemeenschappen in Luxemburg zich niet ontvankelijk. De Hoge Raad oordeelde vervolgens bevestigend dat de uitgangspunten van het pensioenfonds die gehanteerd werden in verband met uitzondering van de verplichte deelneming, correct waren. Het beroep werd hiermee ongegrond verklaard.

SENT BY : 31 703280049
 Fax sent by : +32 2 5023859
 DBBU BXL
 14/12/95 14:40 Pg: 2/18

14 DEC '95 11:28 CTOE TPI 952 4385260;

TRIBUNAL DE JUSTICE
 DE LAS
 COMUNIDADES EUROPEAS
 DE EUROPESE GEMEENSCHAP-
 PENSIOENFONDEN
 GERICHTSHOF
 DER
 EUROPEISCHE GEMEENSCHAP-
 PEN
 ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ
 ΤΩΝ
 ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΩΤΗΤΩΝ
 COURT OF JUSTICE
 OF THE
 EUROPEAN COMMUNITIES
 COUR DE JUSTICE
 DES
 COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES

 LUXEMBOURG

COÛT BRUXELLOIS
 NA
 CONSTITUTIONAL BONDACH
 COATE DI ONTIZIA
 DE LAS
 COMUNITA EUROPE
 HOF VAN JUSTITIE
 VAN DE
 EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
 TRIBUNAL DE JUSTIÇA
 DAS
 COMUNIDADES EUROPEAS
 KIRKKOJAN VIRTUORI
 TUOMIOSTUJON
 EUROPEISKA
 GEMENSKAPERNAS
 DOMSTOL

ARREST VAN HET HOF
 14 december 1995 *

"Kwalificatie van beroepspensioenfondsen als onderneming - Verplichte
 deelneming in beroepspensioenregeling - Verenigbaarheid met
 mededingingsregels - Mogelijkheid eerst in cassatie middel van
 gemeenschapsrecht voor te dragen dat wijziging van voorwerp van geding en
 onderzoek naar feiten meebracht"

In de gevoegde zaken C-430/93 en C-431/93,

betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 177 EEG-Verdrag van de
 Hoge Raad der Nederlanden, in de aldaar ahangige gedingen tussen

en

Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten,

en tussen

en

Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten,

* Personeel Nederland

HOOFDSTUK 7

BESTUURSPERIODE 1978 - 1998

De bestuursperiode van 1978 tot 1998 bestrijkt de geschiedenis van SPF sinds de Verplichtstelling op 1-4-1978 tot het afscheid van Hennie Spit als voorzitter, op 31-3-1998. Opvallend in de eerste periode is, dat het bestuur veel zelfstandiger kan opereren dan na de eeuwwisseling. Het mag zich nog beperken tot haar kerntaken:

- De verplichtstellingbeschikking en het reglement uit voeren,
- De incasso en de excasso
- Het kapitaal beheren en laten renderen.
- Een ordelijke rechtenadministratie voeren
- De deelnemers naar behoren informeren
- De kenmerken van het fonds bewaken
 - Ieder betaalt zelf voor de opbouw van zijn recht.
 - De overdracht van rechten is zo klein mogelijk.
 - De uitvoeringskosten worden zo laag mogelijk gehouden.

Natuurlijk is er het toezicht van de Pensioen en Verzekerings Kamer (PVK) in Apeldoorn. Iedere wijziging van het reglement vraagt niet alleen instemming van de Deelnemersraad en de ALV van het KNGF, maar ook goedkeuring door het Departement. Dit alles laat zich echter op geen enkele manier vergelijken met de tegenwoordige invloed van politiek, publieke opinie en toezichthouders. Dit wordt goed duidelijk door het verschil in interval tussen de verschillende wetten en besluiten.

HOOFDSTUK 7

BESLUITEN VAN HET BESTUUR EERSTE PERIODE

Naast de vele uitvoeringsbesluiten besloot het bestuur van SPF tot:

- Installatie van de beleggingscommissie (1981)
- Attenderen op de Commissie van Geschillen aan een ieder die een klacht of geschil met het bestuur had.
- Het overlijdensrisico vanaf de verplichtstelling onder te brengen bij de VvAA (Vereniging voor Artsen Automobilisten)
- Beëindiging van de financiering backservice regeling (1983)
- Installatie van de Communicatiecommissie (1994)
- Het niveau van de regeling tot tweemaal toe niet te verhogen
 - In 1986 –na de BVG affaire- bereikte de LVVF een belangrijke verbetering van het honoreringsniveau.
 - In 2002 werden de tarieven fysiotherapie vrijgegeven. In het gehanteerde calculatiemodel, was er de mogelijkheid om een hogere pensioenbijdrage in te bouwen.
- De toepassing van nieuwe overlevingstafels in 1990
- Oprichting van de Werkgroep Pensioenvoorziening Fysiotherapeuten (1992) Eerst een overlegorgaan van de besturen SPF, VVF en LVFD. Nu van SPF, DPF en KNGF

INTERVIEW

HENNIE SPIT: ‘BELANGENBEHARTIGING IS MENSEN-VOOR-MENSEN-WERK’

De pensioensector vroeg in haar prilste ontwikkelstadium om pioniers met een visionaire blik. Hennie Spit was zo’n pionier. Terugblikkend op zijn lange loopbaan als bestuurder heeft hij een samenleving zien ontstaan, waarin steeds meer instituten niet meer in staat lijken te zijn dat te doen waartoe hun oprichting oorspronkelijk bedoeld was. Het terugbrengen van de menselijke maat is aldus Spit de enige kans om het tij te doen keren.

“Veel instituten in onze maatschappij zijn gevormd om passende producten en diensten aan een doelgroep met een specifieke behoefte te leveren. Denk bijvoorbeeld aan de voormalige ziekenfondsen en de verschillende autoriteiten. Zodra deze instituten succesvol zijn, groeien en een macht gaan vormen, dreigt het gevaar dat zo’n doelgroep juist slachtoffer wordt in plaats van geholpen. Als groei en macht ook nog eens tot bureaucratie leiden, is het hek helemaal van de dam.”

Het karakter van de beroepspensioenregeling is aldus Spit door de invloed van overheden en po-

litieke besluitvorming sterk veranderd. “Ik stel vast dat een aantal van de problemen die we nu moeten oplossen juist door deze invloeden zijn ontstaan. Het zou erg helpen als we op die punten mochten terugkeren naar ons oude model waarin elementen als de persoonlijke premie en de vaste rekenrente in combinatie met het systeem van waardevastheidbescherming hun succes bewezen hebben.”

Hennie Spit werd op 7 augustus 1934 in Amsterdam geboren als jongste telg van een groot gezin. Zijn vader en twee van zijn oudere broers waren vakbondsbestuurder. Belangenbehartiging werd als een belangrijke maatschappelijke taak gezien.

“In september 1958 startte ik bij Bert Leffelaar in Amsterdam met de opleiding Heilgymnastiek en Massage”, blikt Hennie Spit terug. “In die tijd was het niet ongebruikelijk dat velen die aan deze opleiding begonnen het einddiploma niet haalden Van mijn jaar slechts veertien van de honderd. We dienden drie staatsexamens af te leggen voor je de bevoegdheid ‘behaalde’. In het derde jaar van de opleiding solliciteerde Hennie Spit na drie afgewerkte stages naar een baan. Hij reageerde op drie advertenties in Het Tijdschrift en werd voor evenveel sollicitatiegesprekken uitgenodigd. “Mijn keuze ging uiteindelijk uit naar het Protestants Christelijk Verpleeghuis Zonnehuis in Beekbergen, omdat dit instituut ondersteuning bood bij het vinden van woonruimte. Ook de mogelijkheid voor de combinatie van een parttime dienstverband van 36 uur per week en het voeren van een eigen praktijk wogen zwaar mee. Mijn dienstverband bij het Zonnehuis zou tot 1968 duren, om me daarna volledig aan de vrijgevestigde praktijk te wijden. Vanaf het begin werkte ik enkele uren in het Rotterdamse Verpleeghuis voor dementerende bejaarden. Dit bleef zo tot ik – na in dienst genomen te zijn - begin 1996 gebruik maakte van de VUT-regeling. Tegelijkertijd werkte ik in een gezinsvervangend tehuis voor mensen met een verstandelijke beperking in Beekbergen. Zo kon ik me later met recht een algemeen practicus noemen.” Van 1978 tot 1990 was Hennie Spit tevens docent aan de opleiding in Arnhem. Op basis van ervaring en na de nodige bijscholing ontving hij daar de eerstegraadsbevoegdheid om les te geven in het hoofdvak Fysiotherapie.

In 1962 werd Hennie Spit lid van het Kringbestuur. “Vanuit Kring Zutphen werden we al in het voorjaar van 1964 afgevaardigd naar de BIJCOB (Bijeenkomst Opinie Onderzoek) en de Algemene

Leden Vergadering (ALV), waarvan de bijeenkomsten toen plaatsvonden bij Kobus aan de Poort in Amersfoort. Hiermee deed ik mijn eerste bestuurlijke ervaringen op. De ervaring groeit vanzelf, maar daarnaast heb ik erg veel kadercursussen gevolgd die het Genootschap door de jaren heen heeft aangeboden.” Wegens het aantreden in het Hoofdbestuur van het Genootschap nam Hennie Spit in april 1967 afscheid van het Kringbestuur. Pas in 1985 zou hij daarin terugkeren om er – voornamelijk in de rol als (technisch) voorzitter - tot 2004 actief te blijven.

Kort samengevat heeft Hennie zich in zijn periode als lid van het Hoofdbestuur samen met zijn collega's vooral gericht op de professionalisering van het beroep en van de organisatie. De pensioenregeling (voorbereiding, voorlopig beheer en het besturen van SPF) was daar voor hem een belangrijk uitvloeisel van.

Het jaar 1964 stond in het teken van het Fysiotherapeutenbesluit. “In die landelijke vergaderingen hoorden we voor het eerst over onze nieuwe naam en de regeling ervan”, vervolgt Hennie Spit. “Het waren de heilgymnast masseurs die door dit besluit op basis van de uit 1963 stammende Wet Paramedische Beroepen fysiotherapeut werden. Het besluit regelde onder meer bescherming van titel, beroepsinhoud, leerstof, exameneisen en de examens. Ook werd het College van Advies ingesteld, dat de minister moest adviseren over bovenstaande zaken. Het nadeel was wel dat iedere heilgymnast masseur de aantekening ‘Fysioteknik’ erbij moest halen om fysiotherapeut te worden. Ook de docenten die dertig jaar lang deze opleidingen hadden verzorgd. Van een welgezinde houding tegenover het beroep en de beroepsbeoefenaren was nauwelijks sprake.”

Zowel in zijn beroepsuitoefening, als in zijn rol als bestuurder en vertegenwoordiger heeft Hennie Spit er altijd voor gewaakt ‘vrij’ te blijven. “Ik ben wel gevraagd maar desondanks nooit in dienst getreden van de beroepsgroep of de organisatie ervan. Zowel voor mijn inkomsten als bij mijn bestuurlijke functies heb ik me om dezelfde reden niet afhankelijk willen maken van één onderdeel of relatie - hoe dominant deze in tijdsbesteding of geldelijke opbrengst ook was. De diversiteit in bezigheden noodzaakte tot efficiëntie. Voor mij betekende dat zo snel mogelijk de kern van een probleem te pakken krijgen. Daarnaast zag ik het als een belangrijke taak de doelstelling en orde van een vergadering te bewaken, dat wil zeggen beleidsvoorbereiding en besluitvorming aparte plaatsen te geven en als bestuurder vooral aandacht te schenken aan de controle op de uitvoering en de kosten daarvan. We wisten door de vergadering zeer gedegen voor te bereiden (alle lof voor de bestuursondersteuning) het aantal tot zeven per jaar te beperken. De agenda met alle bijlagen besloeg soms meer dan honderd pagina's, die doorgaans in minder dan vier uur werden afgewerkt. Ooit hebben we zelfs een record van honderd minuten gevestigd, maar dat was op een avond van een Europacupwedstrijd.”

“Terugkijkend zie ik bij vergaderbijeenkomsten toen en nu een opmerkelijke ontwikkeling in de verzorging. In 1967 werd ons in het Hoofdbestuur tussen de middag een warme maaltijd met macaro-

ni voorgezet. Dat werden snel daarna broodjes. Op de meeste vergadertafels van die tijd prijken geheel in tegenspraak tot de huidige gang van zaken meestal sigaren, sigaretten, hartige snacks en bonbons. In deze volgorde heb ik deze genotsmiddelen en lekkernijen ook zien verdwijnen. Alleen de chocolade nootjes bleven tot het eind in Tilburg op tafel staan, maar dat was vooral ter wille van de secretaris van het bestuur.”

De bovenmatige hoeveelheid werk die gedaan moest worden, die Hennie Spit zag en naar zich toe haalde, leidde in 1974 tot ernstige gezondheidsklachten. “Zonder de hulp van mijn vrouw en een aantal goede collegae was het me nooit gelukt er weer bovenop te komen. Toch heb ik weinig vergaderingen van Voorlopig Beheer gemist en kon ik bij de Verplichtstelling op 1-4-1978 het voorzitterschap van SPF op me nemen en deze rol met veel plezier, enthousiasme en voldoening tot 1998 blijven vervullen.”

De samenwerking met de andere beroepspensioenfondsen werd feitelijk gestart bij het onderzoek in het kader van de MDW operatie. “Bij mijn afscheid als voorzitter had ik het belang van samenwerking onderstreept. Omdat ik betrokken wilde blijven kreeg ik hierin haast als vanzelf een rol te vervullen. Bij het begin heette de groep Domusgroep, genoemd naar het gebouw in Utrecht waar vergaderd werd: de Domus Medicus van de KNMG. Van daaruit heb ik samen met de heer Handstake, de vertegenwoordiger van het Loodsenfonds en de secretaris van de groep de heer Bastian de oprichting van de Unie van Beroepspensioenfondsen voorbereid en vormgegeven. Al vrij snel kwam hier de Stichting Dienstverlening aan Beroepspensioenfondsen uit voort. De SDB richtte het Intern Toezicht in, met commissies die de visitatie bij andere beroepspensioenfondsen uitvoerden. Van een van deze commissies ben ik tot 2009 lid geweest.”

In 2002 is Hennie Spit lid geworden van de Deelnemersraad van SPF. Hieruit vloeide in 2009 het lidmaatschap van de Verenigingsraad van DPF voort. In beide gremia levert hij tot de dag van vandaag zijn bijdragen en dat hoopt hij naar eigen zeggen nog een poosje vol te kunnen houden.

Foto: Het beeld 'Verbondenheid' van Ria Franc (Zie ook bijlage 6)

HOOFDSTUK 7

VOOR SPF BELANGRIJKE BESLUITEN VAN DE OVERHEID

- Invoering wet BPR in 1972
- De operatie (Marktwerving, Deregulering en Wetgevingskwaliteit) MDW. In 1996 werden ook de Beroepspensioenfondsen onder de loep genomen.
- Onverwacht intrekken Wet Bpr door Hans Hoogervorst (staatssecretaris van Sociale Zaken in het tweede Kabinet Kok) op 1-3-2000.
- De PVK fuseert en heet dan DNB (2004) Dit blijkt in plaats van deregulering een enorme toename van regels, voorschriften, contacten, onderzoeken en kosten met zich te brengen.
- Invoering WvB (2006) met daarin verhoogde solidariteitseisen, als doorsneepremie, de Draagvlaktoets, Deelnemersvereniging en Verantwoordingsorgaan.
- Voorschrift onderscheid te maken tussen adviserend en certificerend actuaris en nadien certifice-rend en adviserend accountant

HOOFDSTUK 7

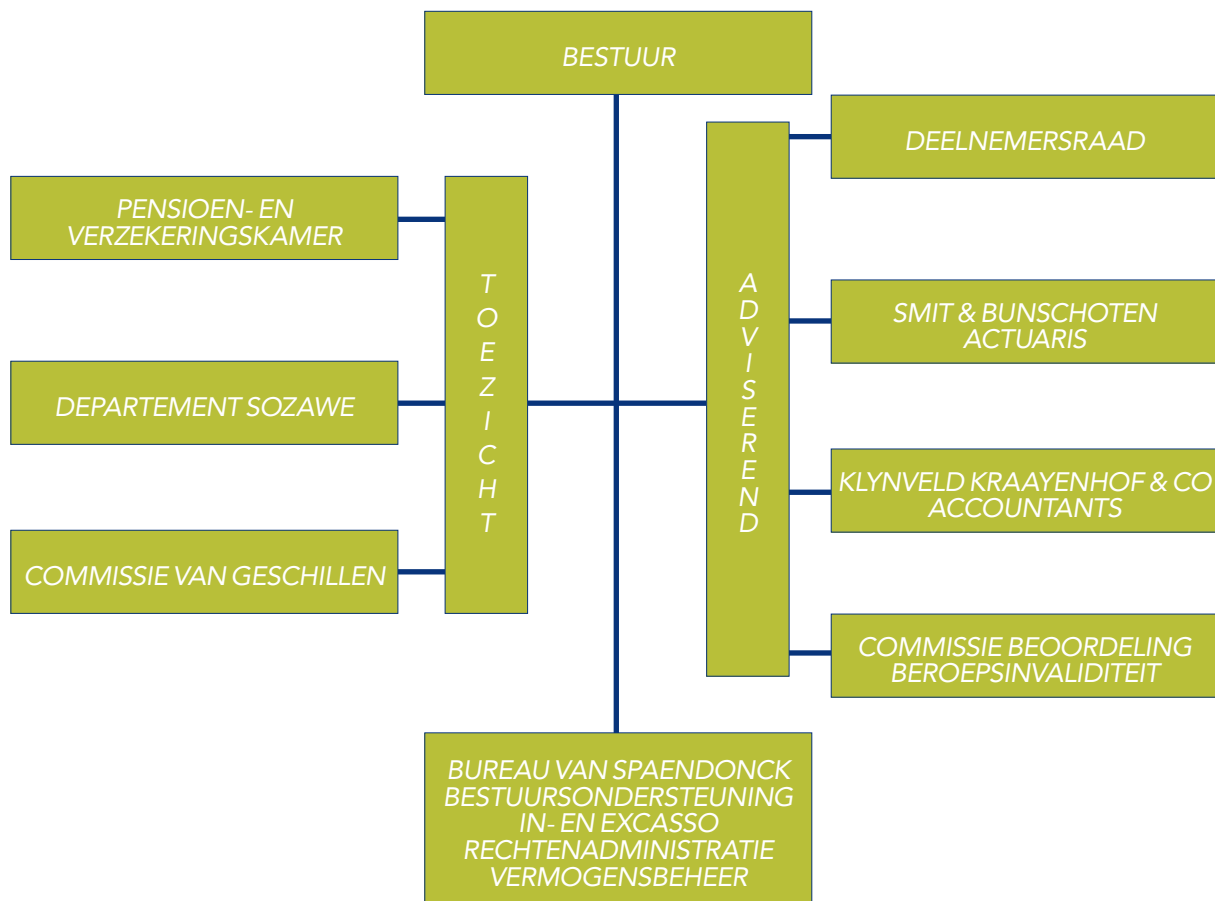
DE WET VERPLICHTE DEELNAME IN EEN BEROEPSPENSIOENREGELING

Deze wet legde vele (nieuwe) verplichtingen op aan SPF. We noemen:

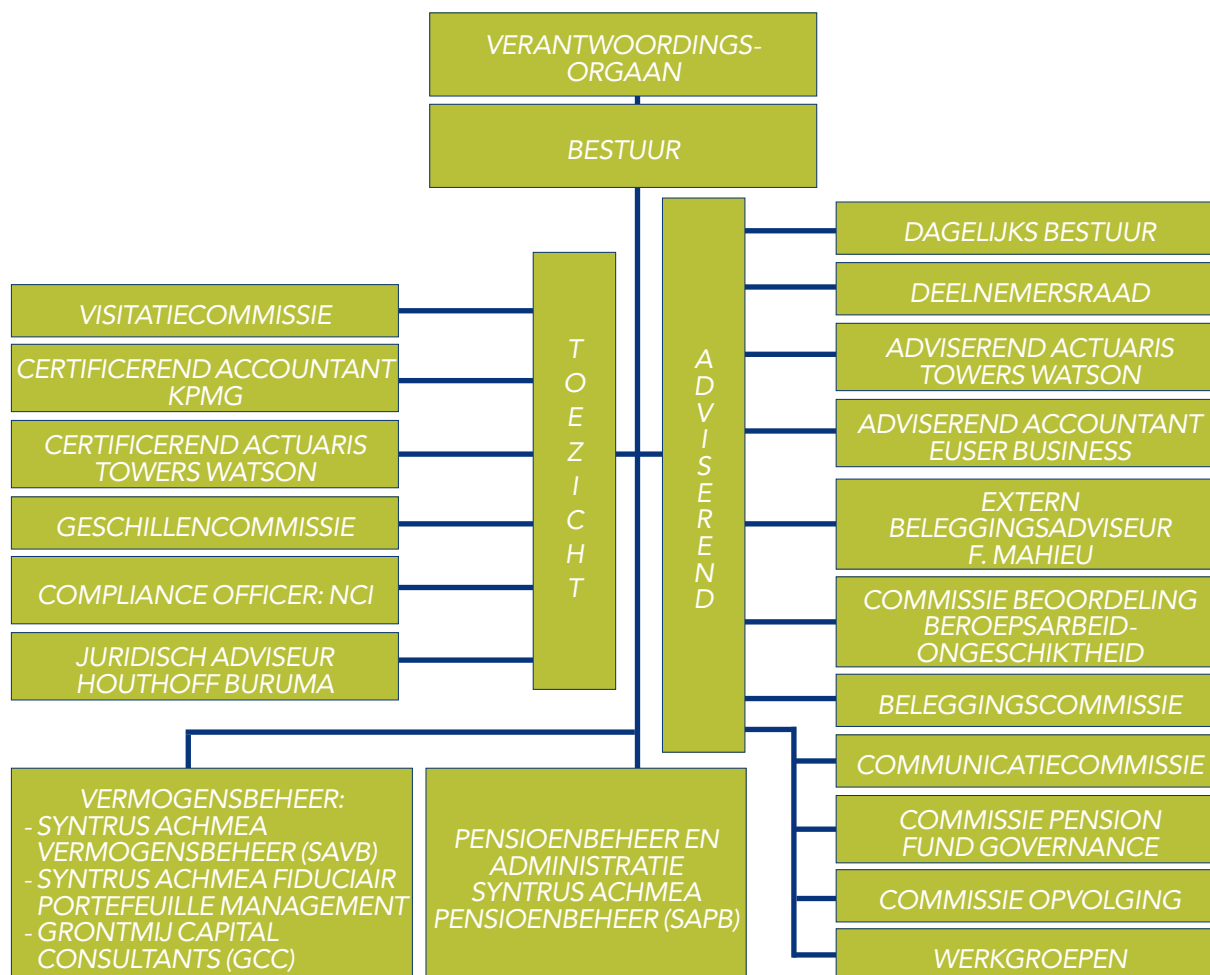
- Invoering FTK = Financieel Toetsings Kader met daarin het begrip DG = dekkingsgraad
- De doorsneepremie ter vervanging van de leeftijd gebonden premie.
- Gelijke behandeling van mannen en vrouwen
- Gelijke pensioendatum
- Gelijke rechtenopbouw en daarmee samenhangende Gelijke premie
- Plicht tot waardeoverdracht
- Verbod op uitsluiting van deelnemers op basis van medische keuringen
- Verbod op afkoop van pensioenen m.u.v. heel erg kleine.
- Eisen aan bestuurders v.w.b. deskundigheid en betrouwbaarheid
- Instellen Deelnemersraad en Deelnemersvereniging
- Voorschriften op gebied van beleggingen
- Voorschriften van administratieve aard.

Hoewel SPF aan veel van deze voorschriften voldeed, vroeg een aantal ervan om diep ingrijpende aanpassingen van de regeling.

ORGANOGRAM 1 APRIL 1978

ORGANOGRAM 1 JANUARI 2012

HOOFDSTUK 8

DE TWEEDE BESTUURSPERIODE

1998 – 2013

De bestuurstermijn van 1998 tot en met 2013 is de periode waarin Bert van Kuijk voorzitter is. Ze vertoont een explosie aan bestuurlijke energie binnen het fonds. Deze werd noodzakelijk door verschillende oorzaken. In maatschappelijk opzicht was er de individualisering en de vraag naar openheid en transparantie. Dit werd door de politiek voor wat betreft de (beroeps)pensioenfondsen vertaald in veel openbare discussie, meer bemoeienis en enorm veel wet- en regelgeving. Daarbij waren er Europese invloeden, die niet altijd als positief of inpasbaar in ons Nederlandse pensioenstelsel werden herkend. Het meest ingrijpend voor SPF was de vervanging van de Wet Verplichte deelname in een beroepspensioenregeling (Bpr) door de Wet Verplichtstelling Beroepspensioenfondsen (WvB). De WvB verving, als zelfstandige wet naast (en ook samen met) de Pensioenwet, de verouderde Pensioen- en Spaarfondsenwet. In de eraan voorafgaande politieke discussie vroeg men zich af of de Beroepspensioenfondsen wel in stand gehouden moesten worden. En - indien ze geliquideerd werden - of hun kapitalen als een compensatie voor verzekeraars zouden kunnen dienen voor de verminderde fiscale aftrekbaarheid van hun verzekeringsproducten in de derde pijler van het pensioenbouw.

Tegelijkertijd speelde in deze periode het idee van 'De terugtrekkende Overheid'. Onder deze slogan werden vele en velerlei 'autoriteiten' opgericht die toezicht op hun eigen sector van de markt moesten houden en de belangen van de consument in die sector dienden te beschermen. De AFM (Autoriteit Financiële Markten) verscheen en de PVK werd onderdeel van DNB.

Tegelijk beperkten bepalingen van de NMA (Nederlandse Mededingings Autoriteit) de mogelijkheden van het KNGF om tot afspraken over salarissen en arbeidsvoorwaarden in de eerste lijn te komen. Deze beperkende voorschriften leidden tot problemen bij een aantal deelnemers, die vervolgens probeerden ze op het bord van het pensioenfonds te leggen.

Bestuur 2000

HOOFDSTUK 8

BESLUITEN VAN HET BESTUUR IN DE PERIODE 1998 - 2013

Als reactie op en aanpassing aan deze veranderde omgeving besloot het bestuur in deze periode tot;

- Samenwerken in de Domusgroep.
 - Het overgaan van de Domusgroep in de UvB actief te bevorderen.
- Deelname in het bestuur UvB. Voorzitter SPF wordt voorzitter UvB.
 - De UvB richt de Stichting Dienstverlening Beroepspensioenfondsen op. (voor deskundigheidsbevordering en Intern Toezicht)
- Een commissie onderzoek te laten doen naar het zelfstandig voortbestaan van SPF.
- In te zetten op deskundigheid, transparantie en interne kwaliteit.
- De ALM studie regelmatig (iedere 3 jaar) te herhalen en in de tussenliggende jaren een portefeuille constructie studie te doen.
- Met alle contractanten een SLA (Service Level Agreement) te sluiten
- Een aan de eigen wensen, wettelijke mogelijkheden en voorschriften aangepaste regeling op te stellen en ter besluitvorming voor te leggen.
- In deze regeling een systeem met onvoorwaardelijke indexatie op te nemen om de negatieve effecten van de verplichte waardeoverdracht te beperken.
- Het niveau van deze regeling op verzoek van deelnemers naar boven aan te passen.
- In te stemmen met fusie van de koepels en de gevolgen daarvan voor de UvB

HOOFDSTUK 8

VERSCHILLENDE BESLUITEN NADER BEZIEN

HERZIENING VAN DE STERFTETAFELS

In het jubileumjaarverslag met betrekking tot het tienjarig bestaan van het Fonds worden twee problemen aangestipt. Het eerste probleem is het inzicht dat de door de regering voorgestelde Brede Herwaardering (WBH) van het fiscale regime van onder meer pensioenfondsen bij onverkorte invoering de methodiek van het SPF ernstig zal aantasten. Als tweede beschrijft het verslag de toegenomen levensverwachting van de deelnemers. Die maakt een opwaartse bijstelling van de reserveringen noodzakelijk en noodzaakt bovendien een herziening van de koopsommen vanuit de overtuiging dat deze de toekomstige ontwikkeling van het fonds niet ernstig of blijvend zullen beïnvloeden.

De beperking van de toedeling in de jaren 1989 tot en met 1992 tot 3,75 procent per jaar was noodzakelijk doordat de nieuwe sterftetafels feitelijk te laat werden ingevoerd en daardoor de Toekomstige Waardevastheid Bescherming (TWB) onvoldoende was geworden. Zodra deze TWB door de groei van het vermogen (toevoeging rendement) weer op peil was werden de extra toedelingen hervat.

EXTRA TOEDELINGEN

Om als bestuur tijdens de eerste periode tot een extra toedeling te besluiten, moest voldaan zijn aan twee voorwaarden:

- De Toekomstige Waardevastheid Bescherming (TWB) moest op peil zijn dat wil zeggen boven de 4,5 procent (na 1993 4,25 procent) Dit noemen we de Groene lamp.
- Het beleggingsresultaat moest boven de 4 procent zijn.

Aan deze voorwaarden werd tegemoetgekomen, behalve in de jaren 1982, 1989, 1990, 1991 en 1992.

De rode lamp ging branden als de TWB zakte onder de grens van eerst 3 procent en later 3,25 procent. Het reglement bepaalde dat het bestuur dan moet besluiten om te kiezen voor een van de mogelijkheden om deze buffer te herstellen. Herstel kan het gevolg zijn van goede beleggingsresultaten of, als die er niet zijn, verhoging van de premie of vermindering van de aanspraak.

BELEGGINGEN ZIJN DE KURK WAAR DE REGELING OP DRIJFT

Met behulp van het beleggingsbeleid en de gerealiseerde resultaten daarvan werd en wordt bewust geprobeerd de jaarlijkse toedeling (verhoging van rechten) zo groot mogelijk te maken.

In de tweede periode waren er grote verschillen met het beleid in de eerste periode.

Bij de aanpassing aan de veranderde wetgeving in 2007 werd besloten tot het invoeren van een onvoorwaardelijke indexering van 2,5 procent, en werd de ambitie uitgesproken jaarlijks onder voorwaarden minstens 3 procent te verhogen. De onvoorwaardelijke indexatie werd in 2009 verlaagd naar 2 procent. De eerder uitgesproken ambitie bleef echter overeind. (Zie ook pag 100, Bakens voor Indexatie)

DE MDW OPERATIE

In 1994 had de regering besloten tot de Operatie Marktwerving Deregulering en Wetgevingskwaliteit. De Beroepspensioenfondsen werden in de tweede tranche van deze operatie (1996) onder de loep genomen.

Naar aanleiding van de rapportage van de MDW-werkgroep koos het kabinet voor handhaving van de verplichtstelling. Daarbij werd een verscherping van een aantal voorwaarden aangekondigd. Deze verscherpte voorwaarden betroffen onder meer een vijfjaarlijkse toetsing of de pensioenregeling door de deelnemers nog als wenselijk wordt beschouwd, de invoering van keuzevrijheid ten aanzien van de uitvoering van delen van de regeling en de invoering van de mogelijkheid van dispensatie bij een te beperkte keuzevrijheid binnen de regeling. In de wet van 2006 vinden we hoe hieraan vorm gegeven werd. Er diende onder andere een deelnemersvereniging te komen met de taak om iedere vijf jaar aan te tonen dat er draagvlak bestaat voor de verplichte regeling.

Deze nieuwe wet (Wvb) met 137 artikelen verving de Bpr die slechts 37 artikelen had. Een en ander was ook gevolg van het feit dat de opzet van de wetgeving veranderde.

ONDERZOEK ZELFSTANDIG VOORTBESTAAN

Al deze en ook de te verwachten veranderingen in de pensioenwereld waren in 2002 aanleiding voor het fonds om een onafhankelijke commissie onderzoek te laten doen naar de vraag:

Heeft SPF als zelfstandig pensioenfonds ook in de toekomst nog reden van bestaan?

De commissie bestond uit de heren R.Bastian, A.Nauta, A.Doorduyn, F.Mahieu en G. v. Loon.

Zij kwam in 2003 in haar rapport tot onder andere de volgende conclusies:

Samenwerking zou de stabiliteit van het fonds voor de toekomst vergroten.

Een omvang van minimaal twee miljard aan vermogen diende te worden nagestreefd. Samenwerkingspartners zouden binnen de beroepspensioenfondsen gezocht kunnen worden, waarbij samenwerking met de artsenpensioenfondsen de beste oplossing leek te zijn. De gesprekken over samenwerking werden in 2003 gestart maar werden alweer snel afgebroken. Door interne problemen bij de artsenfondsen zou er van een gelijk speelveld geen sprake zijn.

KWALITEIT BESTUUR

Vanaf dat moment werd binnen het bestuur nog meer dan voorheen ingezet op interne kwaliteitsverbetering. DNB schreef een certificerend accountant en actuaris voor, dus werden deze aangesteld. Daarnaast werd besloten naast de aanwezige adviserend actuaris ook een adviserend accountant aan het fonds te verbinden. Beide adviseurs nemen deel aan alle bestuursvergaderingen en dienen het bestuur van advies op hun vakgebieden.

Na uitvoerige discussie werd de optie voor een zelfstandig Bestuursbureau afgewezen en is er bewust gekozen voor de uitbouw van de al bestaande ondersteuning. Dit was in onze ogen het beste van twee werelden, uitbesteding van de bestuursondersteuning, maar wel aan toegewijde medewerkers van de uitvoeringsorganisaties.

BAKENS VOOR INDEXATIE

Onder de nieuwe wet is de regeling omgevormd tot een middenloonregeling, die onderhevig is aan het FTK (Financieel Toetsing Kader) met een vaste toezegging de rechten jaarlijks met 2,5 procent (vanaf 2009 met 2 procent) te verhogen. Hiermee en met de voorwaardelijke verhogingen, die sterk afhankelijk zijn van de beleggingsopbrengst, probeert SPF om de inkomensontwikkeling en de koopkracht van de deelnemers te volgen. Voor de noodzakelijke verhoging is het verloop van de inflatie en de ontwikkeling van de inkomens bepalend. De mogelijkheden worden begrensd, door de DG en door wat hierover is opgenomen in de ABTN.

In 2007 werd de onvoorwaardelijke indexatie gesteld op 2,5 procent en de ambitie uitgesproken om minstens 3 procent per jaar te verhogen.

De leidraad in de ABTN

- Geen extra toeslag, indien en zolang het fondsvermogen toereikend is voor een toekomstige voorwaardelijke toeslag van minder dan 0,2%-punt per jaar;
- Een extra toeslag van 1,0%-punt, indien en zolang het fondsvermogen toereikend is voor een toekomstige voorwaardelijke toeslag van méér dan 0,2%-punt per jaar, maar minder dan 2,25%-punt per jaar;
- Indien en zolang het fondsvermogen toereikend is voor een toekomstige voorwaardelijke toeslag van méér dan 2,25%-punt per jaar, is de extra toeslag gelijk aan 1,0%-punt, vermeerderd met een zodanige aanvullende extra toeslag, dat:
- 50% van het fondsvermogen wordt uitgedeeld, voor zover dat in ligt tussen een fondsvermogen toereikend voor een extra toekomstige voorwaardelijke toeslag van 2,25%-punt per jaar en een fondsvermogen toereikend voor een extra toekomstige voorwaardelijke toeslag van 2,5%-punt per jaar;
- 75% van het fondsvermogen wordt uitgedeeld, voor zover dat in ligt tussen een fondsvermogen toereikend voor een extra toekomstige voorwaardelijke toeslag van 2,5%-punt per jaar en een fondsvermogen toereikend voor een extra toekomstige voorwaardelijke toeslag van 2,75%-punt per jaar;
- 100% van het fondsvermogen wordt uitgedeeld, voor zover dat uitkomt boven een fondsvermogen toereikend voor een extra toekomstige voorwaardelijke toeslag van 2,75%-punt per jaar.

ALLE DEELNEMERS SAMEN DRAGEN DE RISICO'S

Aangezien de deelnemers de risicodragers zijn en premie feitelijk niet ingezet wordt als stuurmiddel, is het belangrijk om over voldoende buffers te beschikken. Daalt de dekkingsgraad langdurig onder de 105 procent, dan wordt een groot beroep gedaan op de onderlinge solidariteit. Hoewel dit ongewenst is, zou het bestuur kunnen besluiten om rechten te korten. Dit is eigenlijk het omgekeerde van wat we kennen als winstdeling. In eerste instantie zal het bestuur daarom denken aan het één of enkele jaren overslaan van de indexatie.

WETTELIJKE PLICHT TOT WAARDEOVERDRACHT

Een belangrijke reden om een systeem van vaste indexatie in te voeren was de wettelijke plicht tot waardeoverdracht. Zodra een fysiotherapeut die in zijn dienstverband in de tweede of derde lijn tien jaar pensioen heeft opgebouwd vroeg om overdracht naar SPF, dan moesten deze rechten zonder

meer worden overgezet in ons fonds. Daarbij zou het ingebrachte recht zonder ingebouwde stijging worden geruild voor een recht met ingebouwde stijgingen. Hoe groot deze stijgingen in de toekomst zouden zijn, was in de eerste regeling moeilijk vast te stellen. Ze bleken in de voorafgaande jaren gemiddeld 6,9 procent per jaar geweest te zijn. Het verschil in recht zou echter door de andere deelnemers moeten worden opgebracht, want de intreder had er zelf niet voor betaald. Dit soort overdrachten werd vanaf het begin als ongewenst beschouwd. Door voor een vaste indexatie te kiezen mocht bij overdracht rekening houdend met de vaste indexatie de inbreng worden berekend en vond deze ongewenste overdracht niet meer plaats.

Natuurlijk gold dit ook voor de uitgaande overdrachten. De uittredende deelnemer kon, bij verandering van werkkring zijn rechten overdragen aan een het nieuwe pensioenfonds, inclusief de onvoorwaardelijke indexatie.

DE NOODMAATREGEL IN DE ABTN

Op 1-1-2007 veranderde de indexatiemethodiek. Boven de onvoorwaardelijke indexatie van 2,5 procent werd de ambitie uitgesproken om onder voorwaarden extra te indexeren. De onvoorwaardelijke indexatie werd als stuurmiddel gezien en vermindering ervan werd onder strikte voorwaarden in de ABTN (Actuariële Bedrijfs Technische Nota) opgenomen. Het bestuur kon op dat moment niet voorzien dat al in 2009 van deze mogelijkheid gebruik gemaakt zou moeten worden.

In 2008 ontstond door het failliet van Lehman Brothers en de Maddoff affaire een wereldwijde hypotheekcrisis, gevolgd door de financiële crisis in 2011 en de eurocrisis in 2012. Sterk dalende rentes, de toename van de hoeveelheid geld en het slechte economische klimaat zorgden voor grote druk op de resultaten van alle pensioenfondsen. Ook op die van ons.

Naast het effect van deze crises nam ook de levensverwachting van onze deelnemers sterk toe. Hierdoor steeg de pensioenlast van het fonds in 2009 met ca. € 89.000.000.

Het fonds raakte zo in onderdekking, d.w.z. de dekkingsgraad werd kleiner dan 105 procent en dus moest het maatregelen overleggen aan DNB om zich te herstellen.

Voor SPF was premieverhoging feitelijk geen mogelijkheid om de DG effectief te verhogen. Voor het laten stijgen van de DG was een premieverhoging van de (actieve) deelnemers nodig van zo'n 30 procent. Om die reden was de noodmaatregel in de ABTN opgenomen.

PREMIE VERHOGEN OF KORTEN?

De elkaar opvolgende crises leidden in 2011-2012 tot een niet eerder gekende discussie over de gezondheid van ons pensioenstelsel en de roep om de balansen van de pensioenfondsen weer in evenwicht te brengen. Hiervoor waren er in principe twee mogelijkheden: het verhogen van de premie of het korten van rechten. Al met al was er daardoor dus veel onrust in de polder.

De Commissie Frijns publiceerde in 2010 haar rapport 'Onzekere Zekerheid'. In het daaropvolgende jaar verscheen het rapport 'Een sterke tweede pijler' van de Commissie Goudswaard over de houdbaarheid van ons pensioenstelsel.

Samen met de toegenomen regeldruk van DNB en AFM, de inmenging van de politiek en de maatschappelijke discussie over premieverhoging of korten van rechten leidde dit uiteindelijk tot een pensioenakkoord tussen werkgevers, vakbonden en de regering. Belangrijke onderdelen waren de verhoging van de AOW leeftijd en de invoering van een nieuw en meer toekomstbestendig pensioenstelsel per 1-1-2014. De politiek ging met dit akkoord aan de haal waardoor de invoering van de hogere AOW leeftijd werd vervroegd en de invoerdatum werd uitgesteld, terwijl op 1-1-2014 nog niet bekend was hoe het nieuwe stelsel er uit zou zien.

VERLOOP DEKKINGSGRAAD

Het is duidelijk dat alle tegenslagen, wijzigingen, voorschriften en onzekerheden ook aan het SPF niet voorbij zijn gegaan. Dit maakt het verloop van de DG duidelijk.

Voor de verandering in het toeslagenbeleid was deze groter dan 160 procent, maar in 2009 was ze gedaald tot 95 procent. Dit maakte het indienen van een Korte Termijn Herstel Plan noodzakelijk. Hierin werd de noodmaatregel, zoals opgenomen in de ABTN, toegepast en de onvoorwaardelijke indexatie verlaagd van 2,5 procent naar 2 procent. Hierdoor steeg de dekkingsgraad tot 106 procent en we waren daardoor drie kwartalen later officieel uit herstel. Bovendien kon het fonds haar indexatie-ambitie van 3 procent ook nog waar maken.

De combinatie van de opnieuw oplopende crises en het verwerken van de toegenomen levensverwachting maakte dat het fonds opnieuw in 'onderdekking' kwam (DG <105 procent). Het moest dus opnieuw een Korte Termijn Herstel Plan indienen bij DNB. Dit plan werd goedgekeurd maar...

VERSCHIL VAN INZICHT MET DNB

De in het plan opgenomen toepassing van de noodmaatregel was nu voor DNB ineens niet meer acceptabel. Dit heeft geleid tot zeer frequent en intensief overleg met de toezichthouder en uiteindelijk na het dreigen met een aanwijzing door DNB, tot het onder zwaar protest intrekken van dit onderdeel van het ingediende plan en het schrappen van de noodmaatregel uit alle stukken van het fonds die in 2009 nog zonder enig commentaar was toegestaan.

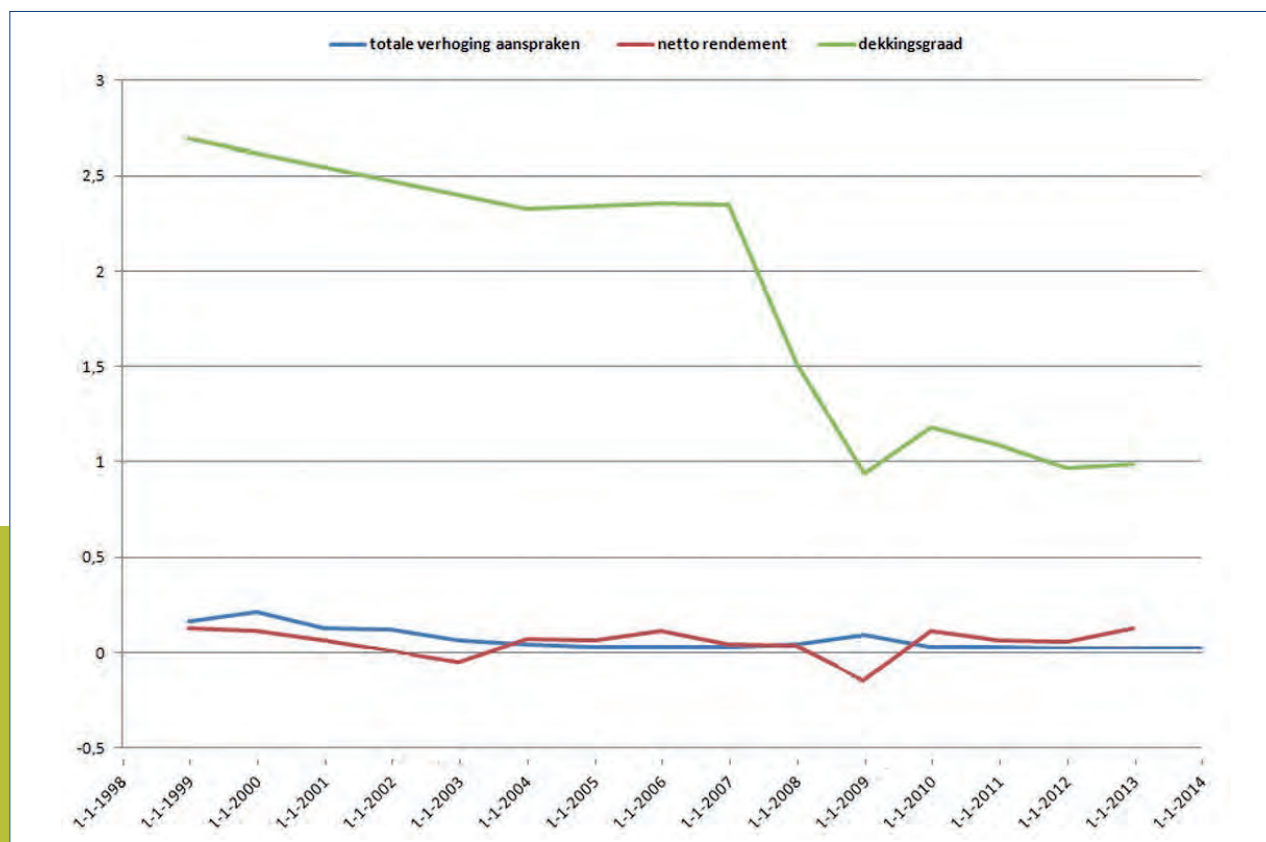
Door de manier waarop de discussie gevoerd was, voelde het bestuur zich dusdanig onheus behandeld dat het besloot een formele klacht tegen DNB in te dienen.

DE CONVERSIEMOGELIJKHEID

Indien een deelnemer dit wenst kan hij op zijn pensioendatum om een voorschot van 3 procent op zijn toekomstige verhogingen vragen. De deelnemer krijgt dan een aanzienlijk hoger (aanvangs-) pensioen. De pensioenuitkering zal na ingang alleen worden aangepast, indien de verhoging van de rechtenopbouw hoger is dan 3 procent. Relatief veel deelnemers kiezen voor deze optie. Indien de rechten onverhoopt met minder dan 3 procent worden verhoogd - bijvoorbeeld door het niet toepassen van de vaste indexatie - zullen bij de deelnemers die gekozen hebben voor deze optie, de uitkeringen worden verlaagd.

In de oude regeling kende de regeling naast de conversie met 3 procent er ook een met 1,75 procent, maar omdat de onvoorwaardelijke indexatie al hoger is dan dit percentage is deze komen te vervallen.

INVLOED VERANDERDE WETGEVING OP VERLOOP DEKKINGSGRAAD

INTERVIEW

BERT VAN KUIJCK: HET GEZICHT VAN SPF

Het pensioenfonds is een abstract orgaan en dient een eigen gezicht te hebben. Vanuit deze optiek tradt Bert van Kuijck reeds kort na zijn aantreden als voorzitter met het bestuur naar buiten. Om dichterbij de deelnemers te staan en het fonds zowel extern als intern herkenbaar te laten zijn als een eigentijdse pensioenvoorziening voor fysiotherapeuten. Het organiseren van voorlichtingsbijeenkomsten en doelgroepdagen, de aanwezigheid op congressen, de kort-op-de-bal communicatie: met dit alles en nog veel meer houdt het SPF zich allang niet meer uitsluitend binnen haar eigen bestuurlijke kaders op. Belangenbehartiging vereist draagvlak en draagvlak vraagt om zichtbaarheid, herkenbaarheid en vertrouwen in diegenen die namens de deelnemer het schip op koers houden. Denkend aan zijn afscheid als voorzitter, is hij er trots op dit schip zolang mede te hebben mogen sturen, ten faveure van de deelnemers en hun pensioenen.

Sinds zijn aantreden in april 1998 heeft zich aldus Bert van Kuijck een sterke ontwikkeling voorgedaan in het bestuurlijke werk. "Toen ik Hennie Spit dat jaar als voorzitter van het pensioenfonds op-

volgde, was een van de voorwaarden die ik stelde dat we in dienst van verdere professionalisering meer overdag zouden moeten vergaderen. Dat was vroeger niet mogelijk. Voordien kwamen we altijd om half acht 's avonds bij elkaar. Aangezien de verzuimvergoeding die we krijgen nog steeds gekoppeld is aan de uurtarieven van de fysiotherapeut in de vrije praktijk, bestond de mogelijkheid om onze vergadertijden geleidelijk aan verder richting reguliere werktijden te verschuiven. Onder druk van de toegenomen complexiteit zette de tendens van de vervroegde programmering zich voort: het werd drie uur, half drie en twee uur. Toen de praktijk uit bleef wijzen dat het nog altijd zeven tot acht uur 's avonds werd, hebben we als bestuur de knoop doorgemaakt om vanaf de ochtenduren te gaan vergaderen."

Het eerste jaar was Bert van Kuijk nog in de veronderstelling dat het werk gelijk over het jaar verdeeld was. Hij nam aanvankelijk twee middagen in de week vrij, maar dat werden er al gauw drie. "De druk was hiermee nog niet van de ketel, waarmee ook dag vier al snel voor bestuurlijke taken werd ingeruimd. Het behandelen van patiënten in de middaguren was hiermee niet meer aan de orde. De vrijdag bleef zo mogelijk van vergaderafspraken verschoond, om zo de losse eindjes af te kunnen werken."

Ondanks deze strakke regie was een harmonieus samenspel tussen alle werkzaamheden nog steeds een te grote uitdaging. "Ook vier dagdelen bleken niet afdoende om alle lopende zaken in voldoende mate af te handelen. Om mijn taken als voorzitter van het pensioenfonds goed te kunnen uitoefenen, ben ik in mijn eigen praktijk gaandeweg van vier naar drie ochtenden gegaan. En daarmee was de grens nog niet bereikt, want midden 2012 - toen ik mijn pensioengerechtigde leeftijd bereikte - restte mij mede door de toegenomen regelgeving en de hiermee samenhangende extra tijdsinvestering nog maar één ochtend. "Met de bijeenkomsten en seminars van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Nederlandse Bank (DNB), de symposia van de Pensioenfederatie, alle vergaderingen en deskundigheidstrainingen, de dagen van de eigen koepel, bestuursvergaderingen, brainstormdagen, presentatiedagen, extra onderwerpen, commissievergaderingen en deelnemersverenigingen vraagt het vervullen van een bestuursfunctie tegenwoordig om een ongebreidelde inzet. Drie, vier jaar geleden werd bij oproepen voor bestuursfuncties in bladen als de Fysiopensioenkrant en Fysiopraxis gesproken over een gemiddeld tijdsbeslag van een dag in de week. We spreken nu al over twee dagen voor een beginnend bestuurder."

Bert van Kuijk heeft een heilig respect voor mensen die nu nog aan deze zware taak willen beginnen en zich beschikbaar stellen om dit werk ten dienste van hun collega's te gaan doen. "Het vergt uitzonderlijke vermogens om aan de talrijke eisen van de toezichthouders en andere organisaties en personen te voldoen. Het kost dan ook meerdere jaren voordat je echt deskundig bent. Je zou natuurlijk ook alle verantwoordelijkheden van het pensioenfonds kunnen overdragen aan een uitvoer-

der, maar dat ligt niet in onze genen als beroepsgroep. Wij beheren graag ons eigen spaargeld.”

Belangenbehartiging en vertegenwoordiging door deskundige collega's is aldus Bert van Kuijk in de eerste plaats een basis van vertrouwen. Op de tweede plaats zou je niet zo in controle zijn geweest als de uitvoerende instantie alle verantwoordelijkheid zou hebben. “De bestuurders van het SPF hebben geen enkel eigen belang in de uitvoering van hun taken. Het enige eigen belang waarvan sprake is, is dat ze als beroepsgenoot zelf deelnemer in de regeling zijn. Het belang dat ze voor hun collega's bepleiten is met andere woorden hetzelfde als dat voor zichzelf. De intentie om het maximale uit de regeling te halen – dus ook voor hen zelf - prevaleert te allen tijde.”

Iedereen roept, overheid en DNB voorop, dat er meer professionals moeten komen, mensen met specifieke competenties op het gebied van bestuurskunde en vermogensbeheer, terwijl bestuurders uit de beroepsgroep als het om belangenbehartiging gaat juist de experts zijn. “De deelnemers van het pensioenfonds zitten bij ons zelf aan de bestuurstafel en dus aan het stuur. Bovendien is nooit aangetoond dat het streven van de overheid naar ‘professionele’ bestuurders voordelig is voor pensioenfondsen, en al zeker niet voor beroepspensioenfondsen. Het tegendeel waarvan sprake is, is zelfs waar. Werkgevers en bonden komen bij een beroepspensioenfonds niet voor. Bij ons is geen sprake van een werkgever die een aandeel in het pensioen meebetaalt. Onze deelnemers dragen zelf de bijdragen af. Verder hanteren we het principe van de ingebouwde indexatie, wat betekent dat onze deelnemers op voorhand voor deze indexatie betalen.” Beroepspensioenfondsen verschillen in deze opzichten fundamenteel van Bedrijfstakpensioenfondsen of Ondernemingspensioenfondsen (OPF). Daar zitten de werkgevers met iemand van de vakbond aan tafel. “Als je nagaat dat slechts ongeveer 20 procent van de leden uit een bedrijfstak aangesloten is bij een vakbond en via deze vakbond vertegenwoordigd is in het bestuur van een fonds, dan vertegenwoordigt slechts een klein deel van de mensen uit de betreffende bedrijfstak de belangen van hun achterban. Vaak zijn deze vakbondsmensen zelf niet eens werkzaam in de betreffende bedrijfstak en hebben ze hun pensioenen elders ondergebracht. Als ‘externe’ hebben ze dus geen optimale binding met de deelnemers van het pensioenfonds waar ze als belangenbehartiger deel van uitmaken. Zoals mijn voorganger al zei: ‘Niemand behartigt mijn belang beter en directer dan ikzelf’.

We hebben dus mensen nodig die betrokken zijn en verstand van zaken hebben en niet bang zijn om te zorgen voor mindset-wijziging en proberen voorop te lopen in ontwikkelingen.”

SPF vraagt bij nieuw binnenkomende bestuurders in dit verband ook extra kennis en kunde. Gezien de eisen van de toezichthouder is het zonder kennis en ervaring immers bijna onmogelijk om een rol van betekenis te kunnen spelen. Daarbij is het zaak ervoor te zorgen dat het bestuur een afspiegeling vormt van het deelnemersbestand. “Bij een relatief jong deelnemersbestand betekent dit dat we over een aantal jonge bestuurders dienen te beschikken. Maar hoe krijgen we deze aan de bestuurderstafel. Hoewel we in de gelukkige omstandigheid zijn dat er genoeg jonge mensen bereid zijn toe te treden, zal DNB in eerste instantie zeggen dat ze geen bestuurservaring hebben. Ze beschikken met andere woorden niet over de juiste competenties om door de selectie te komen. Om toch voor de nodige aanwas te zorgen, zoeken we dus voortdurend collega's die naast de opleiding tot fysiotherapeut nog iets anders gedaan hebben. Jonge collega's die zelfstandig ondernemer zijn of een tweede studie gevolgd hebben op het gebied van bestuurskunde, beleggingsstudies of rechten en die zich als een soort duizendpoot ook buiten hun praktijk verdienstelijk maken.”

De commissie Opvolging zorgt voor het noodzakelijke voorbereidende beleid om de opvolging van bestuurders veilig te stellen. Uitgaande van de normale omstandigheden stelt deze commissie een rooster van aftreden op, gebaseerd op zittingstermijnen van zes jaar. “De selectie is gericht op collega's die zich bij voorkeur twee keer zes jaar als bestuurder verdienstelijk willen maken voor het SPF. Daartoe bestaan voor de diverse functies profielen, waar vooral de competenties zwaarwegend zijn. Onze Deelnemersraad vormt in dit kader overigens een belangrijke kweekvijver voor toekomstige bestuurders. Jonge mensen die zitting nemen in dit orgaan en een bestuursfunctie ambiëren, krijgen namelijk de gelegenheid om alle kennis op te doen die noodzakelijk is om zo'n functie met succes te kunnen vervullen. Een psychologische screening, een bestuursopleiding en de nodige inspanningen om aan de vereisten te gaan voldoen, maken het plaatje uiteindelijk compleet.”

De combinatie van het voeren van een eigen praktijk en zijn bestuursactiviteiten heeft Bert van Kuijk door de jaren onverminderd als ideaal ervaren. Dat zegt volgens hem niks van en over het thuisfront, dat daar mede door de werkdruk een geheel andere mening over heeft. “Ik denk dat ik zowel fysiek als geestelijk nog fit ben, juist omdat ik op beide fronten actief ben geweest. Grenzen hanteren is voor drukke beestjes als ik wel vaak moeilijk. Je hebt namelijk altijd rekening te houden met collega's die ook allemaal een eigen agenda hebben. Ieder begin van het jaar trek ik wel zes strepen in mijn agenda, die elk een vrije week vertegenwoordigen. Doe ik dat niet, dan zul je er plots achter komen dat het vakantietijd is en dat er van allerlei afspraken gepland staan. Ik zie het als een grote verantwoordelijkheid om ervoor te zorgen dat je zelf aan de noodzakelijke ontspanning toe komt en er zo voor zorgt dat alles in balans blijft. Voor mij is golf momenteel zo'n activiteit: nuttig en ontspannend.” De regeling van SPF bevat nog steeds een aantal ‘unique selling points’. Zo vind de scheidend voor-

zitter het uitgangspunt dat iedereen sociaal verplicht is om een pensioen af te sluiten uiterst belangrijk. "Ook uniek is dat ons fonds van en voor onze deelnemers is en door diezelfde deelnemers bestuurd wordt. Het feit dat onze deelnemers zoveel mogelijk voor zichzelf betalen, betekent dat er zo weinig mogelijk waardeoverdracht binnen de groep plaatsvindt. SPF is opgericht in een periode waarin sprake was van een hoge inflatie. Veel deelnemers hadden ervaringen dat hun nominale lijfrentes door inflatie waren uitgehold. Daarom is bij de opzet van de regeling nadrukkelijk naar indexatie gekeken. Ook bij de premiestelling is rekening gehouden met een toekomstige indexatie, waardoor de noodzaak om een beroep te doen op de solidariteit tussen de opeenvolgende generaties kleiner wordt."

De maatschappij zou wat Bert van Kuijck betreft weer wat meer solidariteitsbewustzijn mogen krijgen. Daarbij acht hij het van belang om de collectieve belangen niet uit het oog te verliezen. "Pensioenfondsen mogen tot op zekere hoogte groter worden door te conglomeren, maar niet massaal zodat we voldoende eigen controle kunnen behouden en vertrouwen kunnen blijven wekken. Let wel, met vertrouwen bedoel ik iets anders dan goedgelovigheid. Vertrouwen gaat voor mij over transparantie, terwijl goedgelovigheid meer gebaseerd is op er vanuit gaan dat het wel goed is. Zo werkt het bij mij niet. Ik ben sinds ik startte als fysiotherapeut in 1969 kritisch geweest op het pensioendossier. Toen bezocht ik al kring- en voorlichtingsbijeenkomsten, omdat ik wist dat de pensioenregeling verplicht zou gaan worden en ik er later voor zou moeten gaan betalen. Om die reden wilde ik van de hoed en de rand weten. Uit deze dosis gezonde nieuwsgierigheid is vervolgens ook de belangstelling voor het pensioen ontstaan.

In 1971 zat ik overigens nog niet in het kringbestuur. Wel bezocht ik de vergaderingen in Limburg omdat ik het als beginnend ondernemer belangrijk vond te weten wat speelde in de toen nog in omvang bescheiden beroepsgroep. Ik koerste vanaf het eerste moment al op mijn eigen-wijsheid."

Diezelfde 'eigen-wijsheid' zou wel eens de basis kunnen zijn van zijn eigenschap dat hij stevast het waarom achter zaken wil weten. "Ik kan me nog goed de bijeenkomst herinneren van de commissie Minderheidsstandpunten in de buurt bij de koepelgevangenis in Breda die ik samen met mijn latere associé bijwoonde. Tijdens deze avond over het pensioen gaf de commissie, met onder andere Jan Drewes en Hennie Spit in de gelederen, acte de présence en werden de minderheidsstandpunten toegelicht. Peter Rhijnvis en nog een lid van deze zevenkoppige commissie die tegen verplichtstelling waren, hebben toen het woord gekregen en maar liefst tachtig procent van de avond gekaapt. Zoiets had ik nog nooit meegemaakt."

Als prille ondernemer met vier werknemers in dienst voelde Bert van Kuijck de noodzaak dicht bij het vuur zitten en bijeenkomsten van het kringbestuur bij te wonen. Met zoveel verantwoordelijk-

heid was het immers goed te weten hoe het in de kring toeging en wat er in de beroepsgroep speelde. “Toen mijn kritische houding tot gevolg had dat men mij vroeg mijn gedachtengoed zelf in praktijk te brengen, vond ik dat ik ook de verantwoordelijkheid moest nemen om een bestuursfunctie op me te nemen. Als je kritisch bent, moet je daar ook de consequenties uit willen trekken en een positie willen aanvaarden. Uiteindelijk maakte ik ruim tien jaar met dezelfde gezonde dosis kritiek deel uit van het kringbestuur Limburg.

Eenmaal in het bestuur, kreeg ik de portefeuille zelfstandigen toebedeeld. Bij de onderhandelingen met diverse ziekenfondsen, heb ik in die jaren onder andere geleerd via een gewone kritische houding tot gedegen afspraken te komen. Ik verliet de onderhandelingstafel niet voordat de harde toezeggingen op tafel lagen. Mijn belangstelling voor pensioenen kwam ook weer in het Kringbestuur tot uitdrukking toen ik in de ALV van het Genootschap tegenover Hennie Spit kwam te zitten. Hennie, net zo kritisch als het om de pensioenen en de tarieven ging, werd zo geregeld door mij van repliek gediend. Toen de regeling tot stand kwam, heeft deze kennis veel voordeel opgeleverd voor mezelf en mijn praktijk.”

Van Kuijck's collega maatschapslid wilde in 1975 volgen waar het schip naartoe ging. Hij nam zitting in de commissie Vrijgevestigden, waaruit later de LVVF zou ontstaan, de lidvereniging van zelfstandigen binnen het Genootschap. Inmiddels was in 1977 de hernieuwde verplichtstelling voor het SPF aangevraagd en per 1 april 1978 tot stand gekomen.

In het reglement van het pensioenfonds stond dat het landelijke NGF bestuur via twee bestuurszetsels in het bestuur van het pensioenfonds vertegenwoordigd zou zijn. Ruud Schijen werd aangewezen omdat hij als eerste NGF vertegenwoordiger bij de LVVF pensioenen en sociaal maatschappelijke ontwikkelingen in zijn portefeuille had. Toen hij zijn bestuursfunctie eenmaal aanvaard had, vroeg hij of ik namens het NGF zijn plaatsvervanger wilde worden. Hij had het toen over een tijdsinvestering van maximaal zes vergaderingen per jaar. “Mijn taak zou bestaan in het zo nu en dan in zijn plaats waarnemen van een vergadering. Zo ging dat in 1979. Tijdens onze eerste bijeenkomst, geleid door Hennie Spit, kregen we echter te horen dat er geen onderscheid gemaakt werd tussen plaatsvervangende en gewone bestuursleden en dat we op de hoogte moesten blijven van alle ontwikkelingen. Dit betekende dat ook de plaatsvervangende leden vanaf dat moment alle vergaderingen moesten bijwonen. Ruud stopte in 1981, waarna ik door het hoofdbestuur NGF op zijn positie benoemd werd. Jos Munten nam als plaatsvervangend bestuurslid namens NGF mijn plaats in.

Naast de alsmaar complexer wordende regelgeving, de kostendiscussie, compliance en deskundigheidseisen vormt momenteel ook de politiek een grote bedreiging. De vele politici die ons vooral als een puur financiële instelling zien, geven er blijk van dat ze weinig notie hebben van de feitelijke betekenis van pensioenfondsen. Bert van Kuijck: “We zijn uiteraard financiële instellingen, maar

hebben ook een nadrukkelijke sociaal maatschappelijke functie. Dit verliest men te vaak uit het oog. De opbrengsten van pensioenen, in ons geval de opbrengsten van ons spaargeld, wil men bijvoorbeeld door fiscale regelgeving steeds meer naar voren halen. Politiek is door haar wispelturigheid in de regelgeving - met name het snelle veelvuldige wijzigen - een bedreiging voor de fondsen. De Nederlandse bank roept ook dat er minder en grotere fondsen moeten komen vanuit de veronderstelling dat dit tot een verbetering op bestuurlijk niveau zal leiden. De vraag daarbij is of dit ook betekent dat daardoor de deelnemersbelangen beter behartigd worden. Ik denk van niet, want schaalvergroting leidt ook tot verlies van sociale cohesie. De korte termijnvisie in de politiek vind ik een groot probleem."

Vereenvoudigen in de complexe pensioenwereld betekent met name het aantal flexibele elementen verminderen. Dit zou volgens Bert van Kuijk kunnen door een algemene pensioenplicht voor alle werkenden in te stellen met de mogelijkheid bij tussen (beroeps)fondsen/sectoren te kiezen, zoals de (para)medische of de technische sector. Op deze manier is kostenbesparing zeker mogelijk. Met deze pensioenplicht zou naast de AOW in de eerste pijler een basisvoorziening in de tweede pijler komen te staan en zou men daarnaast de derde pijler op basis van vrijwilligheid kunnen handhaven.

"Wat mij betreft mogen we een voorttrekkersrol blijven spelen. Dat doen we door vast te houden aan onze idealen, pragmatisch te werk te gaan en samenwerking te zoeken. Zo kunnen we als organisatie desgewenst met behoud van eigenheid met andere organisaties assimileren. De organisatie van voor en door fysiotherapeuten zou wat dat betreft net zo goed de organisatie van voor en door sectorgenoten kunnen zijn. Voor de deelnemer blijft uiteindelijk toch vooral het eindresultaat gelden."

Als het om verantwoord bezuinigen gaat, zou voor SPF een bezuiniging kunnen zijn dat de kosten van toezicht door De Nederlandse Bank (DNB) beperkt worden en beter over de diverse pensioenfondsen worden verdeeld. "DNB doet onderzoeken in de pensioenwereld om beleid te verbeteren en nodigt fondsen (met zachte dwang) uit hierin te participeren. De daarmee gepaard gaande kosten komen nu voor rekening van het individuele fonds, terwijl ze uitgesmeerd kunnen worden over alle Nederlandse pensioenfondsen omdat de hieruit voorkomende 'best practises' leiden tot toepassing binnen alle fondsen. Ik zie de verbetering vooral in helderheid en transparantie. Minder toezicht is niet de oplossing, toezicht kostenefficiënt inzetten zou wel substantieel kunnen bijdragen."

Bert van Kuijk besluit met de stelling dat visionairs en kritische geesten super belangrijk zijn voor het fonds. "We zullen geen pensioenfondsbestuurders meer vinden die zo lang zitting kunnen nemen als wij en onze voorgangers, omdat de Nederlandse politiek en ook de Nederlandse Bank aansturen op het vermijden van 'vriendjespolitiek'. De energie van achterdocht is kennelijk sterker dan die van vertrouwen, waardoor voortdurend prikkels afgegeven worden die ervoor moeten zorgen dat snel-

ler wisselingen plaatsvinden. Zo wordt gesteld dat pensioenfondsen om belangenverstrengeling te vermijden niet te lang bij één uitvoeringsorganisatie, bij dezelfde actuaire of bij dezelfde accountant mogen blijven. Ik denk dat we als bestuurders gezond eigenwijs moeten blijven door te zeggen 'Deze ideeën passen niet bij de lange termijn opdracht van pensioenfondsen'. Laat de anderen dan maar toetsen of het binnen de regelgeving past!"

Bestuur 2012

HOOFDSTUK 9

VRAAG NAAR HOGERE OPBOUW

De verbeterde communicatie sinds het optreden van de communicatiecommissie, onder andere op het jaarlijkse congres van het KNGF, had ook tot gevolg dat veel collega's vroegen om het niveau van de regeling te verhogen. Het bestuur benoemde de commissie Visie, die bestond uit bestuursleden en leden van het bestuur DPF. De opdracht was de mogelijkheden voor aanpassing/verhoging van de regeling te onderzoeken en indien aanwezig met een passend voorstel hiervoor te komen.

Dit leidde tot invoering van de Basis+ regeling in 2010. Bij een hogere opbouw hoort echter ook een hogere premie. Om deelnemers met bestaande aanvullende voorzieningen te ontzien, werd hen toegestaan gedurende de eerste vijf jaar hun deelname aan deze duurdere regeling uit te stellen. Na een uitvoerige voorlichting door DPF en de communicatiecommissie van het Fonds werd deze regeling door middel van een schriftelijke stemming, waarin de opting-out methode werd toegepast, aan de leden van de deelnemersvereniging voorgelegd. Met zeer ruime meerderheid besloten zij de verhoogde regeling per 1-1-2011 in te voeren.

Al in 2011 ontstond er weerstand tegen de verhoogde regeling. Een groep (nog niet of) pas ingeschreven deelnemers met slechte arbeidsovereenkomsten voelde zich achtergesteld en vroeg om hetzelfde privilege. Zij verlangden te mogen kiezen tussen de Basisregeling met lage opbouw en de hogere opbouw, dus duurdere Basis+ regeling.

DPF besloot op de ALV van 2011 het Fonds te laten onderzoeken of aan de bezwaren tegemoet kon worden gekomen. In 2012 presenteerde SPF het rapport aan DPF, met als conclusie: SPF heeft slechts één regeling, de Basis+ regeling. De deelnemers welke al, vanwege de door hen al voor de invoering aangegane andere pensioenverplichtingen, van deze regeling werden uitgezonderd kregen toestemming hun deelnemerschap in de eerdere Basisregeling voort te zetten.

De vertegenwoordigers van de jonge collega's met deze bezwaren werd duidelijk gemaakt dat er grote problemen kleefden aan het inwilligen van hun verzoek en dat het verzoek ook feitelijk verkeerd geadresseerd was. Men werd door de besturen van SPF en DPF steun toegezegd in hun streven naar het verbeteren van hun positie.

Omdat er geen CAO was, kon niemand voor deze collega's pensioenafspraken maken. Bovendien dreigden ze in een pensioengat te vallen indien ze niet langer verplicht zouden zijn deel te nemen in SPF. Dit konden de gevolgen zijn, als DPF niet aan de voorgeschreven draagvlaktoets voldeed. Uiteraard was dit voor alle betrokkenen bij het fonds een grote zorg.

HOOFDSTUK 9

DEELNEMERSVERENIGING PENSIOENFONDS FYSIOTHERAPEUTEN

De Deelnemersvereniging Pensioenfonds Fysiotherapeuten werd opgericht in 2005 om gevolg te geven aan de wettelijke bepalingen. Zij moest de taak van de beroepsvereniging overnemen en werd daarmee de principaal van de pensioenregeling. Het benoemen van bestuursleden behoorde nu tot haar taak. Iedere vijf jaar en bij ingrijpende veranderingen van de regeling dient te worden aangetoond dat er nog voldoende draagvlak onder de deelnemers is voor de Verplichtstelling.

Het eerste bestuur wordt gevormd door (voorzitter) Jan Poen, Ilse Visser en Frans van den Bouwhuis. Laatstgenoemde treedt af in 2012 en wordt opgevolgd door Eveline Salton. Er wordt een Verenigingsraad geformeerd met voornamelijk dezelfde leden als de leden van de Deelnemersraad van SPF.

Samenspraak (brons, Rietje Geurts. Zie ook bijlage 6)

HOOFDSTUK 9

DE DEELNEMERS BESTUREN HET FONDS

Behalve bij beroepspensioenfondsen zijn er geen pensioenfondsen in Nederland waar de deelnemers door middel van hun lidmaatschap van de deelnemersvereniging zoveel invloed kunnen uitoefenen op het bestuur en daarvan afgeleid op de beleggingssideeën van SPF. De deelnemersvereniging DPF gaat namelijk rechtstreeks over de regeling, terwijl het bestuur uitvoert en de opdracht en voorschriften omzet in reglementen.

Het gemeenschappelijk belang van SPF en haar deelnemers is de verplichtstelling in stand houden. Omdat hiervoor een groot draagvlak nodig is, werd het lidmaatschap gratis gemaakt. Minstens zestig procent van de deelnemers moet lid zijn van DPF om representatief te zijn.

Een belangrijk probleem was, dat waar eerder sprake was van veel zelfstandige praktijken er door de jaren grotere ondernemingen zijn ontstaan met meer fysiotherapeuten in loondienst. Dit zette de door de wet voorgeschreven vijfjaarlijkse draagvlaktoets onder druk.

HOOFDSTUK 9

BEPALING VAN HET DRAAGVLAK

oor de vrijgevestigden en de deelnemers in dienstverband dient gescheiden te worden aangegeven hoeveel van hen lid zijn van de vereniging en hoeveel van hen voor handhaving van de Verplichtstelling. Aangezien statutair bepaald is dat de leden van DPF voor de verplichtstelling zijn, komt het dus neer op de vraag hoeveel deelnemers in het Fonds lid zijn van DPF.

De eis daarbij is 60 procent voor iedere groep. De wet hanteert feitelijk twee toetsingscriteria:

- Het zelfstandigen criterium, waarbij het aantal deelnemers in dienstverband niet groter dan 45 procent dient te zijn.
- De representativiteit. De organisatiegraad van de deelnemers van het fonds dient minimaal 60% te zijn.

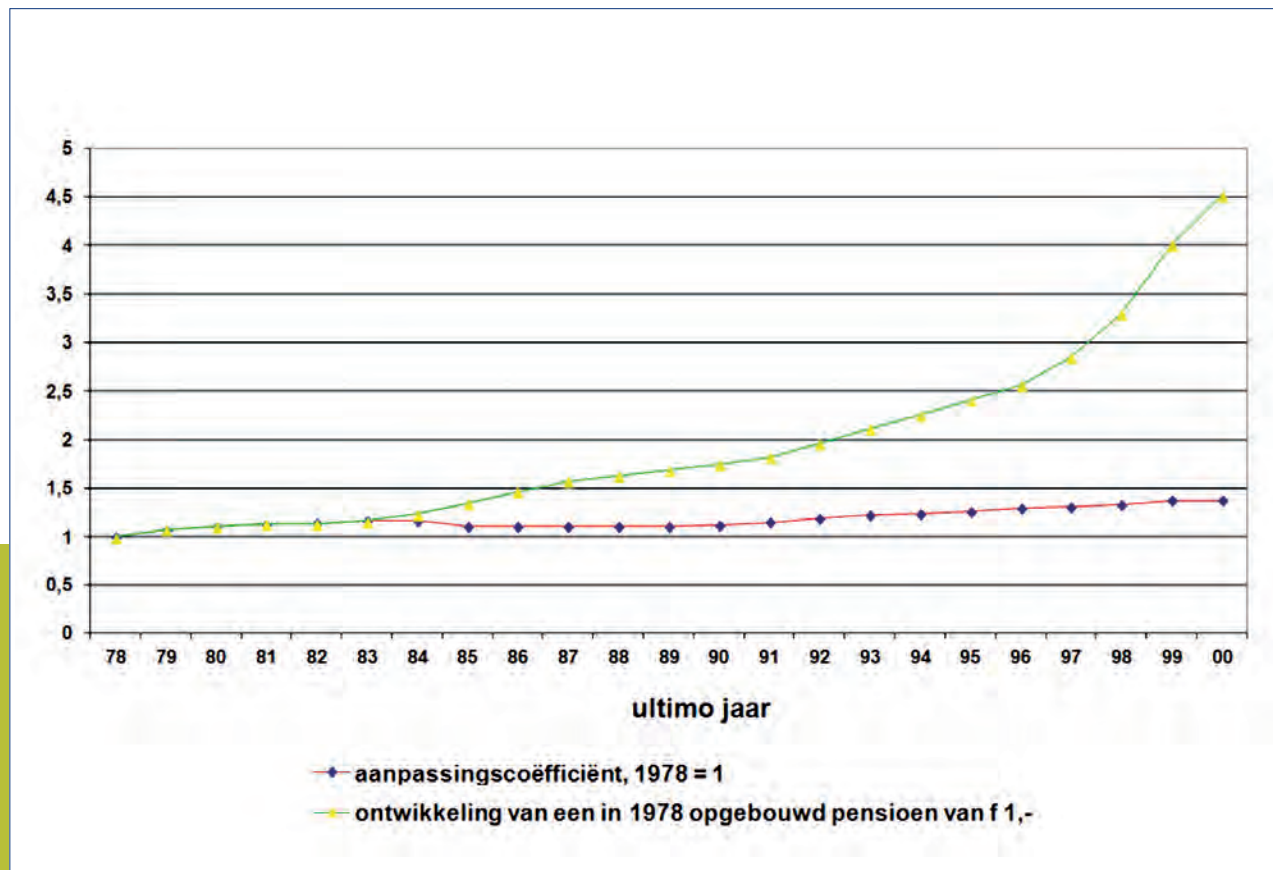
De eerste toets werd gedaan in 2010. Het bleek dat het draagvlak groot genoeg was. Dit werd feitelijk echter niet getoetst omdat niet voldaan werd aan de eerste eis. In de wet was niet voorzien, hoe SPF diende om te gaan met deze situatie, zodat DPF en dus ook SPF in onzekerheid verkeerden. Omdat dit fenomeen zich door de toename van het aantal ZZPers bij meerdere beroepspensioenfondsen voordoet en het omgekeerde bij Bedrijfstak Pensioenfondsen, lijkt aanpassing van deze voorschriften de meest voor de hand liggende oplossing. Dit ook omdat de toename van zogenaamde witte vlekken (mensen zonder verplichting tot deelname) voor de overheid geen oplossing zou mogen zijn.

HOOFDSTUK 9

VERANTWOORDINGSORGAAN

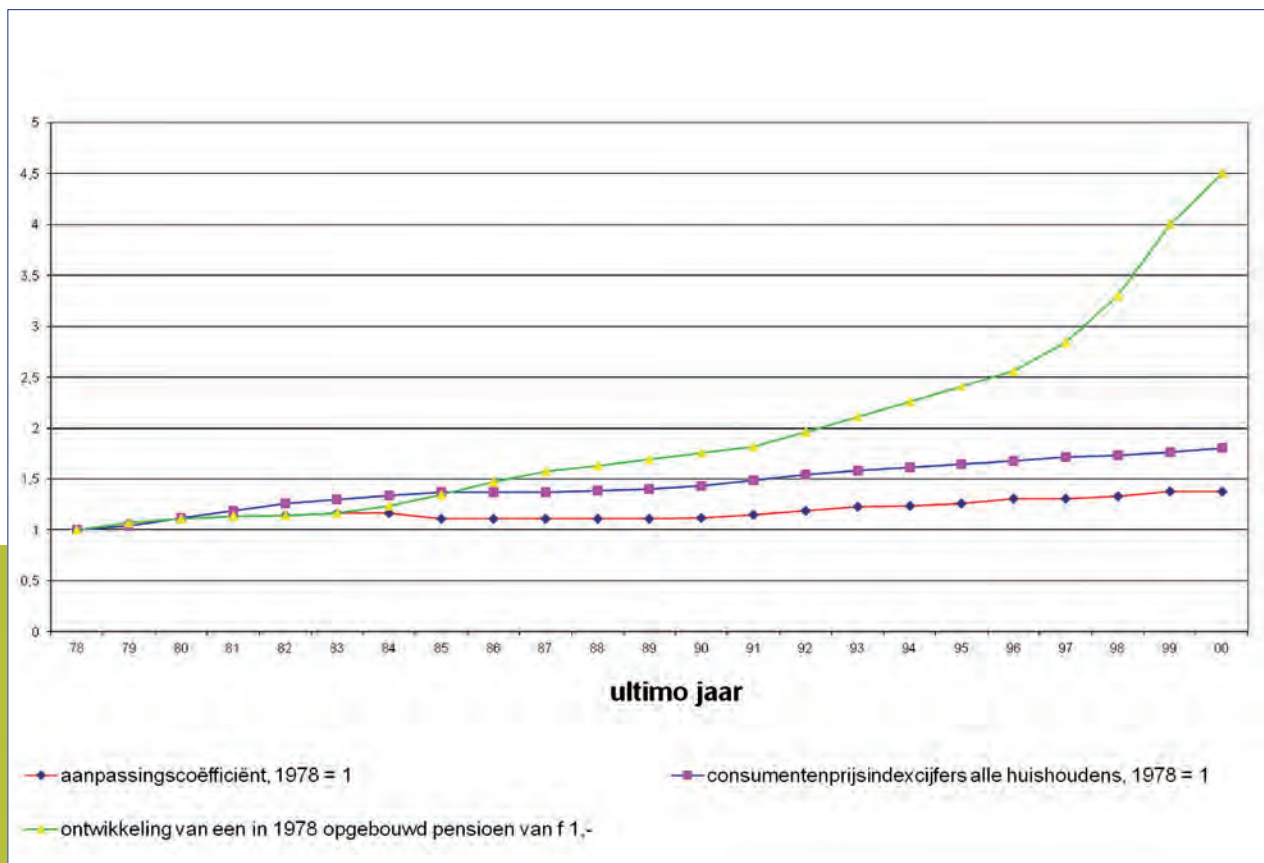
Naast genoemde taken, als beheerder van de regeling en om het draagvlak aan te tonen, krijgt DPF ook die van Verantwoordingsorgaan toebedeeld. In dit college nemen de drie bestuursleden plaats en twee leden van de Verenigingsraad, onder hen één gepensioneerde. Uiteraard wordt de deskundigheid van de leden zo snel mogelijk op het vereiste peil gebracht. Het VO als geheel dient minimaal aan deskundigheidsniveau 1 te voldoen. Vanuit SPF wordt daarbij bepaald dat de leden individueel aan dit deskundigheidsniveau 1 dienen te voldoen, zoals dit ook voor bestuursleden SPF geldt. Tevens worden afspraken en procedures tussen de betrokken organen vastgelegd.

AANPASSINGSCOËFFICIËNT EN ONTWIKKELING PENSIOEN 1978-2000

*Gemiddeld was de verhoging van de aanspraken 6,10 procent per jaar
De gemiddelde inflatie in deze periode bedroeg 2.59 procent*

VERHOGINGEN/RENDEMENT/ INFLATIE/WVB

(Gegevens van de nieuwe regeling niet opgenomen.)

HOOFDSTUK 10

DE COMMISSIES

Al bij de oprichting kent het Fonds twee vaste commissies, beide onafhankelijk van het bestuur. Feitelijk dus tussen bestuur en deelnemer in.

DE COMMISSIE VAN GESCHILLEN

De commissie van Geschillen bestaat uit de volgende leden:

Eén actuaris; Aanvankelijk dhr. Bunschoten, opgevolgd door dhr. Van Rooijen, Mevr. Notebaard en mevr. Slabbers.

Eén jurist; Eerst mr. Brouwer, daarna mr. J.H. Jonker, in 2008 opgevolgd door mr. A. Asscher.

Eén fysiotherapeut; Piet Pols, als eerste daarna Joop Roders en vanaf 2012 Martin Lijf. Aan hen worden de geschillen tussen deelnemers en het fonds voorgelegd. De commissie heeft in de loop der jaren meer dan 45 uitspraken gedaan.

DE COMMISSIE BEOORDELING BEROEPSINVALIDITEIT

De Commissie Beoordeling Beroepsinvaliditeit bestaat uit:

Eén verzekeringsgeneeskundige.

Eén fysiotherapeut of arbeidsdeskundige.

Bij zijn afscheid in 2009 merkte de eerste medisch adviseur dr. H. Nijenhuis op dat hij meer dan duizend dossiers had beoordeeld. Hij werd opgevolgd door mevr. dr. I. van Ham.

Drs. Wim Berrens was tot 2001 de fysiotherapeut in deze commissie. Hij is opgevolgd door Nico van Rhee.

De commissie beoordeelt of sprake is van blijvende beroepsinvaliditeit en adviseert het bestuur inzake het verlenen van premievrijstelling aan deelnemers tijdens de opbouw van hun pensioen.

HOOFDSTUK 10

DE BELEGGINGSKOMMISSIE

Het vergt een grote inspanning om in 35 jaar van een vermogen van 42 miljoen euro tot meer dan 2,4 miljard euro te groeien. In een vroeg stadium begreep het bestuur van het fonds al dat de beleggingen een aparte aanpak vereisten. Dit ook doordat dit onderwerp de andere onderdelen van de agenda dreigde te verdringen. Daarom werd in 1981 onder verantwoordelijkheid van het bestuur de Beleggingscommissie opgericht, aanvankelijk bestaande uit de drie bestuursleden Jan Drewes, Bert van Kuijck en Pieter Jan van Iersel. Tot 1993 is sprake van een roulerend voorzitterschap. Vanaf dat jaar is Jan Drewes tot aan zijn aftreden in 2003 de vaste voorzitter. Bert van Kuijck blijft lid van de beleggingscommissie tot aan zijn benoeming in 1998 tot voorzitter van het Fonds. In 2003 wordt Pieter Jan van Iersel benoemd als voorzitter en hij wordt in 2009 opgevolgd door Ada Wouters-Brongers. Pieter Jan van Iersel blijft nog wel een jaar als adviseur aan de beleggingscommissie verbonden.

Aanvankelijk bestond de beleggingscommissie uit drie personen. De werkzaamheden waren echter zo omvangrijk dat de commissie de mogelijkheid kreeg om tot vijf personen uit te breiden. Minstens twee leden van dit vijftal maken deel uit van zowel het bestuur als van de commissie. In 1998 besloot het bestuur, dat de voorzitter van de beleggingscommissie geen bestuurslid zou zijn, dit om de onafhankelijkheid van de commissie te benadrukken. In de loop der jaren hebben naast de drie eestgenoemde leden ook René Moorman, Peter Blaas, René van Pommeren en Peter van de Ven

Beleggingscie 1998

zitting genomen. Nu bestaat de commissie uit de voorzitter Ada Wouters-Bongers, Peter van der Ven en Jeroen Verschut met daarnaast de bestuursleden René van Pommeren en Wil Sillen. In 2011 wordt drs. Frans Mahieu benoemd tot onafhankelijk adviseur van de commissie. Hij heeft veel ervaring met institutioneel vermogensbeheer opgebouwd bij Van Spaendonck Pensioen en Vermogensbeheer, PVF (later overgenomen door Achmea), Van Lanschot Bankiers en Kempen en Co. Momenteel is hij verbonden aan een Family Trust, als zodanig onafhankelijk en niet meer verbonden aan een van de marktpartijen waar het fonds zaken mee doet.

DESKUNDIGHEID

Wellicht rijst bij sommigen de vraag of de leden fysiotherapeuten voldoende deskundig waren op het gebied van beleggen. In 1981 was het de ervaring die de leden hadden met hun privébeleggingen, hun kritisch vermogen en hun interesse die de bescheiden basis vormden voor deze deskundigheid. Er diende dus zo snel mogelijk aanvullende kennis te worden opgebouwd. Daartoe werden onder meer studiereizen met andere pensioenfondsbeleggers georganiseerd, symposia bezocht, gesprekken gevoerd met fondsbeheerders en cursussen gevolgd. Overal waar de commissieleden waren, werden gesprekken en discussies met collega's gevoerd. Al deze instrumenten worden tot op de dag van vandaag gebruikt. Uit positieve opmerkingen vanuit het beleggingsveld mag de conclusie getrokken worden dat de beleggingscommissie van SPF een constructieve en professionele indruk maakt.

TEGENVALLERS

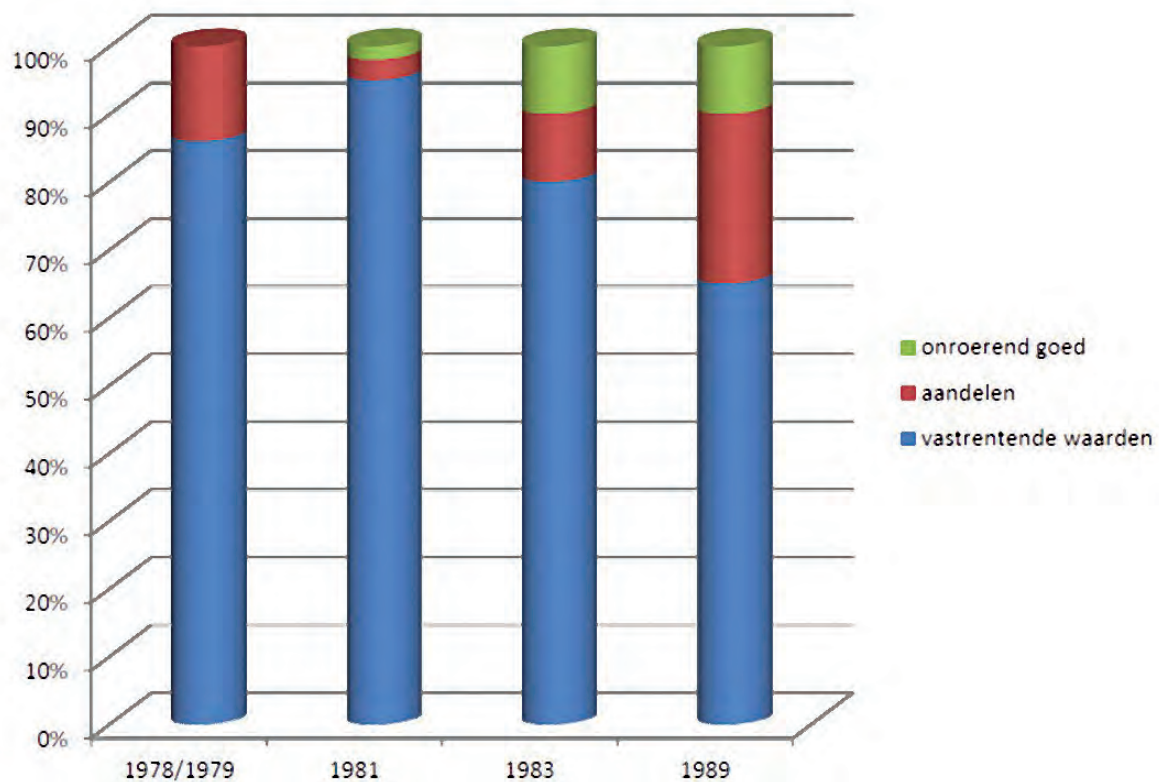
Ondanks alle inspanningen is de commissie net als bij (en samen met) vele andere pensioenfondsen het geval was ook tegen negatieve ervaringen opgelopen. We denken in dit verband aan het faillissement van De Tilburgsche Hypotheekbank, de beurskrach in oktober 1988, de internetbubbel in 2001, de financiële ontsporing van Zuid Amerika in 2005, het faillissement van Lehman Brothers in september 2007 en de krediet- en eurocrisis sinds 2008/2009.

Hoewel het fonds door de internetbubbel en de affaire Lehman Brothers slechts indirect geraakt werd, zijn al deze nare beleggingservaringen uiteindelijk wel helemaal goed gekomen, met uitzondering van de eurocrisis sinds 2009 die met een lage rente de dekkingsgraad van alle Nederlandse pensioenfondsen (en ook het SPF) onder zware druk houdt. Vroeg of laat zal ook dit probleem zich echter oplossen.

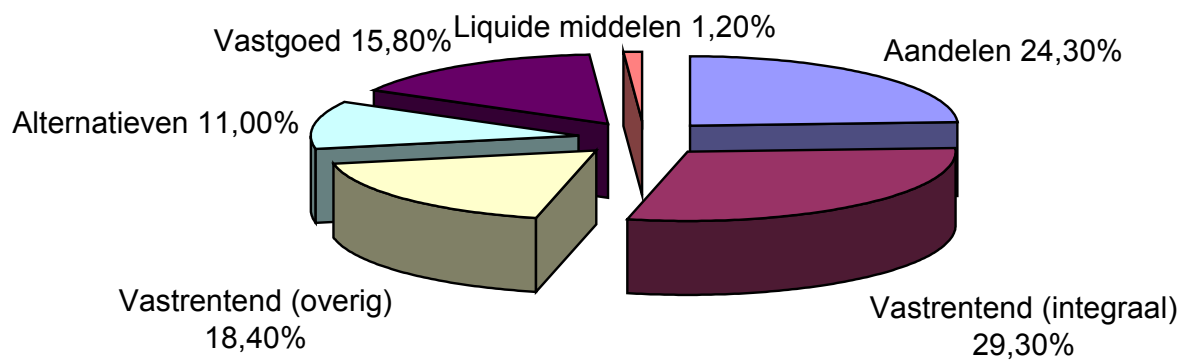
ASSETVERDELING

Met het toenemen van het aantal deelnemers en het belegde vermogen nam ook het aantal assets toe. In 1978 werd begonnen met een portefeuille die uitsluitend uit staatobligaties, onderhandse leningen en de eerder vermelde Tilburgsche Hypotheekbank bestond. In de jaren tachtig werd het belang in aandelen langzamerhand verhoogd tot 10 procent en deed ook het directe onroerend goed

ASSETVERDELINGEN TOT 1989

ASSETVERDELINGEN TOT 3^E KWARTAAL 2013

zijn intrede in de beleggingsportefeuille (zie ook bijlage 5). Het eerste project, in samenwerking met het Pensioenfonds voor de Textielindustrie, was een complex van ongeveer veertig woningen in Roosendaal. Ook vreemde valuta als de US dollar, de Zwitserse franc en de Japanse yen (totaal tot maximaal 30 procent) moesten voor risicospreiding en opbrengstmaximalisatie zorgen (beleggingen in de Duitse mark werd beschouwd als een gulden-belegging). Op dit moment is het mogelijk tot 20 procent van het totale vermogen te beleggen in direct en indirect onroerend goed.

Vanaf ongeveer 2004 wordt het beleggingspallet nog verder uitgebreid met beleggingen in emerging markets, private equity, hedge funds, commodity's en infrastructuur. Naast de aandacht voor deze diversificatie van beleggingscategoriën wordt ook aan risicomanagement – zeker na de val van Lehman Brothers in 2008 - zeer veel aandacht besteedt.

Vanaf ongeveer 2004 wordt het beleggingspallet nog verder uitgebreid met beleggingen in emerging markets, private equity, hedge funds, commodity's en infrastructuur. Naast de aandacht voor deze diversificatie van beleggingscategoriën wordt zeker na de val van Lehman Brothers in 2008 ook aan risicomanagement veel aandacht besteed.

ONROEREND GOED

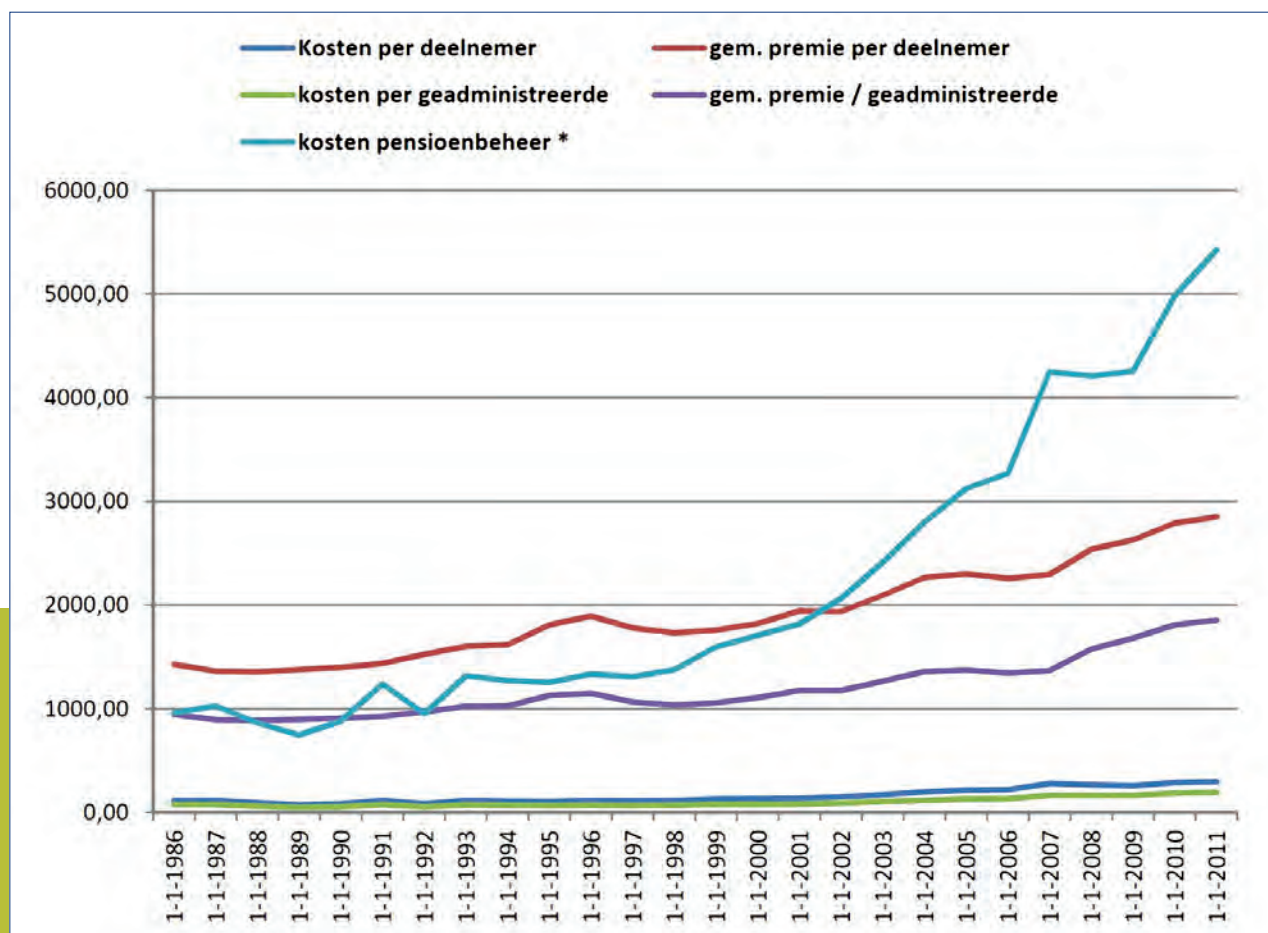
Rond de eeuwwisseling en ook nu werd en wordt binnen de commissie en het bestuur gediscussieerd over het onroerend goed. Dit leidde in 2001 tot een vernieuwd contract tussen SPF en de Kats & Waalwijk Groep (tegenwoordig Grontmij Capital Consultants geheten), waarbij niet meer uitsluitend direct in woningen, winkels en kantoren werd belegd, noch in niet-beursgenoteerde, onroerend-goed-beleggingsfondsen. Het fonds is op deze manier (mede-) eigenaar van commercieel onroerend goed op toplocaties in wereldsteden.

ALM STUDIE

De beleggingen in de jaren negentig werden vooral beïnvloed door de Moderne Portefeuille Theorie. Daarnaast doet in die tijd de ALM (Asset Liability Matching) zijn intrede in de institutionele wereld. Als een van de eerste pensioenfondsen in Nederland past ook SPF deze studie toe om de uitgangspunten van haar beleggingsbeleid op hoofdlijnen te kunnen vaststellen.

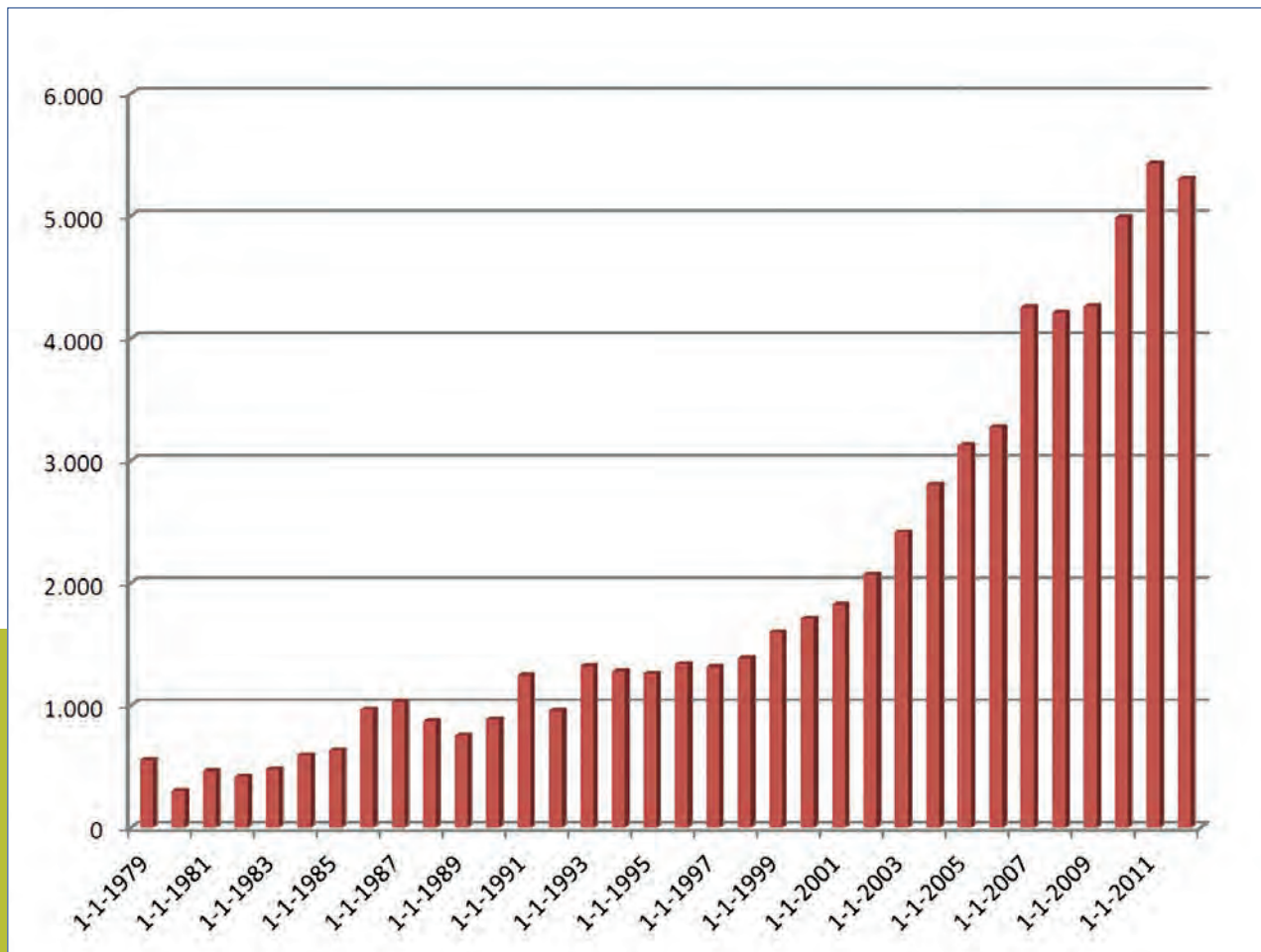
In 1991 wordt voor SPF de eerste ALM-studie verricht. Bij deze studie wordt een balans opgemaakt tussen de waarde van de beleggingen aan de ene zijde en de waarde van verplichtingen (de pensioenen) aan de andere zijde. Tevens wordt getracht op basis van allerlei mogelijke scenario's uitspraken te doen over de vermoedelijke ontwikkeling van de financiële positie van het pensioenfonds. Towers Perrin heeft voor SPF de eerste ALM-studie ontworpen en uitgevoerd. In 1991 werd ook besloten deze studie iedere drie tot vier jaar te herhalen. De hoogte van de rente is van groot belang voor het rendement en de dekkingsgraad van het fonds. Deze rente laat de laatste jaren een dalende trend zien. Dit betekent in ALM-termen dat er een disbalans ontstaat tussen de waarde van de beleggin-

KOSTEN PENSIOENBEHEER IN RELATIE DEELNEMER EN GEADMINISTREERDE

De gemiddelde premie per deelnemer laat na 2008 (invoering Basis + regeling) een veel sterkere stijging zien dan de gemiddelde kosten per deelnemer.

KOSTEN PENSIOENBEHEER IN EURO'S

Let op de stijging vanaf 1999

gen en de pensioenverplichtingen. Tegenwoordig wordt in een dergelijke situatie door een portefeuille-constructiestudie het beleid verder toegespitst en geoptimaliseerd.

RENDEMENTSVERGELIJKING

Om te zien hoe het rendement van het fonds zich in relatie tot alle andere Nederlandse pensioenfondsen ontwikkelde, werd vanaf 1993 de hulp ingeroepen van de WM Company. Dit bedrijf meet de rendementen van alle beleggingscategorieën van vrijwel alle Nederlandse pensioenfondsen. Het bestuur is mede door deze informatie beter in staat 'in control' te zijn over haar beleggingen.

Het pensioenfonds is een maatschappelijke Nederlandse organisatie. Het is dus niet vreemd dat het fonds alles in het werk stelt zijn beleggingen maatschappelijk verantwoord te laten plaats vinden. Het bestuur heeft besloten niet te beleggen in bedrijven die voorkomen op een lijst met oorlogsmaterieel leverende bedrijven

VERANTWOORDELIJKHEID EN CONTROLE

Het bestuur is verantwoordelijk voor alles wat binnen het fonds gebeurt, dus ook voor het beheer en het beleggen van het grote vermogen van SPF. Daarom gaat ook veel aandacht uit naar dit domein. De controle op de beleggingen wordt in eerste instantie gedaan door de beleggingscommissie, die iedere drie maanden de resultaten van het voorgaande kwartaal bespreekt. In dit kader voert de beleggingscommissie ook gesprekken met externe vermogensbeheerders. Daarnaast worden de resultaten door een externe onafhankelijke partij gemeten.

Uiteindelijk wordt de eindcontrole naast de vele en uitgebreide interne controlemechanismen verricht door de certificerend accountant. Dit gebeurt op voorschrift van De Nederlandse Bank, die naast de Autoriteit Financiële Markten ook zelf nadrukkelijk toezicht houdt. Verder dient verantwoording te worden afgelegd aan het Intern Toezicht en het Verantwoordingsorgaan (VO).

GOED RESULTAAT

In de afgelopen 35 jaar werd een gemiddeld netto rendement geboekt van 7,26 procent. Dit netto rendement stond het bestuur toe een gemiddelde verhoging van de aanspraken van 6,10 procent aan allen (deelnemers, slapers en gepensioneerden) toe te kennen. De gemiddelde inflatie van 2.59 procent per jaar werd in die periode royaal overtroffen.

HOOFDSTUK 10

DE COMMUNICATIECOMMISSIE

Algemeen werden en worden pensioenregelingen als moeilijk bestempeld. De Beroepspensioenregeling vormde hierin geen uitzondering en werd zelfs als extra moeilijk aangeduid. Daarbij kwam dat het bestuur en de uitvoerders van SPF altijd beducht moesten zijn voor de juridische gevolgen van eventuele missers in de voorlichting. Vanuit de ervaring voorafgaand aan de definitieve verplichtstelling is er bij ons fonds relatief ruime aandacht geweest voor de informatieverstrekking aan de deelnemers. In het algemeen ging de maatschappij in de beginjaren van het fonds uit van het adagium 'Trust me'. Naarmate dit steeds meer in 'Show me' veranderde, veranderde ook de behoefte aan en de aard van de voorlichting aan de deelnemers. Zo deed het begrip communicatie ook bij de SPF haar intrede.

Met het groeien van het aantal deelnemers waren er steeds meer collega's die uitleg en toelichting voorafgaand aan de Verplichtstelling hadden gemist. Om hen te bereiken werd een werkgroep opgericht die de pensioenregeling voor de fysiotherapeuten opnieuw moest gaan uiteenzetten. In deze werkgroep zaten namens het Genootschap bestuurslid Tom Ockenburg van de LVVF en diens secretarieel medewerker Theo Deelen. Namens het Bestuur van SPF waren Jos Munten en de ondersteuning vanuit de uitvoerder door Dhr. E. Cashoek en Marie-Louise Henzen gedelegeerd. Het bleek een veel zwaardere opgave te worden dan aanvankelijk was gedacht. De zaak moest ook formeel voor honderd procent kloppen waardoor erg zware teksten ontstonden die ook nog eens vaak door het Genootschap weer achteraf werden aangepast. Hoewel de leesbaarheid hier niet mee gediend was, werd hiermee wel een aanzet gegeven om de regeling dichter bij deze deelnemers te brengen.

EFFECT NEGATIEVE VOORLICHTING

Op het vlak van (negatieve) voorlichting lieten ook verschillende verzekeringstussenpersonen zich niet onbetuigd. Dit ondanks het in de SER-commissie gesloten 'Herenakkoord'. Deze voorlichting

zorgde voor veel onrust onder de collega's. Tijdens de algemene vergaderingen van de LVVF en de LVFD - de verenigingen die de sociale en economische belangen behartigden van de Vrijgevestigden en van de leden in Dienstverband van het Genootschap - kwam de onrust duidelijk aan het licht.

Iedere belangrijke verandering in de regeling moest voordat ze kon worden voorgelegd aan het departement goedgekeurd worden door de beroepsvereniging. In 1989 lagen er zo wijzigingen voor, waarmee LVFD instemde maar de LVVF niet. Er werd een motie aangenomen (Motie Dordrecht) die om een onafhankelijke beoordeling en onafhankelijk onderzoek vroeg door een niet bij het fonds betrokken actuaire. Dit onderzoek werd gepresenteerd op een grote landelijke bijeenkomst in Amsterdam en pakte erg goed uit voor het fonds.

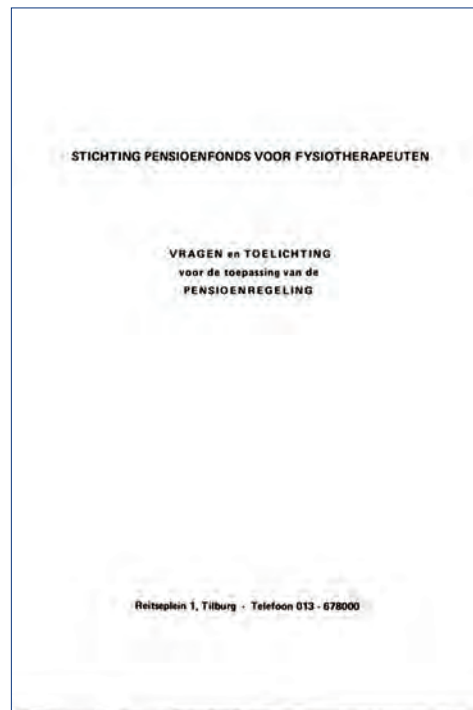
GEBREK AAN FEITENKENNIS

Slechts weinig fysiotherapeuten wisten hoe de regeling in elkaar stak of uitgevoerd werd. Door de methodiek was de opbrengst van de gestorte bijdrage in de vorm van pensioen moeilijk vooraf nauwkeurig in te schatten, wat een vergelijking met werknemersregelingen en de communicatie erover ook niet eenvoudiger maakte. Er werd een plan gemaakt om met onze deelnemers te gaan communiceren. Het was nog niet vanzelfsprekend om het bestuur tot dit besluit te krijgen. De angst voor juridische gevolgen zat er immers nog goed in. Bovendien kostte deze missie (veel) geld dat niet aan de opbouw van pensioen kon worden besteed. Tijdens een speciale extra bestuursvergadering (na een deelnemersvergadering) waar alle voor- en nadelen nog eens afgewogen werden, gaf het bestuur de opdracht om het communicatietraject ter hand te nemen.

EERSTE OPZET

De pas afgestudeerde communicatiewetenschapper Dominique de Vet werd door de eerste Communicatie Commissie, waarin Jos Munten en Marie-Louise Henzen zitting namen, benaderd voor advies. Zij stelde dat het zinvol was eerst iets te weten te komen over de kennis en behoefte van de deelnemers. Er werd een enquête gehouden onder een deel van de deelnemers en onder de bestuursleden. De uitkomsten van deze enquête werden gebruikt om het eerste communicatieplan voor SPF op te stellen.

De doelstellingen waren als volgt:

- De beeldvorming over het fonds veranderen van negatief naar positief. 'Een goed pensioen voor het ingelegde geld'.
- Wie zijn wij - niet Van Spaendonck maar de Stichting Pensioenfonds voor Fysiotherapeuten. We worden bestuurd door collega-fysiotherapeuten met hulp van een actuaaris, een accountant en de uitvoerder.

Er kwam een krant en er werd gekeken naar de teksten van de uitgaande brieven. Vanaf dat moment met ons eigen logo en niet meer het briefpapier van Bureau Van Spaendonck.

Al snel vormden bestuurslid Jos Munten, de dames Marie-Louise Henzen en Karin Koeman van de uitvoerder, Dominique de Vet en schrijver Herman Mandemakers de Communicatie Commissie. Nadat de LVFD een bestuurslid van SPF mocht benoemen, kwam Inge Leijten op die post. Zij werd ook lid van de commissie. Het werkterrein werd steeds meer uitgebreid en beide bestuursleden begonnen cursussen te volgen en congressen te bezoeken. Zo kregen ze een beter inzicht in de doelen en de uitvoering van pensioencommunicatie, daarbij rekening houdend met de wensen en vragen van de deelnemers. Na vertrek van Dominique de Vet als communicatiedeskundige werd Sara Lee Ketner gevraagd. Zij slaagde er in om de regeling op drie manieren uit te leggen: kort op 1 A4, wat uitgebreider in vier pagina's en nog uitgebreider aan de hand van een aantal vragen. Van deze laatste versie werd een brochure gemaakt die aan alle deelnemers is verstuurd.

JAARLIJKSE CONGRESSEN

Ook op de jaarlijkse congressen van het KNGF was het SPF vertegenwoordigd. Eerst in een gehuurde stand van het Genootschap tussen de Lidverenigingen en later met een eigen stand. De eerste jaren op het congres waren nog moeizaam. En was nog veel onbegrip en ontevredenheid. Maar door de vragen van de deelnemers in algemene zin te beantwoorden, vooral ook over hun persoonlijke situatie, ontstond een steeds positievere sfeer rondom de stand. Deze specifieke vragen nam Joop van der Kamp van de Deelnemersadministratie voor zijn rekening.

Natuurlijk hebben de zeer goede resultaten en de bijbehorende toedelingen in die jaren ook enorm geholpen.

NIEUWE MENSEN

Toen Inge Leijten het bestuur van SPF verliet verviel ook haar functie binnen de Communicatiecommissie. Haar plaats werd ingenomen door Sigrid Wimmers. Na een aantal jaren samenwerking met Sara Lee Ketner werd weer van externe communicatieadviseur gewisseld. De opdracht verhuisde naar het Bureau van Jack Baas. De bij dit bureau werkzame Vincent van Rooyen versterkte de commissie. Het communicatieplan werd met deze samenwerking verder aangepast. De deelnemer werd centraler gezet. De vraag 'Wat betekent het fonds voor mij?' prevaleerde voortaan boven de stelling 'Wat

regeling zou verhoogd worden, zodat een groter gedeelte van de reservering voor de oude dag in de tweede pijler kon worden ondergebracht. De duurderende derde pijler bleef wel nodig, zeker voor de zelfstandige fysiotherapeuten. Opnieuw werd in dit kader een passend communicatieplan gemaakt, met als doel de deelnemers via Opting-Out voldoende inzicht te geven in hun eigen situatie, in de voordelen van de nieuwe regeling en in de wijze van de besluitvorming.

Er werden themakranten en nieuwsbrieven uitgegeven en de website werd verder verbeterd en van een pensioenplanner voorzien waarop ieder lid de eigen pensioensituatie kon bekijken (AOW, pensioen SPF en Derde Pijler producten). Een en ander leidde tot veel publieke aandacht bij de stand tijdens het congres. Tevens werden diverse landelijke informatieavonden gehouden.

Door slechte arbeidsovereenkomsten heerst sinds 2011 bij een aantal jonge deelnemers in de Basis+ regeling veel onbegrip over de hoogte van de premie in relatie tot hun arbeidsinkomen. Dit vergt veel communicatie-inspanningen. Anno 2013-2014 dient wederom veel extra energie gestoken te worden in de communicatie met betrekking tot de voorbereidingen op en het aanpassen van de regeling aan de vele nieuwe wettelijke eisen per 1-1-2015.

CONTINUE VERNIEUWEN

Omdat Jos en Sigrid per 31 december 2012 aftredend waren als bestuurslid van SPF en daardoor ook de Communicatiecommissie verlieten, dienden twee nieuwe bestuursleden te worden ingewerkt. Dit werden de dames Doreth van den Heuvel en Mary Hofmans. Om de continuïteit te borgen en tevens een nieuwe externe deskundige te benoemen werd opnieuw een beroep gedaan op het bureau van Jack Baas. Met deze partner aan hun zijde, zetten de oude en nieuwe leden van de commissie in hechte samenwerking met het bestuur het gehele communicatieplan opnieuw op. Dit had tevens het voordeel dat de nieuwe leden volledig ingewerkt zouden zijn op het moment van de overdracht van werkzaamheden.

Omdat de communicatie de laatste jaren een steeds grotere rol ging spelen werd jaarlijkse budgettering van de werkzaamheden noodzakelijk. Ook vanuit de toezichthouders werden en worden steeds meer eisen gesteld, met onder andere de Voorwaardelijkheidsverklaring, het Pensioenregister en het Universeel Pensioenoverzicht (UPO), dat in 2008 het oude pensioenoverzicht verving.

HOOFDSTUK 11

SAMENWERKING

p 1 maart 1998 publiceerde Staatssecretaris Hans Hoogervorst van van SoZaWe het voornemen van de regering de verplichtstellingsbeschikkingen voor beroepspensioenregelingen in te trekken, tenzij deze aan meer solidariteitseisen zouden voldoen. De brief werd ervaren als een overval en kwam voor alle bestuurders van de fondsen als een donderslag bij heldere hemel. De kritiek richting ambtenaren die de brief mochten toelichten was dan ook niet mals. Direct na de bijeenkomst op het Ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid werd de Domusgroep gevormd. Deze groep ontleende haar naam aan de vergaderlocatie: de Domus Medicus in Utrecht.

Al twee jaar eerder lanceerde SPF een initiatief om tot enige vorm van samenwerking van de Beroepspensioenfondsen te komen. Dit strandde direct na de eerste bijeenkomst, doordat enkele fondsen geen medewerking hieraan verleenden.

Nu was de noodzaak evident. Het secretariaat kwam vrijwel direct in handen van mr. R Bastian van SBA (de uitvoerder van de regelingen voor Huisartsen en Specialisten). Naast bestuurders van alle beroepspensioenfondsen - ook die van de tandartsen (hoewel niet verplicht gesteld) en het notariaat (hoewel in een andere wet geregeld) - namen ook vertegenwoordigers van een aantal Beroepsverenigingen deel en was er nauw contact met de Raad voor het Vrije Beroep.

De vereiste solidariteit moest blijken uit vele punten waaraan voldaan diende te worden. De meerderheid van deze punten vormden geen probleem omdat er al aan voldaan werd of omdat er eenvoudig aan voldaan kon worden. De overgebleven kwesties lagen echter gevoeliger. Vooral de eis om doorsneepremies te gaan hanteren, tastte het karakter van veel regelingen aan.

De samenwerking verliep soepel en er werd van een toevallige gunstige gelegenheid gebruik gemaakt om de beoogde samenwerking te institutionaliseren.

De afvaardiging van de Loodsen en de Fysiotherapeuten gaven in overleg met René Bastian, die haar directeur werd, vorm aan de UvB. Deze nieuwe koepel van Nederlandse Pensioenfondsen nam in zeer korte tijd haar plaats in naast de VB en OPF, de organisaties van Bedrijfstakpensioenfondsen en Ondernemingspensioenfondsen.

In het voorjaar van 2008 maken de drie koepels VB, OPF en UvB bekend dat ze hun samenwerking willen intensiveren. Dit streven zal leiden tot de vorming van de Pensioenfederatie in 2011. Per 1-1-2014 zal een volledige fusie leiden tot een Federatie van Fondsen en opheffing van de koepels.

De Unie van Beroepspensioenfondsen is op 1 juni 2001 opgericht met als doelstellingen:

- Gemeenschappelijke belangenbehartiging in de meest brede zin van het woord, zowel nationaal als internationaal.
- Serviceverlening aan haar leden.
- Bevordering van de onderlinge samenwerking van haar leden.

Belangrijke taken in het kader van de serviceverlening werden al snel opgedragen aan de Stichting Dienstverlening aan Beroepspensioenfondsen. (SDB)

In het kader van de deskundigheidsbevordering zoals die werd voorgeschreven door DNB, ontwikkelde de UVB een basiscursus voor bestuurders en ook een toets hierop. De leden van de Unie konden deze dienst naar behoefte afnemen.

De STAR stelde een code op voor Goed Bestuur van Pensioenfondsen. Dit gebeurde naar goed voorbeeld van de commissie Tabaksblat die een vergelijkbare code voor het bedrijfsleven had aanbevolen. De UVB, die een eigen verdergaande code had opgesteld, besloot zich hieraan te conformeren om zodoende de eenheid en samenwerking van de UVB en de andere twee koepels niet te schaden.

De UVB werd al snel een regelmatige gesprekspartner van SoZaWe, PVK, DNB en AFM. Naast kosteneffectief Intern Toezicht was ook onderlinge benchmarking op kwaliteit een belangrijk voordeel voor de leden van de Unie. Samen met VB en OPF konden zodoende de belangen van de beroepspensioenfondsen beter worden behartigd.

HOOFDSTUK 12

ONDERHANDEN WERK

Bij het ter perse gaan van deze uitgave zien het Pensioenfonds en DPF zich voor nieuwe aanpassingen in de regeling geplaatst, waarbij gevraagd wordt rekening te houden met

- De aanpassing aan de verhoogde AOW leeftijd,
- het veranderde fiscaal kader
- het nieuwe FTK
- het nog niet gegeven antwoord op de vraag welke overeenkomst er met de deelnemers gesloten moet/mag worden
- het behoud van de onvoorwaardelijke indexering en
- het waar mogelijk rekening houden met de belangen van de opposanten

Al deze zaken maken de discussie en besluitvorming complex. Om op 1-1-2015 alle voorgeschreven aanpassingen van de regeling te kunnen doorvoeren, werd de discussie over de mogelijkheden en wenselijkheden ruim voor deze datum gestart. Als men in den Haag voorschrijft dat de eerder verschoven datum toch gehaald dient te worden, vraagt dit een enorme inspanning voor wat betreft de besluitvorming en de voorbereiding van de implementatie, waarbij de uitvoeringsorganisatie vele wijzigingen moet doorvoeren in haar administratieve systemen.

Bestuur anno 2013

BIJLAGEN

BIJLAGE 1

Bestuursleden SPF

Naam bestuurslid	van	t/m	naam bestuurslid	van	t/m
P. van de Adel	1983	1993	C.C.A.I. Leyten Stokman	1993	2000
P.A. Blaas	1993	2007	H.A. van der Linden	1984	1984
L.M.M.C.J. Dekker-Bakker	1993	1996	J. Munten	1983	2011
J.H. Drewes	1978	1993	R. van Pommeren	2008	heden
G.A. van Goens	1996	1998	H.N.M. van Rhee	1999	2000
B. Haasen	2014	heden	R.H.J. Scheijen	1978	1981
T.P.J.A. van den Heuvel	2012	heden	W. Sillen	2010	heden
M. Hofmans	2012	heden	J.H. Sluis	2014	heden
P.J. van Iersel (1ste periode)	1979	1996	A.B.M.J. van de Snepscheut	1993	2010
P.J. van Iersel (2de periode)	1998	2004	C. Spaan	2001	heden
K. Keukelaer-Lindenbergh	1981	1992	H.A.C. Spit	1978	1998
P.F. Klaver	1993	1997	A.C. Veerman	1983	1993
R.R. Knops	1993	2008	J.A. Vissers	1993	2003
L.J. van Kuijck (1ste periode)	1979	1993	S.C. Wimmers - van Gelder	1998	2011
L.J. van Kuijck (2de periode)	1998	2013	A. Wouters - Brongers	2002	2009

BIJLAGE 2

Bestuursleden van de Stichting Voorlopig Beheer

Namens Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie:

- W. Berrens, voorzitter
- H.A.C. Spit
- D.W. Rijnvis (tot 1974)
- J.A. Drewes (vanaf 1974)
- C.W. Brouwers
- C.J. Pinksterboer - van Hilst

Namens de Gezamenlijke Ziekenfonds Organisaties: (het latere VNZ)

- G.L. Hougée van 1968 tot 1978
- Polderman (overleden 5 december 1977)
- C. Landheer jr. van 1968 tot liquidatie
- A.H. Slotboom (vanaf 1 februari 1977) tot liquidatie
- H.A.M. van der Hart (vanaf 1 januari 1978) tot 1985
- I. M. Landa van 1985 tot liquidatie

BIJLAGE 3

Bestuursleden SPF werden benoemd door

	van	tot en met
hoofdbestuur KNGF (2 leden)	1978	1993
hoofdbestuur KNGF (2 leden)	2002	2006
Algemene Vergadering KNGF (de andere leden)	1978	1993
LVFD/LVVF (alle leden)	1994	2001
Deelnemersraad (de andere leden)	2002	2006
DPF (alle leden)	2007	2012

Op basis van de veranderde regelgeving worden vanaf 2013 kandidaat bestuursleden door DPF voorgedragen en door het bestuur zelf, na goedkeuring DNB, benoemd

BIJLAGE 4

Netto rendement, inflatie en verhoging aanspraken

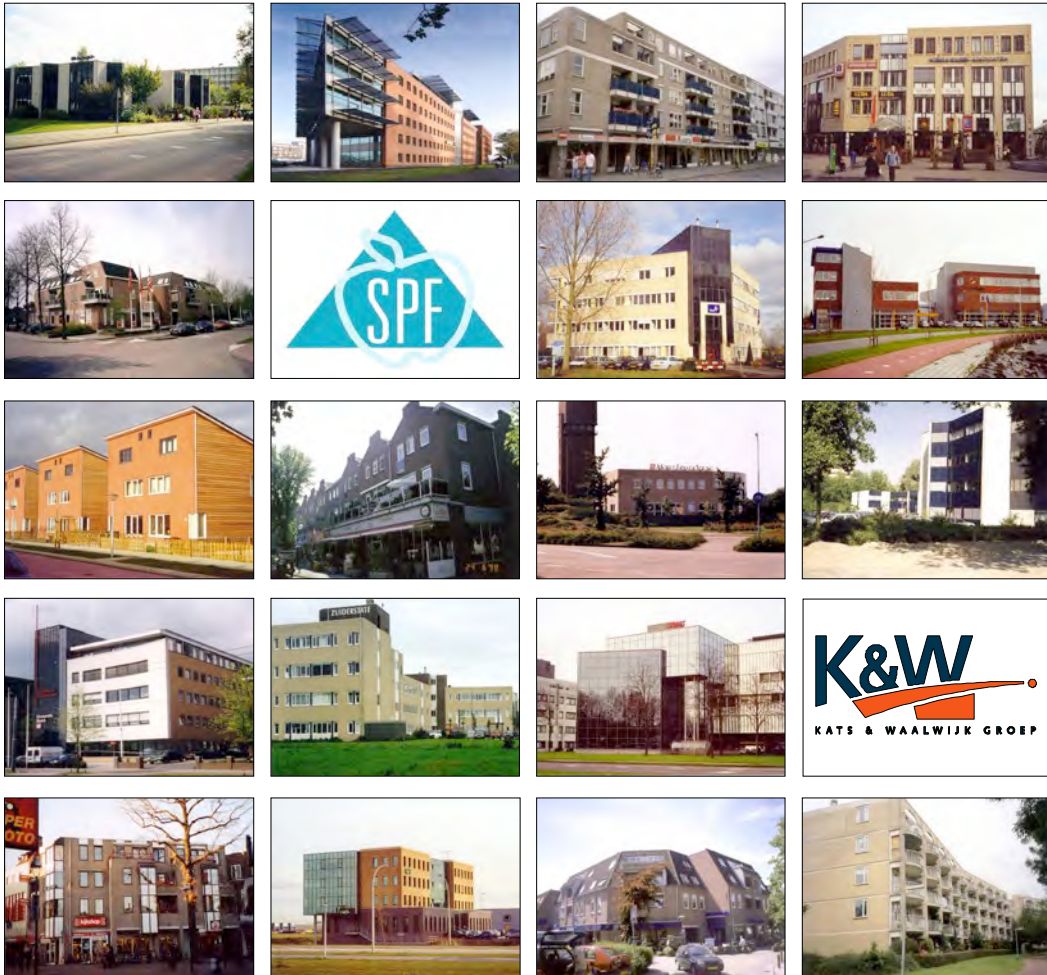
Jaar	netto rendement per 31-12	inflatie	totale verhoging aanspraken per 31-12	Jaar	netto rendement per 31-12	inflatie	totale verhoging aanspraken per 31-12
1978 / '79	7,45%	4,1%	7,30%	2000	6,52%	2,6%	12,59%
1980	9,63%	6,5%	3,26%	2001	0,93%	4,5%	12,43%
1981	10,05%	6,7%	2,62%	2002	-5,19%	3,4%	6,08%
1982	9,48%	6,0%	0,35%	2003	6,91%	2,1%	4,39%
1983	9,36%	2,8%	2,19%	2004	6,61%	1,2%	2,98%
1984	9,26%	3,3%	6,00%	2005	11,68%	1,7%	2,98%
1985	8,91%	2,3%	8,78%	2006	4,47%	1,1%	3,01%
1986	9,32%	0,2%	9,25%	2007	3,40%	1,6%	4,55%
1987	7,88%	-0,5%	7,00%	2008	-13,98%	2,5%	9,08%
1988	7,76%	0,7%	3,75%	2009	11,50%	1,2%	3,00%
1989	7,89%	1,1%	3,75%	2010	6,14%	1,3%	3,00%
1990	7,27%	2,5%	3,75%	2011	5,57%	2,3%	2,00%
1991	7,27%	3,9%	3,75%	2012	12,51%	2,5%	2,00%
1992	6,82%	3,7%	7,75%	gemiddeld over 35 jaar			
1993	7,21%	2,1%	7,75%		7,26%	2,59%	6,10%
1994	1,35%	2,7%	7,00%	tot en met oktober 2013			
1995	13,11%	2,0%	6,50%		?	2,71%	2,00%
1996	15,78%	2,1%	6,47%	verwachting 2014			
1997	17,54%	2,2%	10,90%		?	3,00%	
1998	12,46%	2,0%	16,05%				
1999	11,32%	2,2%	21,29%				

BIJLAGE 5

Historisch overzicht Direct Vastgoed SPF t/m mei 2013

Adres object/complex	Plaats object	datum koopakte/ bewijs van eigendom	datum verkoop	Sector
Madridweg, Noordeinde, Kopenhagenstraat	Almere-Buiten	2012	in portefeuille	Winkels
Drakenest	Amersfoort	2001	2005	Winkels
Hoofdstraat-Paslaan	Apeldoorn	1985	verkocht augustus 2011	Winkels
Paslaan	Apeldoorn	1985	verkocht augustus 2011	Woningen
Hofstraat	Apeldoorn	1987	2009	Winkels
Hofstraat (een woning)	Apeldoorn	1987	2009	Woningen
Hofstraat/Hofdwardsstraat	Apeldoorn	1987	in portefeuille, in verkoop geweest nu aandachtspunt	Woningen
Velperweg	Arnhem	1994	2007	Kantoren
Kopenhagen 9	Barendrecht	2000	in portefeuille	Kantoren
Lavendel	Cuijk	2003	in portefeuille	Woningen
Oude Terborgseweg 202-204	Doetinchem	1989	2006	Kantoren
Cassandraplein	Eindhoven	2010	in portefeuille	Winkels
Het Waal	Emmen	2008	in portefeuille	Woningen
Eschmarke	Enschede	2010	in portefeuille	Winkels
Kampenringweg	Gouda	1993	2006	Kantoren
Springerlaan	Groningen	1992	2007	Kantoren
Tussenwater	Hoogvliet	1999	in portefeuille	Woningen
Badweg	Leeuwarden	1989	2004	Kantoren
Plantsoenstraat	Rhenen	1994	in portefeuille	Winkels
Plantsoenstraat	Rhenen	1994	in portefeuille	Woningen

Adres object/complex	Plaats object	datum koopakte/ bewijs van eigendom	datum verkoop	Sector
Palladiostraat 1-41	Rotterdam	1989	in portefeuille, in verkoop geweest	Kantoren
Michelangelostraat	Rotterdam	1987	nu aandachtspunt in portefeuille, in verkoop geweest	
Twentestraat 70 tm 88	Rotterdam	1989	2005	Kantoren
Parabolen I en II, Sportlaan	Sliedrecht	2000	in portefeuille	Bedrijfsruimte
Granietstraat	Swifterbant	2003	in portefeuille	Woningen
Koraalstraat	Swifterbant	2003	in portefeuille	Woningen
Porfierstraat	Swifterbant	2003	in portefeuille	Woningen
Walramplein	Valkenburg	1988	in portefeuille	Winkels
Bogaardlaan	Valkenburg	1988	in portefeuille	Woningen
Molenstreek	Veendam	2005	in portefeuille	Woningen
Vliethof	Wateringen	2010	in portefeuille	Winkels
Herenstraat	Wijchen	1989	in portefeuille	Winkels
Herenstraat	Wijchen	1989	in portefeuille	Woningen
Londonstraat	Zoetermeer	?	in portefeuille	Woningen
Oxfordstraat	Zoetermeer	?	in portefeuille	Woningen
Stadhuisplein/Oostwaarts	Zoetermeer	1992	2007	Horeca/winkels

BIJLAGE 6

RIA FRANC

Beeldend kunstenares
Kloosterstraat 60
5688 HT Oirschot

Opleiding

Academie voor Industriële Vormgeving Eindhoven

Kenmerken

De beelden van Ria Franc worden opgebouwd uit natuurlijke materialen en dan in brons gegoten met de verloren-was techniek. Hierdoor ontstaat van ieder beeld slechts één exemplaar.

INE VAN HELFTEREN

Beeldend kunstenares
Cabre Perdu
46190 Teyssieu (F)

Opleiding

Stadsacademie van Maastricht (beeldhouwen)

Kenmerken

Ine van Helfteren is gefascineerd door kleur en door historische patina dat aan oud aardewerk kleeft. Zij brengt gebruikt aardewerk weer tot leven door de scherven ervan in een andere vorm een nieuw bestaan te geven. Voor de weelderige vormtaal vindt zij haar inspiratie in de organische wereld. Haar woon- en werkdomein bevindt zich in de Lot in Frankrijk. Zij exposeert in beeldentuinen, galeries en beurzen in West Europa. Haar werk is wijd en breed bij particulieren en openbare instellingen in Nederland, België, Frankrijk, Duitsland en USA .

RIETJE GEURTS

Beeldend kunstenares
Jesuitenstraat 3
Roermond

Opleiding

Stedelijke Academie voor Plastische Kunsten Genk (B)

Kenmerken

Beweging, gratie en expressieve kracht vloeien in de bronzen beelden van Rietje Geurts naadloos in elkaar over. Haar thematiek berust op een bewustzijn dat blijkt geeft van de alledaagse werkelijkheid waarin wij leven. Als haar idee een vorm in was gevonden heeft, laat ze haar werk op ambachtelijke wijze gieten. De natuurlijke effecten van het gietproces blijven zoveel mogelijk in stand. Dat leidt tot prachtige kleuren in beelden met geluidloze verhalen.

COLOFON

RESEARCH EN REDACTIE:

Mevr. M.L. Henzen, dhr. H.Spit, dhr. P.J.van Iersel, dhr. L.J. van Kuijk

TEKSTEN:

Context Communicatie

FOTO'S APPELTJES:

Franck van Helfteren

OVERIGE FOTO'S:

Archief SPF

VORMGEVING EN BOEKPRODUCTIE:

Kabeljauws, Eersel. www.kabeljauws.nl